

**בבית המשפט העליון
בשבתו כבית משפט גבוה לצדק**

בג"ץ 9037-08-24
בג"ץ 37631-08-24
בג"ץ 46277-09-24
בג"ץ 52917-09-24

גלעד הכהן

טלפון : 050-7213636 דוא"ל : atira.law@gmail.com

העותר בבג"ץ 9037-08-24

מיכל הדס ו-34 אח'

ע"י ב"כ נאווה פינצ'וק-אלכסנדר, ו/או עו"ד מירי גרוס-הורן, ו/או עו"ד מורן סבוראי
מרח' הברזל 3 ת"א

טל' : 054-4334945 ; דוא"ל : miri.gross-horn@npa-law.co.il

העותרים בבג"ץ 37631-08-24

אורני פטרושקה ו-5 אח'

ע"י עו"ד גלעד ברנע

טלפון : 03-3135135 ; פקס : 03-6135135 ; דוא"ל : gilad_b@netvision.net.il

העותרים בבג"ץ 46277-09-24

גדעון אביטל-אפשטיין ו-47 אח'

ע"י ב"כ ממשרד עו"ד דניאל חקלאי

טלפון : 077-6935508 ; פקס : 03-7311356 ; נייד : 050-7426859

העותרים בבג"ץ 52917-09-24

נ ג ד

1. ראש הממשלה, חה"כ בנימין נתניהו

2. השר לביטחון לאומי, חה"כ איתמר בן גביר

משיב 2 ע"י ב"כ עו"ד דוד פטר

מרחוב קרן היסוד 27, ירושלים

טל' : 02-6333793 ; פקס : 02-6333795 ; דוא"ל : office@dvdptr.com

3. היועצת המשפטית לממשלה

משיבים 1 ו-3 ע"י פרקליטות המדינה, משרד המשפטים

מרח' צלאח א-דין 29, ירושלים 9711052

טל' : 073-3925590, פקס 02-6467011

המשיבים בבג"ץ 9037-08-24

(ובהתאמה ביתר העתירות)

תגובה מקדמית מטעם השר לביטחון לאומי

- 1. בית המשפט הנכבד אינו המוסד הראוי לדון בפניו בפיטורי שרי ממשלה אשר מכהנים כדיון.**
- 2. לא היה מקום לבקש תגובה לעתירות דנן, לא היה מקום להעבירן להרכב או לקבוע בהן דיון.**
- 3. קולו של כל אחד מן העותרים, כמו גם של היועצת המשפטית לממשלה והרכב השופטים, שווה בבחירות דמוקרטיות לקולו של כל אזרח אחר.**
- 4. יש לקדש את זכויותיהם הפוליטיות של כלל האזרחים במדינת ישראל, הריבון.**
- 5. קול המון כקול שד-י, כלשונו של שמואל הנגיד. Vox populi, vox Dei, כלשונו של אלקווין.**
- 6. את אופן קיום הבחירות, את יחסי הרשויות ואת תנאי הכשירות לכהונה בממשלה קבע בית המחוקקים הישראלי, בחיר הציבור, בסדרת חקיקות מפורשות.**
- 7. האזרחים, בעלי הזכויות הפוליטיות, הם אלה שבחרו מי ייצגם, ובאמצעות נציגיהם בבית המחוקקים קבעו גם את אופן מינוי חברי הממשלה ואת תנאי הכשירות לכהונה בממשלה.**
- 8. תרבות דמוקרטית דורשת את המסוגלות הנפשית מכל אזרח ורשות, ובכלל זה מצד בית המשפט, להכיל תוצאה שאינה חביבה עליהם מתוך כבוד לזכויות הפוליטיות של הזולת.**
- 9. שלטון החוק הוא שלטון החוקים, בניגוד לשלטונם של אנשים (ראו לשונו של התיאורטיקן הפוליטי גיימס הרינגטון, The Commonwealth of Oceana, 1656, Mass. Const. pt. I, art. ; Marbury v. Madison, 5 U.S. 137 (1803); XXX).**

א. בקשה לדחייה על הסף: היעדר עילה, היעדר סמכות ואי-שפיטות

10. **חוק-יסוד: הממשלה** מסדיר באופן מפורש את אופן מינויים ופיטוריהם של שרי ממשלה, את בעל הסמכות הרלוונטית למנות או לפטר, ואת תנאי הכשירות לכהונה.
11. הסעדים המבוקשים, תוך ניפנוף ב"מילות קסם" מתחומי המשפט המנהלי, כגון "שיקול דעת" ו"סבירות", מבקשים, ללא כל עילה, תקדים או תשתית, לערער את היסודות הנורמטיביים והמשטריים הגבוהים ביותר בחייה של מדינה – הרכב הממשלה.
12. **אין בידי העותרים עילה** מתחומי המשפט המוכר, אין בידי העותרים תקדים משפטי כלשהו להיאחז בו וסעדיהם המבוקשים עומדים בסתירה חזיתית לחוק-יסוד מפורש.
13. ממילא, הרשות המוסמכת היחידה לפטר שר, אשר הושבע ומכהן כדן, היא בידי מי שהמחוקק הפקיד בידיה את סמכות הפיטורים, ראש הממשלה.
14. **קרי – בית המשפט הנכבד לא מוסמך להוציא מלפניו את הצווים המבוקשים.**
15. אף אם המצב המשפטי היה שונה, והוא אינו, עניינו חוסה תחת אי-שפיטות מובהקת.
16. בפנינו ניסיון להדיח שר מכהן אך משום "דרך מילוי תפקידו" ומשום הרטוריקה הפוליטית שלו, וזאת תוך שימוש באצטלה פסאודו-משפטית.
17. ההשלכות השליליות של עצם קיום הדיון על הדמוקרטיה הישראלית מרחיקות לכת.
18. **בית המשפט הנכבד מתבקש לכבד את זכויותיהם הפוליטיות של אזרחי ישראל; לכבד את תוצאות הבחירות; להימנע מפלישה לתחומן של הרשויות האחרות; למשוך ידיו מעיסוק בהרכב הממשלה; לשמור על המשפט הציבורי הישראלי בתחומי מה שניתן לכנות "משפט"; ולהורות על דחייה העתירות על הסף.**
19. אין לקבל מצב בו כהונת שרים הופכת ל"שאלה משפטית" אך משום אי-שביעות הרצון של העותרים, או היועצת המשפטית לממשלה, מפעולותיהם.
20. הדיון בעתירות דן פורם ומסכן את הסדר החברתי המוסכם, ומדרדר את האמון הציבורי בבית המשפט.
21. יתירה מזאת, העתירות דן נעדרות תשתית עובדתית רלוונטית ועדכנית וכלל לא ניתנות לבירור. הן הוגשו עוד בטרם השר לביטחון לאומי התפטר מתפקידו, בטרם החליטה הממשלה והכנסת על השבעתו מחדש ובטרם ההסדר הדיוני.
22. **מבוקש כי בית המשפט הנכבד יורה על דחיית העתירות על הסף תוך פסיקת הוצאות גבוהות באופן שיבטא ביקורת שיפוטית חריפה על עצם הגשתן.**

ב. היועצת המשפטית לממשלה בניגוד עניינים ובמניעות – ויש להוציא את

עמדתה מתיק בית המשפט

23. השר לביטחון לאומי קרא בפומבי לפיטוריה של היועצת המשפטית לממשלה מיום הקמתה של הממשלה המכהנת, והמשיך לקרוא לכך, באופן מתמשך, עד היום הזה.
24. השר לביטחון לאומי אף ישב בוועדת השרים לעניין הדרכים והתנאים להפסקת כהונת היועץ המשפטי לממשלה, אשר הוקמה מכוח החלטת הממשלה מס' 3125 מיום 8.6.2025.
25. לא ניתן לנתק בין קריאותיו של השר לביטחון לאומי לפיטורי היועצת המשפטית לממשלה לבין הטייתה, הבלתי ניתנת לניטרול, כנגדו. הטייה אשר הובילה אותה להתייצב כנגד ראש הממשלה בעתירות דנא, ללא כל בסיס בדין וללא כל תקדים.

26. במקביל, אך לאחרונה נקבע במסגרת בג"ץ 3545-11-25 ח"כ אביחי בוארון נ' היועצת המשפטית לממשלה (נבו 16.11.2025) (להלן: "בג"ץ בוארון") כי היועצת המשפטית לממשלה מצויה במניעות מכל עיסוק בפרשת הפצ"רית שכן לא מן הנמנע כי היא תצטרך למסור את גרסתה לצוות החקירה.

27. מן האמור עולה כי אין לקבל תרחיש בו נחקרת פוטנציאלית תגיש לבית המשפט עמדה משפטית בשאלת כהונתו של השר האמון על משטרת ישראל, שר אשר קרא לפיטוריה למן היום הראשון של כהונתו.

28. מילים פשוטות - נחקרת פוטנציאלית לא יכולה לדון בכהונת השר שאמון על המשטרה, אשר אמורה לחקור אותה.

29. עמדה מרחיקת לכת מזו, בהרבה, הביעה היועצת המשפטית לממשלה בעצמה עת ביקשה לאסור על ראש הממשלה מלעסוק במינוי ראש השב"כ בשל חקירתה של פרשה בה כלל לא היה מעורב (ראו בג"ץ 18133-06-25 טליק גואילי ו-19 אח' נ' המשנה ליועצת המשפטית לממשלה (נבו 13.7.2025)).

30. יאמר כבר עתה כי אין ליועצת המשפטית לממשלה ולו דוגמה אחת ויחידה להתערבות ממשית של השר לביטחון לאומי בחקירות; להשחתה של תחום המינויים; להנחיות אופרטיביות למשטרה; או להנחיות אסורות בתחום ההפגנות.

31. כל הפוסל במומו פוסל.

32. היועצת המשפטית לממשלה היא זו אשר:

א. **התערבה בניגוד לדין בחקירות מתנהלות:** זאת כפי שנפסק בעניינה מעורבותה בפרשת הפצ"רית (בג"ץ בוארון) ובפרשת ההנחיות להעביר את החקירה לאח"מ בראשית הדרך.¹ עוד ראו לעניין זה החלטת נציב תלונות הציבור על מייצגי המדינה בערכאות, השופט בדימוס מנחם פינקלשטיין, בקשר עם התנהלותה של היועצת המשפטית לממשלה בעניין זימונו לחקירה של עיתונאי (402/25).² כך גם המשנים של היועצת המשפטית לממשלה, האחד שלח דוא"ל לראש אח"מ בדבר מצבה של החקירה,³ השני ביקר את הפצ"רית בביתה,⁴ ואלו ואלו מגישים עמדות לבג"ץ ביחס לשאלה מי ילווה את החקירה בה הם מנועים במניעות רוחבית.

ב. **התערבה, בניגוד לדין, במינויים:** [ראו להלן בהרחבה] בפרשת רפ"ק רינת סבן – מסכת איומים מפורשת, דרישה לקדם את הקצינה ללא הליך תקין, התעלמות מהעובדה שעמותה פוליטית מספקת ייצוג משפטי לקצינת משטרה, והתעלמות מפסיקות בית המשפט בנוגע לאיסור מימון ייצוג משפטי לעובד ציבור – והכל במטרה להביא לקידומה של עוזרת ראש אח"מ. כאשר אח"מ מנהלים את החקירה בה היא אישית אמורה, לכל הפחות, למסור את גרסתה (ראו בג"ץ בוארון).

ג. **התערבה בפעילות המשטרה בתחום ההפגנות:** היועצת, שדגל המדיניות שלה, כראש התביעה הכללית, היה "אין מחאה אפקטיבית בלי הפרעה לסדר הציבורי", הובילה לכאוס ופרימה של החוק והסדר במדינת ישראל. כפי שיובא להלן בהרחבה – היועצת המשפטית לממשלה אף סיכלה את מסמך המדיניות בתחום ההפגנות אשר ביקש אכיפה שוויונית ללא תלות בזהות האוכלוסיה נשוא השיטור וכן ביקש למנוע חסימה של צירים ראשיים וצירי חירום.

¹ <https://www.i24news.tv/he/news/news/criminal/artc-c9cf5b1c>

² <https://www.gov.il/BlobFolder/dynamiccollectorresultitem/essence-402-25/he/402-25.pdf>

³ <https://www.c14.co.il/article/1414691>

⁴ <https://www.c14.co.il/article/1408750>

33. כל הטענות כנגד השר לביטחון לאומי הן טענות משוללות כל יסוד, די בקירוב העין כדי לראות שאין בהן ממש. אלא שנדרשת סבלנות על מנת לעבור מקרה מקרה ולהבחין בכך.
34. בפני בית המשפט הנכבד ניסיון, שראוי לגינוי, להציף בצבר אירועים שבלתי ניתן, מעשית, לברר עובדתית במסגרת סדרי הדיון בבג"ץ. מבוקש כי בית המשפט הנכבד ייתן דעתו לטקטיקה המגונה הזו. היועצת המשפטית לממשלה מנסה לייצר תחושה של "פרדוקס הערימה", אלא שאפילו גרגר חול אין כאן. אפילו אם הייתה ערימה, ואין, אין כל עילה ואין סמכות להדיח שר המכהן כדין במדינת ישראל הדמוקרטית.
35. לאור האמור מבוקש כי עמדת היועצת המשפטית לממשלה תוצא מתיק בית המשפט.

ג. התשתית הנורמטיבית

36. נזכיר בקצרה את התשתית המשפטית בסוגיה דידן, תשתית אשר הועלמה על ידי העותרים, ועל ידי היועצת המשפטית לממשלה, מעיני בית המשפט – ולא בכדי.
37. במסגרת דהירת העותרים אל עבר מטרתם הפוליטית הושלכו לצד הדרך החוק, הפסיקה, הדמוקרטיה והכבוד הבסיסי לזכויות הפוליטיות של אזרחי מדינת ישראל.
38. סעיף 6 לחוק-יסוד: **הממשלה** קובע את תנאי כשירותם של שרים. סעיף 6(ג)(1) קובע כהאי לישנא:

"6(ג)(1). לא יתמנה לשר מי שהורשע בעבירה ונידון לעונש מאסר בפועל וביום מינויו טרם עברו שבע שנים מהיום שגמר לרצות את עונש המאסר בפועל, אלא אם כן קבע יושב ראש ועדת הבחירות המרכזית כי אין עם העבירה שבה הורשע, בנסיבות הענין, משום קלון".

39. על פי הוראת המחוקק לא די אפילו בהרשעה בפלילים על מנת לפגום, כהוא זה, בכשירותו של שר, אלא נדרשת הרשעה וגזירת מאסר בפועל.
40. אף בזה לבדו לא די, שכן גם לכך ישנו חריג – מקום בו נקבע כי בנסיבות העניין אין קלון.
41. כלומר על פי הוראת המחוקק אף הרשעה בפלילים וגזירת מאסר בפועל לא בהכרח פוסלת אדם מלכהן כשר.
42. במסגרת הלכת **דרעי-פנחסי** הנודעת (בג"ץ 3094/93 ו-4287/93) נקבע (Ratio decidendi) כי הגשת כתב אישום יכולה, במקרים מסוימים, להפוך את סמכות הרשות הנתונה לראש הממשלה לפטר שר משריו – לסמכות שבחובה, בהתבסס על דוקטרינת הסבירות.
43. הלכת דרעי-פנחסי ניתנה על בסיס נוסח ישן של **חוק-יסוד: הממשלה** אשר תוקן בהמשך על ידי המחוקק, במסגרת הדיאלוג החוקתי ועל מנת לבטל את המצב הנורמטיבי שנוצר מפרשנות בית המשפט. במסגרת זו נקבע סעיף 6 המוזכר לעיל ותנאי הכשירות נקבעו בו במפורש.
44. לפיכך ברי כי במסגרת הדיאלוג החוקתי המחוקק גילה דעתו כי אין הוא מקבל את הלכת דרעי-פנחסי וכי הוא מבקש **לעגן במדינת ישראל נורמות אחרות אשר מחמירות בהגנה על הזכויות הפוליטיות האזרחיות**, יותר מההגנה החסרה שסיפק בית המשפט בפסיקה באותה עת. המחוקק-המכוון ביקש לקבוע סטנדרטים שונים מאלה שנקבעו בהלכת דרעי-פנחסי ולדחות את הנורמות שנקבעו בפסיקה.
45. מאז, אומנם, בית המשפט התבטא במספר הזדמנויות כי כשירות שרים לחוד וסבירות שיקול דעתו של ראש הממשלה לחוד. לפיכך, כעניין של דין מצוי בפסיקה אף אם אינו הדין הרצוי, והוא ודאי אינו רצוי, הושמעו עמדות לפיהן ההלכה הקודמת לא נפגמה, דה-פקטו, בתיקון חקיקת

היסוד (ראו לדוגמה בג"ץ 2592/20 התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' היועץ המשפטי לממשלה (נבו 6.5.2020).

46. עם זאת, ברי כי בית המשפט הנכבד לא כבול להלכות עבר שלו עצמו, וראוי לה להלכה זו להתבטל שכן היא עומדת בסתירה קוטבית לחוק, היא מבטאת פגיעה בלתי מידתית בזכויות הפוליטיות האזרחיות ואין לה הצדקה כשלעצמה. ביטולה של הלכה זו יהווה הרחבה של ההגנה על הזכויות הפוליטיות של אזרחי ישראל במקום בו לא רק שאין חוק המסמיך לפגוע בהן, אלא שהחוק מגן עליהן במפורש.

47. אלא שאף אם נקבל, לצורך דיון זה בלבד, כי הלכת דרעי-פנחסי העקרונית כלל לא נפגמה מתיקון חקיקת היסוד, ואין אנו מקבלים זאת כמובן, הרי שהיא עוסקת (ratio decidendi) במצב בו הוגש כתב אישום.

48. מעולם לא הודח בישראל שר, בצו שיפוטי, מבלי שהוגש כנגדו כתב אישום.

49. כבר אמר השופט זמיר בבג"ץ 2533/97 התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' ממשלת ישראל, נא(3) 46 (1997), אשר דן בעניין כהונתו של מר צחי הנגבי, בזו הלשון:

"העותרת, במקרה שלפנינו, אינה הולכת בדרך שנסללה בפרשת דרעי ובפרשת פנחסי. שהרי בפרשת בר-און, להבדיל משתי הפרשות הקודמות, לא הוחלט להגיש כתב-אישום נגד שר המשפטים.

...כיוון שכך, מה עילה יש לעותרת, לאור פרשת דרעי ופרשת פנחסי, לחייב את ראש-הממשלה להעביר את שר המשפטים מכהונתו?

...בלי לקבוע אם העותרת צודקת מבחינת הדין הרצוי, מכל מקום אין היא צודקת מבחינת הדין המצוי. בעולם הזה, ועד שיבוא המשיח, רבב שדבק בשר אינו מספיק כדי שראש-הממשלה יהיה חייב, מבחינה משפטית, להעביר את השר מכהונתו".

...ההצעה להרחיב את ההלכה הקיימת, כך שגם התנהגות כזאת תחייב את ראש-הממשלה להעביר שר או סגן שר מכהונתו, אף שהיא נובעת מכוונה טובה, אינה ראויה.⁵

50. כיישום לדברי כבוד השי' זמיר נחלק את הדברים לשלושה:

א. העתירות נעדרות עילה.

ב. לא דבק בשר לביטחון לאומי כל רבב: אל מול תועפות טענות הסרק מפי העותרים, והאמירות החמורות שנאמרות אגב אורחא ללא כל סימוכין או תימוכין מפי היועצת המשפטית לממשלה בתגובתה – אל לו לבית המשפט ללכת שולל אחר חלילני הלבנת הפנים ועלילות הדם. כעניין שבעובדה וכעניין משפטי צרוף לא דבק כל רבב בשר לביטחון לאומי. אין בעניינו בדיקה, אין בעניינו חקירה, אין בעניינו הודעה על הגשת כתב אישום ואין בעניינו כתב אישום.

ג. יתר על כן, במהלך כל כהונתו לא נחקר השר באזהרה, ולו פעם אחת.

⁵ אמירה זו צוטטה בהמשך, שוב ושוב, על ידי בית המשפט הנכבד בסוגיית כהונת שרים, כך לדוגמה בבג"ץ 1993/03 התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' ראש-הממשלה, מר אריאל שרון, נז(6) 817 (2003), וכן בבג"ץ 1400/06 התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' ממלא מקום ראש הממשלה (נבו 6.3.2006).

ד. **טרם הגיע המשיח** : העותרים מבקשים להפוך את בית המשפט הנכבד למעין "משיח". הן במובן זה שבית המשפט אמור, לשיטתם, לגאול, בדרך שמעל לחוק ומעל לטבע, את העותרים מצרתם הפוליטית. והן במובן זה, שעליו אמרו חז"ל "והריחו בירתה ה'", שהמשיח יהיה פטור מדיני הראיות כי הוא "יודע", הוא "מריח" בין טוב לרע (תלמוד בבלי סנהדרין צ"ב ע"ב). עם כל הכבוד המתבקש אין זו ציפייה ריאלית מהרשות השופטת הישראלית ועצם ההרהור בכך הוא בגדר סכנה איומה לסדר החברתי כולו. בית המשפט לא מדיח שרים מנימוקים פוליטיים.

51. אין, אם כן, כל תקדים, או תשתית משפטית קיימת (כ-ratio decidendi), שניתן, ולו ברמז, לסמוך עליה את הסעדים המבוקשים. ולא בכדי, מדובר בדרישה אנטי-דמוקרטית המנוגדת לדין, לפסיקה ולמושכלות היסוד של משטר שוחר חירות וזכויות פוליטיות אזרחיות.

52. במסגרת בג"ץ 990/15 **התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' שר הפנים** (נבו 15.3.2015) (להלן: "**עניין קירשנבאום**") נקבע כי השרה פאינה קירשנבאום אינה מנועה מלכהן כסגנית שר הפנים, וזאת לאחר שהיועץ המשפטי לממשלה דאז אשר לחקור אותה כחשודה בביצוע עבירות שוחד, מרמה והפרת אמונים, ועבירות נוספות מתחום טוהר המידות – עבירות חמורות בזיקה ישירה למשרתה הציבורית.

53. **אמור מעתה – בעניין קירשנבאום קבע בית המשפט העליון כי לא די באישור היועץ המשפטי לממשלה לחקירה באזהרה בעבירות שוחד, מרמה והפרת אמונים ועבירות נוספות מטוהר המידות בזיקה לכהונה במשרה ציבורית בכדי לכפות שיפוטית על ראש הממשלה את פיטוריה של שרה בניגוד לרצונו.**

54. במסגרת בג"ץ 1400/06 **התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' ממלא מקום ראש הממשלה** (נבו 6.3.2006) (להלן: "**עניין הנגבי**") נקבע כי מר הנגבי אינו מנוע מלכהן כשר לאחר שהיועץ המשפטי לממשלה הודיע כי בכוונתו להגיש נגדו כתב אישום בגין עבירות של מרמה והפרת אמונים, שוחד בחירות, מסירת עדות שקר ושבועת שקר. שם קבע הש' ריבלין בזו הלשון:

"אמירות אלה ואחרות, שהותירו פתח להרחבת ההלכה ולהחלתה גם על מקרים של התנהגות שלא התגבשה לכלל הרשעה פלילית או למצער אישום פלילי, **תוחמו למקרים יוצאי-דופן בחומרתם**. עד שתבוא התנהגות בלתי-תקינה, שאינה עולה כדי התנהגות פלילית, אל תוככי המשפט, ולא זו בלבד, אלא שתקים חובה לראש-הממשלה, מכוח עילת הסבירות, להעביר שר מכהונתו – רבה הדרך. מדובר בהתנהגות 'חמורה במידה קיצונית כל כך, עד שיהיה זה בלתי סביר באופן קיצוני לאפשר לו להמשיך בכהונה (בג"צ 2533/97 בעמ' 63-64). הנסיבות שבהן ימצא בית המשפט, כי אין מנוס אלא להורות לראש-הממשלה להעביר שר מכהונתו, על אף שהאחרון לא הורשע ולא הוגש כנגדו כתב-אישום, הן חריגות וקיצוניות".

(ההדגשות התווספו בידי הח"מ, כך גם להלן אלא אם כן צויין אחרת).

55. כלומר אף אם הש' ריבלין העיר בעניין הנגבי (באוביטר), כמו גם הש' סולברג (באוביטר) בעניין קירשנבאום, הזכירו כי ייתכנו, קונספטואלית, מצבים בהם תהיה הצדקה להתערבות שיפוטית

עוד בטרם הוגש כתב אישום (וגם פסקי דין אחרים הזכירו אפשרות זו) – אלו מקרים קיצוניים וחריגים ביותר אשר תוחמו בפסיקה מפורשת ל"מקרים יוצאי-דופן בחומרתם".

56. כל כך חריגים הם אותם המקרים עד כי על פי הפסיקה אפילו הודעה של היועץ המשפטי לממשלה על כוונה להגיש כתב אישום חמור ביותר בכפוף לשימוע – אינה מאפשרת הדחת שר

מכהן. וביישום ההלכה נקבע שם כי קירשנבאום והנגבי לא מנועים מלכהן כשרים.

57. לפיכך תשומת לבו של בית המשפט הנכבד מופנית לניסיונות ההטעיה בהקשר זה ביחס להלכה הפסוקה מצד יתר הצדדים.

58. אמור מעתה – בעניין הנגבי נקבע כי לא די אפילו בהודעת היועץ המשפטי לממשלה על כוונה להגיש כתב אישום בגין עבירות של מרמה והפרת אמונים, שוחד בחירות, מסירת עדות שקר ושבועת שקר בכדי לכפות על ראש הממשלה, שיפוטית, לפטר שר.

59. בבג"ץ 5853/07 אמונה תנועת האישה הדתית לאומית נ' ראש הממשלה, אהוד אולמרט, סב(3) 445 (2007) (להלן: "עניין חיים רמון") נדחו עתירות שביקשו למנוע את השבעתו מחדש של מר חיים רמון לשר, בממשלת אולמרט, חודשים ספורים לאחר הרשעתו בפלילים. וראו דבריו הנכוחים של השופט גרוניס:

"לגישתי, במקרה מעין זה, בו הכנסת מאשרת צירוף שר לממשלה, בעקבות הצעה של ראש הממשלה והחלטה של הממשלה, ספק אם יש מקום להתערבות של בית המשפט הגבוה לצדק. אף אם בית המשפט יתערב, הוא יעשה כן אך במקרה נדיר וחריג ביותר. המקרה הנוכחי אינו מצדיק התערבות".

60. כלומר לגישת השופט גרוניס היות שהדברים היו גלויים וידועים לכנסת ולממשלה אין מקום להתערבות בית המשפט העליון בשבתו כבג"ץ. אכן כך. והדברים נאמרו לאחר הרשעה בפלילים, הרשעה חלוטה. קל וחומר בן בנו של קל וחומר בענייננו.

61. בפרשת בג"ץ 1993/03 התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' ראש-הממשלה נז(6) 817 (2003) נידון מקרה בו פורסם דו"ח ציבורי על ידי היועץ המשפטי לממשלה דאז בעניין "פרשת דרך צלחה" בה היה מעורב מר צחי הנגבי - ואף על פי כן בית המשפט העליון נמנע מלהתערב בכהונתו כשר לביטחון פנים.

62. בענייננו הרשעה אין, כתב אישום אין, הודעה על הגשת כתב אישום אין, חקירה אין, בדיקה אין, דו"ח ציבורי אין – אזי עתירה מניין?!

63. בפני בית משפט ניסיון לייצר עולם חדש של משפט מנהלי שאין בו צורך בעילות. די בעותר ציבורי עם רצון פוליטי עז, המתורגם מיד לניסוח סעדים מבוקשים, והוא מתייצב לו אחר כבוד באולם ג' ומבקש שיתקיים דיון בהצדקה הציבורית-פוליטית-כללית בסעדיו.

64. העותרים מבקשים לגרור את בית המשפט הנכבד אל שדה לא לו - זאת משום שבהיעדר עילות, גם משפט אין.

65. מעבר לעתירות דנן, שדינה דחייה בשתי ידיים – על בית המשפט לעמוד על המשמר בהיבט המוסדי ולאותת לעותרים ציבוריים עתידיים כי לא זו הדרך.

66. אין לבוא בשער המשפט בלא עילה.

67. עצם ההשתעשעות בעתירות משוללות היסוד דנן יוצרות תמריץ לעותרים פוליטיים נוספים להציף את בית המשפט בדיונים מעין אלו, ובכל להוריד את בית המשפט ביגון לשאול המחלוקות. ממש כפי אזהרתו הנבואית של נשיא בית המשפט העליון המנוח לנדוי.

ד. הר הבית כמשל

68. מדוע מבקשת היועצת המשפטית לממשלה להדיח את השר לביטחון לאומי?
69. התשובה לשאלה הזו ברורה: כי השר לביטחון לאומי מצליח לקדם מדיניות שהיא לא אוהבת, ולא עלה בידה למנוע זאת בכלים שבידיה.
70. אם משהו מן הפעולות של השר לביטחון לאומי היה מצדיק חקירה פלילית, חזקה על היועצת המשפטית לממשלה שהיא הייתה פותחת בה באופן מיידי. ואם יש למאן דהוא טענה במישור המנהלי במקרה מסוים הוא מוזמן להגיש עתירה.
71. אלא שהשר לביטחון לאומי מקפיד לפעול במסגרת הדין, ובמסגרתו בלבד.
72. ולכן היועצת המשפטית לממשלה לא מצליחה ולו לפתוח בבדיקה פלילית כנגדו, כי אין על מה.
73. בצר לה היועצת המשפטית לממשלה בדתה מליבה עלילות על גבי עלילות.
74. נדגים זאת על אחת מאותן עלילות, אשר באופן נדיר וחריג, על אף הסתרת פעולותיה, ניתן להזים לעיני כל.
75. עלילת הר הבית, שתנוחתו להלן בהרחבה היא תמצית הכל. מיקרוקוסמוס.
76. היועצת המשפטית לממשלה מנהלת מזה זמן מערכה משפטית, ציבורית וחשאית כנגד השר לביטחון לאומי בעניין מדיניותו בהר הבית, תוך שימוש פסול בשב"כ ויצירת מצג לפיו השר פועל בניגוד לעמדת ראש הממשלה.
77. ברקע הדברים נערך בשב"כ מבצע איסוף חשאי בהוראתו האישית של רונן בר, ראש השב"כ דאז, כנגד השר לביטחון לאומי, סביבתו וראשי המשטרה והשב"ס. זאת במטרה להביא "ממצאים" בדבר "חדירת כהניזם". לא עלה דבר בבדיקות אלה, כמובן. ואנשי היועצת המשפטית לממשלה עודכנו בכך.
78. על אף ניסיונות ההכחשה - מסמך השב"כ, מיום 26.9.2024, דלף לתקשורת:⁶
"להלן התייחסות רה"ש
1. התייחסות זו מתייחסת גם למסמך מ. 592101/2409.
2. ככלל – סימנו את התפשטות הכהניזם למוסדות
אכיפת החוק כתופעה מסוכנת, שמניעתה חלק מייעוד
שב"כ.
3. נוכח המעורבות של דרגים פוליטיים – יש לעשות
זאת בשום שכל ובמשנה זהירות.
4. יש להמשיך ולאסוף ראיות ועדויות למעורבות
הדרג המדיני בעשיית הדרג הביטחוני, בכיוון הפעלת
הכח באופן המנוגד לחוק – ולבוא עם מספר ממצאים.
בברכה,
רונן בר."
79. אלא שהכל בדיה, מהמסד ועד הטפחות. דמיון שנולד אצל אנשים שלא מבחינים בין עמדתם הפוליטית, התנגדותם הפוליטית לשר לביטחון לאומי, או דעותיהם בעניין הר הבית, לבין

⁶https://www.mako.co.il/news-military/2025_q1/Article-909adc130e3c591027.htm?utm_source=AndroidNews12&utm_medium=Share

תפקידם הממלכתי. כך נרתמו אנשים "מקצועיים" כביכול, היועצת המשפטית לממשלה ורון בר, במסגרת תפקידם, לסיכול מדיניותו של השר לביטחון לאומי.

80. אין אלא לתהות מי זה אשר היה חשוד בעיני רון בר כנשא של נגיף ה"כהניזם", כביכול, במוסדות אכיפת החוק? מפכ"ל המשטרה? נציבי המשטרה? נציב שב"ס? בושע וחרפה. לא פחות מכך. מדובר בעובדי ציבור שמשרתים את מדינת ישראל ואזרחיה **עשרות שנים** תוך מסירות נפש.

81. המצב בו השב"כ הופך, בשיתוף פעולה של היועצת המשפטית לממשלה, למשטרה חשאית שעניינה לבחון הפללה של מדיניות מיניסטריאלית של נבחר ציבור שפועל כדין - הוא מדאיג ביותר, בלשון המעטה.

82. כמו כן העלילה נשענה על ההנחה שוודאי שהשר לביטחון לאומי פועל על דעת עצמו, בניגוד גמור לדעת ראש הממשלה, ומסכן את מדינת ישראל. ראו לדוגמה סעיף 91 לתגובת היועצת המשפטית לממשלה (ואירועים 31-32 למכתבה):

"והנה, למשל, ביום 11.8.24, בתשעה באב, עלו השר לביטחון לאומי ושר הנגב והגליל למתחם הר הבית והשר ציין כי "המדיניות שלנו היא לאפשר תפילה". לשכת ראש הממשלה פרסמה בעקבות דברי השר הבהרה ברורה..."

83. היועצת אף הרהיבה עוז וטענה, כאילו וכביכול, ישנה מניעה מלאפשר ליהודים להתפלל בהר בשל החלטת ממשלה 761, תוך התעלמות מוחלטת מהפסיקה הענפה אשר הכירה בכך ש"נקודת המוצא העקרונית הינה כי לכל יהודי זכות לעלות להר הבית ולהתפלל שם, כחלק מחופש הפולחן הדתי ומחופש הביטוי" וכי ההגבלה הנוהגת היא לא לאפשר ליהודים להתפלל "בכל עת שיחפצו בכך", וגם זה אך מחמת שיקולי שלום הציבור וסדר ציבורי, ומחמת הרגישות המדינית. ככלל, בית המשפט לא יתערב בכך (בג"ץ 6766/20 **המטה למען ארץ ישראל נ' נציב דורון ידיד, ממ"ז ירושלים** (נבו 6.10.2020):

"נוכח רגישות ייחודית זו של הר הבית, בית משפט זה קבע כי "לשם שמירת הסדר הציבורי וכדי לאפשר ליהודים לעלות להר הבית [...] אין חוסר סבירות בעמדה העקרונית של משטרת ישראל (ככל שהיא נסמכת, בין היתר, על **בחינה עדכנית של המצב**), לפיה אין לאפשר למבקרים להיכנס להר הבית ולהתפלל בו **בכל עת שיחפצו בכך**, מחמת חשש, ברמה הנדרשת, לפגיעה בסדר הציבורי, או בשלום הציבור".

84. היועצת המשפטית לממשלה, כפיל בחנות חרסינה, נכנסת לאירוע רגיש, מדינית ציבורית וביטחונית, בלי להכיר את העובדות לאשורן ובלי לטרוח לבררן עם הצדדים.

85. היועצת המשפטית לממשלה מסכנת את מדינת ישראל במשברים מדיניים מיותרים, כמעט מבלי משים, בדהרתה הפוליטית אל עבר הסעד המבוקש על ידה כאן.

86. זוהי הפקרות שקשה להכיל.

87. והנה, ראש הממשלה בעצמו, הוא ולא שליח, אמר בכעס מופגן כלפי המשנה ליועצת המשפטית לממשלה, ד"ר לימון, בישיבת הממשלה מיום 4.1.2026, כי כל הנעשה על ידי השר לביטחון לאומי בהר הבית נעשה על דעתו:⁷

"המשנה ליועמ"שית גיל לימון: "זה שקר מה שבן גביר אומר, אנחנו טענו על המדיניות בהר הבית, רה"מ אמר שלא משנים סטטוס קוו ובן גביר עושה שינויים".

רה"מ בנימין נתניהו: "אמרנו שאין שינוי בסטטוס קוו אבל השינויים שבן גביר עושה הם לא משנים את הסטטוס קוו וזה בתיאום איתי".

88. היועצת המשפטית לממשלה כלל לא טרחה לברר לעומק את העניין עם השר לביטחון לאומי או עם ראש הממשלה – אבל את המשטרה החשאית היא כבר הפעילה (עניין שהוכחש בתחילה על ידי רונן בר בממשלה, זאת טרם נודע לו שמסמך ההנחיה שלו דלף לתקשורת).⁸

89. היועצת המשפטית לממשלה כלל לא הכירה כי במהלך שלוש השנים האחרונות השר לביטחון לאומי נפגש עם ראש הממשלה לעתים קרובות לישיבות של חמש-שש שעות בהם עלה, בין היתר, עניין הר הבית תוך **תיאום מלא בנושא**.

90. היועצת המשפטית לממשלה כלל לא מודעת לכך שאוזנו של ראש הממשלה הייתה **כרויה** לכך שעד לקום הממשלה הנוכחית נפגעו זכויות היהודים בהר הבית, וכי אין לקבל במדינת ישראל מצב בו לאוכלוסייה הערבית מותר להתפלל בהר הבית ולאוכלוסייה היהודית אסור; לאוכלוסייה הערבית מותר להשתחוות בהר הבית ולאוכלוסייה היהודית אסור; לאוכלוסייה הערבית מותר לשתות מים בהר הבית ולאוכלוסייה היהודית אסור, וכן על זו הדרך.

91. משך שנים נהג בהר הבית, משיקולי הבהלה עצמי (שהתבדתה בפועל) אפרטהייד אכיפתי נגד יהודים.

92. היה זה נכון שבית המשפט יהיה הראשון להגן על זכויות אזרחי מדינת ישראל בהקשר זה.

93. ניכר כי היועצת המשפטית לממשלה **כלל לא הכירה** את הסוגיה, את הרגישות, את ההסכמות, את רצף הדברים – ולמען האמת היא לא צריכה להכיר, היא רק היועצת המשפטית לממשלה.

94. **אבל היא שמה עצמה כ"שולטת בהר", בשם ראש ממשלה מדומיין, עת ראש הממשלה הממשי טוען בתקיפות אל מול המשנה שלה, ד"ר לימון, כי אין כל שינוי בסטטוס קוו מבחינת מדינת ישראל וממשלת ישראל והכל נעשה על דעתו.**

95. המדיניות של השר לביטחון לאומי, וממשלת ישראל בראשות ראש הממשלה, הובילה **לחזיק ההגנה על זכויות היהודים העולים להר הבית**, ללא כל "הבערה של המזרח התיכון" כמו שנהגו להתריע נביאי הזעם.

96. היועצת המשפטית לממשלה מתערבת בחובבנות רשלנית, המהולה בלהט אידאולוגי, באחת הסוגיות הרגישות ביותר, מדינית וביטחונית, בלי להכיר את הפרטים, בלי להכיר את המהלכים, בלי להכיר דבר.

97. היועצת המשפטית לממשלה, עת היא יוצרת מראית עין של דרמה בין מדיניות השר לביטחון לאומי לבין הממשלה וראש הממשלה – היא זו שמסכנת את מדינת ישראל, מדינית וביטחונית.

⁷ https://www.mako.co.il/news-politics/2026_q1/Article-b43173af1a88b91026.htm
⁸ שם.

98. ובשם הטענות ה"מביכות" הללו, כלשונו של ראש הממשלה, היא מבקשת לכפות על ראש הממשלה, שאומר במפורש שהכל על דעתו, לפטר את השר לביטחון לאומי.
99. היועצת המשפטית לממשלה אף מציעה להניח בפני בית המשפט, במעמד צד אחד, מעטפה מהשב"כ כדי לשכנע מדוע צריך לכפות על ראש הממשלה את פיטוריו של שר מכהן. עד לאיזו דיוטה תחתונה תגרור היועצת המשפטית לממשלה את מדינת ישראל ואת המשפט הציבורי הנוהג? כך נראית דמוקרטיה? כך נראה שלטון חוק?
100. השר לביטחון לאומי הוביל לשינויים, שינויים אשר אינם רצויים בעיני היועצת המשפטית לממשלה. ובצר לה היא "יורה לכל הכיוונים", ללא בסיס משפטי, בלי להכיר את העובדות, ובלי לקיים תהליכי עבודה מקצועיים בסיסיים או לנהל שיח עם הצדדים.
101. הרבה למעלה מן הצורך, ואפילו היה ממש בטענת היועצת כי השר פעל בניגוד לעמדת ראש הממשלה בסוגייה ביטחונית רגישה – מה ליועצת ולזה?
102. כיצד **סמכותו הפוליטית** של ראש ממשלה לפטר שר שפועל בניגוד למדיניות הממשלה, הפכה לסמכות של חובה לפי גחמותיה של היועצת? וכי כל שר שמכריז בריש גלי כי לשיטתו צריך ליישב את עזה ביהודים ולהחזיר עטרה ליושנה חייב להיות מפוטר? גם כאן מדובר במדיניות ממשלתית וגם כאן מדובר בסוגייה ביטחונית ומדינית רגישה.
103. ראו בהקשר זה את דבריו של הנשיא שמגר: "טבעי וגם מובן [...] שראש ממשלה יבקש לשמור על שלמות מבנה הממשלה לבל יתערער. למען הבטחת צורך חשוב וחיוני זה יוכל, במקרה המתאים, למחול על 'קלקולים' בהתנהגות השר, בהתבטאויות מצדו ואפילו בהתנכרות להחלטות מחייבות של הממשלה, כי כל אלה הם עדיין בתחום הפונקציה הפוליטית, הנבחנת ומבוקרת במישור האמינות לפני הכנסת ולפני הבוחר". (בג"ץ 3094/93 **התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' ממשלת ישראל**, פ"ד מז(5) 404,422 (1993)).
104. בית המשפט הנכבד צריך לסמן קו גבול בוחק. עד כאן.
105. את העתירות דנן, יחד עם עמדת היועצת המשפטית לממשלה, יש לדחות על הסף בשתי ידיים.

ה. תוצאות הבחירות והתשתית העובדתית

106. **לרשימה בה התמודד השר לביטחון לאומי הצביעו במסגרת הבחירות לכנסת ה-25 למעלה מחצי מיליון מאזרחי ישראל, 10.84% מהקולות, אשר העניקו לה למעלה מ-11% מהמושבים בכנסת.**
107. במעטפות הכפולות, בהן מצביעים, בין היתר חיילי צה"ל, זכתה הרשימה ל-15.4% מהקולות. קרי – **חיילי צה"ל הצביעו לרשימה בה התמודד השר לביטחון לאומי בשיעור שהוא אף גבוה מאשר האוכלוסיה הכללית.**
108. הרשימה בה התמודד השר לביטחון לאומי זכתה, לשם הדוגמה:
- א. **בירושלים** ל-14.22% מהקולות.
 - ב. **בבאר שבע** ל-15.67% מהקולות.
 - ג. **באלון שבות** ל-47.68% מהקולות.
 - ד. **במבשרת ציון** ל-11.29% מהקולות.
 - ה. **בתל-אביב יפו** ל-4.5% מהקולות.

109. העתירות דנן מבקשות לגרוס את פתקי ההצבעה הללו.

110. בשם הדורסנות הפוליטית של העותרים, ועמם היועצת המשפטית לממשלה מבקשים לדרוס באופן ישיר את זכויותיו הפוליטיות של כל חייל צה"ל שישי, ובאופן עקיף כל חייל צה"ל שני אשר תמך ברשימות הקואליציה.

111. העותרים מבקשים לחסום, בדיעבד, את הדרך לקלפי של כל תושב שני באלון שבות, וכל אדם עשירי במבשרת ציון אשר הצביעו לרשימתו של השר לביטחון לאומי.

112. העברת העתירות לתגובה; הותרת העתירות תלויות ועומדות אף כשהן היו לא רלוונטיות; וקביעתן לדיון – פוגעות פגיעה קשה ביותר בדמוקרטיה הישראלית, ובאופן אישי באזרחים ישראל, אשר בהם רבים אשר אולי לא הצביעו לשר לביטחון לאומי או אף לקואליציה, אבל הדמוקרטיה הישראלית יקרה ללבם ויש בהם כבוד לזכות של זולתם לדעה אחרת ולמימוש פוליטי שלא לטעמם.

113. ביום 29.12.2022 הושבעה הממשלה ה-37 ברוב פרלמנטרי מובהק של 64 תומכים מבין חברי הכנסת, המבטא מבחינה ייצוגית למעלה משני מיליון אזרחים. במסגרת זו חה"כ איתמר בן-גביר, המשיב 2, מונה לשר לביטחון לאומי.

114. במסגרת בג"ץ 8910/22 **פטרושקה נ' חה"כ בנימין נתניהו** (נבו 21.2.2024) (להלן: "**בג"ץ פטרושקה**") קבע בית המשפט הנכבד **פה אחד** כי אין מקום להתערב בכהונת השר לביטחון לאומי.

115. ביום 18.1.2023 הוגשו עתירות כנגד התיקון לפקודת המשטרה [נוסח חדש], תשל"א-1971 (ראו בג"ץ 8987/22 **התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' הכנסת** (נבו 2.1.2025) (להלן: "**בג"ץ פקודת המשטרה**")).

116. בהמשך לבקשות שהוגשו למתן צו ביניים ביום **19.3.2023** הוציא מלפניו בית המשפט צו ביניים אשר הורה לשר לביטחון לאומי "להימנע מכל הוראה אופרטיבית למשטרה, בין במישרין ובין בעקיפין, והדברים נכונים במיוחד לגבי מחאות והפגנות כנגד השלטון" (להלן "**צו הביניים הראשון בבג"ץ פקודת המשטרה**"). והרי תורף הצו:

"מכאן, שאין השר רשאי ליתן הנחיות מבצעיות בדבר הדרכים ליישום מדיניותו, אופן השימוש בכוח באירוע כזה או אחר, דרכי השימוש בכוח, האמצעים לפיזור הפגנות, התנאים הנוגעים לזמן, למקום ולאופן עריכת האירוע וכיו"ב. על מנת למנוע מחלוקות בעתיד, הרי שגם "אזכור" של המדיניות במהלך אירוע מבצעי קונקרטי שעה שזה עודנו מתנהל, עלול להתפרש כהנחיה אופרטיבית. ובקיצור, מהאמור לעיל עולה כי על השר להימנע ממתן הוראות אופרטיביות למשטרה, בין במישרין ובין בעקיפין, והדברים נכונים במיוחד לגבי מחאות והפגנות כנגד השלטון".

117. משמע האיסור להנחות אופרטיבית "בעקיפין" משמעו האיסור להזכיר את המדיניות הכללית שעה שאירוע מבצעי מתנהל שכן יש בכל אולי ניסוח עקיף אבל ההשפעה היא במישרין.

118. לא מדובר, כמובן, וחס ושלום, באיסור שהוטל על השר להתבטא או באיסור להתוות מדיניות.

119. בהמשך לבקשות נוספות ביום **10.1.2024** הוציא בית המשפט מלפניו צו ביניים אשר קבע כי על השר לביטחון לאומי "להימנע מלתת הנחיות והוראות אופרטיביות למשטרה בכל הנוגע למימוש זכות ההפגנה" (להלן: "**צו הביניים השני בבג"ץ פקודת המשטרה**"). והרי תורף הצו:

"נוכח האמור לעיל מצאנו ליתן צו ביניים שלפיו השר יימנע מלתת הנחיות והוראות אופרטיביות למשטרה בדבר יישום מדיניותו בכל הנוגע למימוש זכות ההפגנה וחופש המחאה. בכלל זאת, יימנע השר מכל מהתייחסות לאירוע מבצעי קונקרטי באופן שעשוי לעלות כדי מתן הוראה אופרטיבית למשטרה כיצד עליה להפעיל סמכותה באותו אירוע – במישרין או בעקיפין, מראש או למפרע. כן יימנע השר מלהתייחס – בין היתר – לאופן השימוש בכוח באירוע כזה או אחר, דרכי השימוש בכוח, האמצעים לפיזור הפגנות, התנאים שנוגעים לזמן, למקום ולאופן עריכת האירוע ולעצם מתן אישור לקיום האירוע".

120. מדובר, אם כן, בצו האוסר על "כל התייחסות" ל"אירוע מבצעי" שעלולה "לעלות כדי מתן הוראה אופרטיבית". בנוסף יש להימנע מלהתייחס ל"דרכי השימוש בכוח", מקום, אופן ועצם אישור קיום אירועים (בהקשר להפגנות).

121. כאן המקום להעיר כי יש לנתח אנליטית את צווי הביניים שניתנו בבג"ץ פטרושקה לשני רכיבים: א. הנחיות אופרטיביות ממשיות. קרי – פקודות קונקרטיות לשוטרים. בהיבט זה מדובר בצווים מבהירים שאין בהם חידוש. פשיטא שהשר לא מוסמך לעסוק בכך, ומעולם לא היה מוסמך לעסוק בכך.

ב. האיסור על התבטאויות ציבוריות-פוליטיות, מפי השר, **ביחס לאירוע מסוים**, אשר מבטאות מה שעשוי להצטייר כהנחיה אופרטיבית. זהו **איסור חדש** שנולד בצווי הביניים בבג"ץ פקודת המשטרה.

122. נקודה זו חשובה על מנת לנתח את התאריכים של האירועים אותם מציגים העותרים, וכן היועצת המשפטית לממשלה. בכל אירוע צריך לנתח אותו מהותית מבחינת ההתרחשות העובדתית, מבחינה משפטית ומבחינת ציר הזמן (לפני או אחרי צווי הביניים בבג"ץ פקודת המשטרה).

123. נקדים את המאוחר, השר לביטחון לאומי לא הפר אף צו בית משפט, ואין כנגדו אף החלטה שיפוטית בדבר הפרת צו שיפוטי. עיון בכתביו של המשרד מגלה כי חרף הביקורת של השר לביטחון לאומי על החלטות בית המשפט הוא מעולם לא הפר אותן.

124. העתירות דן הוגשו במהלך חודשים אוגוסט-ספטמבר של שנת 2024.

125. ביום 14.11.2024 פנתה היועצת המשפטית לממשלה לראש הממשלה בכתב בו הציגה את עיקרי טענות העותרים. עניין תמוה כשלעצמו שכן מדובר בהידהוד של טענות שמקורן בפרסומים עיתונאיים, מבלי שנעשתה כל בדיקה בעניין ובחלק מהמקרים תוך שקרים, טעויות והטעויות של ממש.

126. ביום 22.12.2024 מזכיר הממשלה השיב, מטעם ראש הממשלה, לכתב היועצת המשפטית לממשלה.

127. לכתב המענה מטעם ראש הממשלה צורף מכתב מענה מקיף, ארוך ויסודי מטעם השר לביטחון לאומי לטענות הנטענות, תוך צירוף התייחסותו הפרטנית לאירועים, אחת לאחת.

128. מהמענה המקיף עלה בבירור, למעלה מכל ספק, כי אין כל בסיס עובדתי או משפטי לטענות היועצת המשפטית לממשלה בכתבה, וממילא - לטענות העותרים. מקרים רבים נבעו מהתנגדות פוליטית של היועצת המשפטית לממשלה לדרכו של השר לביטחון לאומי, מקרים

- אחרים נסובו סביב סילוף תקשורתי של העובדות, מקרים אחרים בשקר גמור יסודם, מקרים אחרים לא הייתה בהם כל בעיה משפטית מלכתחילה ובמקרים אחרים כלל לא תוארה השתלשלות המקרה באופן מלא. לכל שאלה נמצא מענה ענייני, עובדתי ומשפטי.
129. ואכן ראש הממשלה, בעל הסמכות הסטוטורית הרלוונטית, במענה מטעמו, שנשלח על ידי מזכיר הממשלה ביום 22.12.2024, הודיע כי נחה דעתו מהמענה של השר לביטחון לאומי.
130. מאז ועד היום הזה היועצת המשפטית לממשלה כלל לא השיבה למענה המפורט שנשלח על ידי השר לביטחון לאומי לראש הממשלה, ומראש הממשלה אליה.
131. **ביום 2.1.2025 ניתן פסק הדין בבג"ץ פקודת המשטרה אשר בו נקבע, לענייננו, כי אין חולק על סמכות השר לקבוע מדיניות עבור משטרת ישראל, גם בתחום ההפגנות (ולמעט בחקירות), אלא שעל השר לקיים חובת היוועצות בעניינים אלו.**
132. ללא כל קשר או זיקה לעניינים האמורים, ביום 19.1.2025, השר לביטחון לאומי התפטר מתפקידו, והתפטרותו נכנסה לתוקפה ביום 21.1.2025.
133. בשלב זה דין העתירות היה להימחק שכן הן הפכו לבלתי רלוונטיות.
134. ואכן, ביום 6.2.2025, הוגשה עמדת היועצת המשפטית לממשלה, אליה צורפה גם תגובת המשיב 2, לפיה דין העתירות מחיקה.
135. אלא שלא התקבלה כל החלטה והעתירות נותרו, כדאמרי אינשי, "על המדף".
136. חשוב לעצור בשלב זה ולתת את הדעת למשמעות הדברים.
137. בית המשפט הנכבד התעלם מכך שהעתירות הפכו ללא רלוונטיות ונמנע מלמחוק את העתירות במשך שלושה חודשים, ללא הצדקה משפטית או בסיס בדין.
138. העתירות פקעו.
139. אלא שבית המשפט המתין והמתין, כדי לחסוך לעותרים, ואולי לעצמו, את הצורך לנהל בהמשך הליך אחר מהתחלה.
140. הניסיון מלמד שבית המשפט הנכבד היה מוחק כל עתירה אחרת שהפכה ללא רלוונטית. דברים אלה יפים, במיוחד, במקום בו העומס המוטל על שופטי בית משפט זה הוא מן המפורסמות. חרף זאת, החליט בית משפט זה להותיר את העתירה "על המדף", במשך שלושה חודשים – מעשה המעורר תחושה של אי נוחות ותחושה שבית המשפט ביקש להשאיר את העתירה כחרב מתהפכת מעל ראשו של השר.
141. היות שלא הייתה לכך כל הצדקה דיונית, קשה שלא לפרש את התנהלות בית המשפט בעניין זה כביטוי פומבי לרצון העז לדון בנושא.
142. ואכן, לבסוף השר לביטחון לאומי שב לכהן כשר בממשלה.
143. במסגרת סדר היום שפורסם לישיבת הממשלה מס' 99 ביום 18.03.2025 נקבע דיון בהצעת החלטה שכותרתה "צירוף שרים לממשלה ושינוי בחלוקת התפקידים בין השרים".¹⁰ במסגרת הצעת החלטה זו, נקבע מינויו של המשיב 2 לשר לביטחון לאומי וכי ההחלטה תועבר לאישור הכנסת בהתאם לסעיפים 15 ו-31(א) לחוק-יסוד: הממשלה.
144. להצעת ההחלטה צורפו שני מסמכים מהותיים:
1. מכתבה של היועצת המשפטית לממשלה הממוען לראש הממשלה, מיום 14.11.2024.
 2. מכתבו של השר לביטחון לאומי הממוען לראש הממשלה, כמענה למכתבה של היועצת המשפטית לממשלה, מיום 22.12.2024.

¹⁰ <https://www.gov.il/he/pages/seder-gov180325>

145. כאמור, עד היום הזה היועצת המשפטית לממשלה לא השיבה למענה המשפטי והעובדתי המקיף שניתן לכל טענותיה (שהן, כאמור, הדהוד טעויות, כזבים והטעויות).
146. בירור טענות, מעין אלו, אמור להיעשות על ידי מענה ענייני של היועצת המשפטית לממשלה לטענות ולמענים שהועלו על ידי השר. משעברה היועצת המשפטית לממשלה צד וסימנה עצמה כעותרת מוטלות עליה החובות המוטלות על עותרים ובכלל זה מיצוי הליכים.
147. אין די בהצגת טענות בעלמא על ידי היועצת המשפטית לממשלה ודיון-בירור אמיתי מחייב אותה להתייחס לטענות שהועלו במענה שסתר את טענותיה.
148. בחירתה לא לעשות כן מצביעה על חוסר תום לב ורצון ברור להגיע לדיון בעתירות בבית המשפט העליון, מתוך הנחה שהדבר ישרת את מטרותיה.
149. ברי כי ניתן להסיק מכך שפשוט לא היה מה להשיב. אך זה לא הפריע לה, למרבה התדהמה, לשוב ולהדהד בתגובתה, גם אם באופן כוללני ולא מפורט, הכפשות כוזבות שכבר נסתרו והופרכו.
150. מכתב המענה כלל, מטבע הדברים, אך ורק את המידע שהיה זמין באותה עת. במסגרת זו תוצג העמקה והרחבה בחלק משמעותי מהנושאים.
151. במסגרת ישיבת הממשלה שהתקיימה ביום 18.03.2025 מסרה היועצת המשפטית לממשלה את עמדתה, בעל פה, לפיה ישנה מניעה משפטית, כביכול, מלמנות את המשיב 2 לשר לביטחון לאומי זאת בטרם ימוצה השיח מצדה עם ראש הממשלה. משל הסמכויות המשטריות הייחודיות של הרשות המבצעת למנות שרים, מכוח חקיקת יסוד, תלויה בהסכמת היועצת המשפטית לממשלה או במיצוי שיח, באשר הוא, עמה.
152. לא יאמן, אך בעיני הייעוץ המשפטי לממשלה די בהבל פיהם בכדי להצהיר על "מניעה משפטית" במינויו של שר.
153. לא בכדי נמנע בית משפט נכבד זה מהוצאת צו ביניים שנתבקש בידי העותרים, ובכך, בפועל, דחה את עמדת היועצת המשפטית לממשלה, זאת שכן אין לעמדה מופרכת זו על מה להישען.
154. חשוב להדגיש בהקשר זה כי כל טענות העותרים אשר לוקטו בידי היועצת המשפטית לממשלה במכתבה והמענה להן מצד המשיב 2 ועמדת היועצת המשפטית לממשלה בדיון גופו – הונחו בפני שרי ממשלת ישראל בטרם הצביעו על הצעת ההחלטה האמורה.
155. קרי – עת הצביעו שרי ממשלת ישראל הכל היה גלוי וידוע בפניהם ושיקול דעתם בהצבעה כלל, ממילא, את כל השיקולים הרלוונטיים ביחס לכל הטענות.
156. אחר הדברים האלה, ביום 18.3.2025, אישרה ממשלת ישראל, פה-אחד, את מינויו של המשיב 2 לתפקיד השר לביטחון לאומי.
157. עוד יוער כי הקואליציה, והממשלה, שאישרה את מינויו של המשיב 2 לשר לביטחון לאומי היו רחבות עוד יותר מאז שזו שהשביעה את הממשלה, ובתוכה את המשיב 2, עם הקמתה.
158. בסדר יומה של הכנסת ליום 19.3.2025 נקבע דיון ב"הודעת הממשלה על צירופם של חברי הכנסת איתמר בן גביר, עמיחי אליהו ויצחק וסרלאוף כשרים בממשלה, לפי סעיף 15 לחוק-יסוד: הממשלה".
159. במסגרת הדיון במליאת הכנסת נאמו מעל בימת הכנסת 40 מחברי כנסת, ואלו הם: שר התפוצות והמאבק באנטישמיות עמיחי שיקלי; חה"כ אבי מעוז; חה"כ מיקי לוי; חה"כ פנינה תמנו; חה"כ עודד פורר; חה"כ אפרת רייטן מרום; חה"כ אלעזר שטרן; חה"כ רם בן ברק; חה"כ מיכל שיר סגמן; חה"כ אורית פרקש הכהן; חה"כ דבי ביטון; חה"כ מירב בן ארי; חה"כ מירב כהן; חה"כ קארין אלהרר; חה"כ סימון דוידסון; חה"כ מטי צרפתי הרכבי; חה"כ גלית דיסטל אטבריאן; חה"כ רון כץ; חה"כ עאידה תומא סלימאן; חה"כ אושר שקלים; חה"כ משה טור פז; חה"כ טלי

גוטליב; חה"כ שרון ניר; חה"כ ניסים ואטורי; חה"כ עידן רול; חה"כ יוליה מלינובסקי; חה"כ לימור סון הר מלך; חה"כ יוסף עטאונה; חה"כ טטיאנה מזרסקי; חה"כ חמד עמאר; חה"כ ואליד אלהואשלה; חה"כ עמית הלוי; חה"כ מיכל מרים וולדיגר; חה"כ ולדימיר בליאק; חה"כ יצחק קרויזר; חה"כ מנסור עבאס; חה"כ שלי טל מירון; חה"כ נאור שירי; חה"כ איימן עודה; חה"כ יאסר חוג'יראת.¹¹

160. עמדות שונות ומגוונות, מהקואליציה ומהאופוזיציה, נשמעו במלואן – עת הכל היה גלוי וידוע בפניהם.

161. לבסוף, ביום 19.3.2025, אישרה מליאת הכנסת את מינויו של המשיב 2 לשר לביטחון לאומי ברוב של **65 קולות "בעד"** מול 46 קולות "נגד", דהיינו לא זו, בלבד, שהיה רוב מוחלט לבחירה אלא שגם ההפרש של 19 קולות – היה בולט, והמשיב 2 הושבע לתפקידו כשר לביטחון לאומי.

162. כל טענות העותרים, וכל טענות היועצת המשפטית לממשלה, היו פומביות, גלויות וידועות לחברי הכנסת.

163. אמור מעתה - השר לביטחון לאומי מונה על ידי הממשלה פה אחד, והושבע במליאת הכנסת עת כל טענות העותרים ואף טענות היועצת המשפטית לממשלה היו גלויות וידועות בפני חברי הרשות המבצעת וחברי הרשות המחוקקת.

164. הן ממשלת ישראל והן הכנסת שקלו את הדברים ובחרו במודעות מלאה וברצון גלוי למנות את המשיב 2 לשר לביטחון לאומי. לעניין זה השלכות ברורות על מרחב ההתערבות של בית המשפט (ראו בג"ץ 5853/07 **אמונה תנועת האישה הדתית לאומית נ' ראש הממשלה, אהוד אולמרט**, סב(3) 445 (2007)).

165. מי שדעתו אינה נוחה ממצב דברים פוליטי זה, עמדה לגיטימית לחלוטין כשלעצמה במדינה שוחרת חירות, מוזמן לפעול במסגרת הכלים הדמוקרטיים לשם קידום מטרותיו - מהצבעה, דרך שיח ציבורי והשפעה על נבחרים ועד להתמודדות בבחירות ועמידה במבחן הבוחר.

166. העותרים, והיועצת המשפטית לממשלה, לא אהבו את החלטת ממשלת ישראל, שניתנה פה אחד, ואת החלטת מליאת הכנסת ברוב של 65 קולות.

167. מבחינת העותרים, כך נראה, אי חיבתם לתוצאה פוליטית מהווה כשלעצמה הצדקה לפסילתה בצו שיפוטי. מה להלך רוח זה ולעולם המשפט? העותרים מביאים עמם לאולם ג' אש זרה שיש בה כדי לסכן את עצם המשפט הציבורי הישראלי ואת הדמוקרטיה הישראלית בכללותה.

168. העתירות שמונחות על שולחן בית המשפט הנכבד מבקשות מסלול עוקף דמוקרטיה, מסלול של סעדים מנהליים ללא עילה משפטית ומסלול רמיסת זכויות פוליטיות של אזרחי המדינה שמבטאים את קולם בקלפי.

169. כידוע, **אין אח ורע בתולדות הדמוקרטיות המערביות להדחת שר מכהן באמצעות צו שיפוטי**.

170. ישראל חריגה בנוף המשפטי של המדינות המתקדמות ביותר, כאשר בית המשפט העליון השיג את גבול הרשויות המבצעת והמחוקקת בהלכת דרעי-פנחסי. הלכה זו זכתה לביקורת משמעותית בקהילת המשפט הישראלית בזמן אמת ושנויה במחלוקת עד ימינו. כפי כבוד השופט (כתוארו אז) סולברג בבג"ץ פטרושקה: "היטיב להגדיר זאת פרופ' יואב דותן: "הלכת דרעי מהווה סוג של גידול פרא במשפט הציבורי שלנו. היא נוצרה כתוצאה 'מתחושות בטן' של השופטים, מתוך הלך הרוח של 'לא יעלה על הדעת', ולא כתוצאה של חשיבה רציונלית וגזירה שיטתית של פתרונות מתוך העקרונות הכלליים של המשפט הציבורי".

171. ואולם, חרף הלכה שנויה במחלוקת זו, אין תקדים לחציית קווים כה בוטה, כמו זו שמבקשים העותרים כאן, בה מתבקשת הדחת שר מכהן מבלי שהוגש כתב אישום.
172. תסכול פוליטי כבד מצד העותרים, מצד היועצת המשפטית לממשלה, אף מצד כל רשות אחרת, אינו תחליף לצורך בבסיס משפטי. בית המשפט אינו המסגרת הראויה לדיון זה.
173. **העתירות דנן מבקשות לרמוס ברגל גסה את זכויותיהם הפוליטיות של למעלה מחצי מיליון מאזרחי מדינת ישראל כמצביעים ישירים; של למעלה משני מיליון מצביעי הקואליציה; ושל מיליונים אחרים אשר עודם מאמינים בזכויות פוליטיות לזולתם ובשלטון החוק, גם אם אינם תומכים בקואליציה.**

ו. המדיניות השיפוטית הנדרשת במקרה זה

174. אל לו לבית המשפט הנכבד להכניס ידיו אל תוככי "מעשה המרכבה" של מינוי שרים, פיטורי שרים והרכב הממשלה.

175. כבר כתב המלומד יואב דותן כהאי לישנא¹²:

"הלכת דרעי מהווה סוג של גידול פרא במשפט הציבורי שלנו. היא נוצרה כתוצאה 'מתחושות בטן' של השופטים, מתוך הלך הרוח של 'לא יעלה על הדעת', ולא כתוצאה של חשיבה רציונלית וגזירה שיטתית של פתרונות מתוך העקרונות הכלליים של המשפט הציבורי. אין לי ספק שהשופטים שיצרו הלכה זו, וגם אלו שמפעילים אותה כיום, פועלים בתום לב, מתוך רצון אמיתי להילחם בשחיתות שלטונית ואפילו מתוך תחושת שליחות. אלא, שבכוונות טובות וטהורות אין די. כולנו יודעים לאן יכולות כוונות כאלו להוביל – במיוחד כאשר אינן מתבססות על חשיבה משפטית מסודרת, מדודה ורציונלית".

176. כבוד הש' (כתוארו אז) סולברג הזכיר בפסיקתו בעניין פטרושקה ציטוט זה וציין כי "היטיב להגדיר זאת" המלומד דותן - ואכן כך, כמובן.

177. כפי שנסקר לעיל, הדין המצוי במדינת ישראל מורה על דחיית העתירות דנן על הסף.

178. ודאי וודאי שזהו גם הדין הרצוי, לצד המגמה הכללית, והמבורכת, אודותיה העיר כבוד הש' סולברג בעניין פטרושקה:

"לעת הזו, **רוב מניין ורוב בניין** של שופטי בית משפט זה, סבורים כי טוב נעשה אם נצמצם את גבולה של עילת הסבירות. גם אם יהא זה 'ריסון עצמי'; הגבלה שיפוטית שאותה אנו, השופטים, נוטלים על עצמנו. זוהי עמדתם של מי שהיו, בימים ההם, שופטי המיעוט בעניין הסבירות, ובזמן הזה – עמדה המשקפת את דעת הרוב. ...חכמינו זכרונם לברכה לימדונו, כי 'קריינא דאיגרתא איהו ליהוי פרוונקא' (בבלי, סנהדרין פב, א). 'הכרוז הקורא את האיגרת, הוא שמוטל עליו להוציאה לפועל'. עתה,

¹² יואב דותן "הדחה שיפוטית של נבחרי ציבור במבחן חוקתי" (4.5.2020) ICON-S-IL Blog

עלינו לפסוע צעד נוסף, ולפרוע את השטר. לא אאריך, אומר
אך זאת: אם ישנו עניין המתאים לשמש כתקדים, שבו מצמצם
בית משפט זה קמעא את תחולתה של עילת הסבירות, הרי
שזהו העניין שלפנינו. פולמוס ארוך-שנים מתנהל בעניינה
של עילת הסבירות, אך הביקורת הנוקבת ביותר הושמעה
לגבי עשיית שימוש בה כדי להורות על מינויים ופיטורים של
שרים, וזאת בזיקה לתקדים הידוע כ'הלכת דרעי-פנחסי'...
פגיעתה הרעה של הרחבת שטח המחיה של עילת הסבירות,
ניכרת במיוחד במישור זה.

...גם חסידיה האדוקים ביותר של עילת הסבירות, מסכימים
כי הפעלתה לגבי מינויים ופיטורים של שרי ממשלה – רחוקה
מלהיות מובנת מאליה.

...משהונחה לפתחנו עתירה המבקשת להפעיל את עילת
הסבירות כדי להורות לראש הממשלה לפטר שר משרי
הממשלה, הריהי ראויה לשמש כתקדים מרענן. עלינו לתחום
את גבולותיה של עילת הסבירות, ולהכריז: עד כאן! גם אם
ב-40 השנים האחרונות, ספינת המשפט הישראלי מפליגה,
בשיטתיות ובעקביות, לעבר הקוטב 'האקטיביסטי', הרי
שאין זה מן הנמנע להסיט קמעא את מסלולה של הספינה,
טיפין טיפין, גם לכיוון שונה, שמרני יותר, מבלי צורך
ב'מהפכה' (פסקה 182 לחוות דעתי בעניין הסבירות).
דחיית עתירה כמו זו שלפנינו, עשויה להיות צעד ראשון
בכיוון הנכון. 'צעד קטן לאדם, צעד גדול למשפט הציבורי';
לן יהי'.

179. לכך יש לצרף את דברי השופט גרוניס בעניין חיים רמון, ואכן, לו יהי.
180. מכאן שלא רק בהיבטים של הדין המצוי וניתוח הפסיקה וההלכה, אלא אף מבחינת ניתוח מגמת
הפסיקה ועמדת "רוב מניין ורוב בניין של שופטי בית משפט זה" – דין העתירות דגן דחייה.
181. דחיית עתירות מעין אלו אינן רק בגדר הכרח משפטי, כי אם אף "צעד גדול למשפט הציבורי".
182. אם מי מן העותרים סבור כי היועצת המשפטית לממשלה שוגה בהחלטותיה בכובעה כראש
התביעה הכללית, והיה צריך לפתוח בחקירה בעניין כלשהו כנגד השר לביטחון לאומי הוא מוזמן
לעתור לבית המשפט העליון כנגדה.
183. ואכן הוגשה עתירה שכזו – אלא שהעתירה נדחתה על הסף (בג"ץ 2533/24 עו"ד שחר בן מאיר נ'
פרקליט המדינה (נבו 20.1.2025)).
184. חשוב לחדד זאת שוב – עתירה המבקשת לפתוח בחקירה כנגד השר לביטחון לאומי נדחתה על
הסף. יתירה מזאת, היועצת המשפטית לממשלה ביקשה בעצמה את דחייתה. אלא שבמקביל
מתנהלות העתירות דגן המבקשות לעקוף את המשוכה של בדיקה, חקירה, שימוע וכתב אישום
ולדלג לתוצאה הפוליטית המיוחלת לעותרים, ולהדיח שר מכהן? לא יעלה על הדעת כדבר הזה.
185. לא ניתן לדלג מעל המשוכה של שיקול דעתה של היועצת המשפטית לממשלה כראש התביעה
הכללית ולפנות לבית המשפט בדרישה לעקוף את כל הדין הישראלי, את הפסיקה, את החקיקה
ואת חקיקת היסוד ולהדיח שר מכהן כאילו הוא כבר הורשע או נאשם בפלילים.

186. לא בכדי הפסיקה התעצבה, בפועל, סביב קריטריון כתב האישום, אין זה מקרה. זאת משום שאף אם אין בכתב האישום כשלעצמו הוכחה בדבר אשמתו של אדם, כמובן, עדיין יש בו השלכות נורמטיביות מרחיקות לכת.

187. לכן ממילא, מעבר למחסום הדוקטרינרי, ולהיעדר ההצדקה העניינית – ישנה משוכה מוסדית פרוצדורלית שלא מאפשרת במסגרת עתירה לבג"ץ לבצע בירור עובדתי של טענות כלליות של עותרים כנגד שרים (בניגוד לחקירה, לבירור העובדות ולהליך המורכב שמוביל לכתב אישום).

188. אם בית המשפט הנכבד היה פותח דלתו לכך, חס ושלום, אזי היה הופך עצמו ל"תיבת תלונות" של פעילים פוליטיים ואחריתו מי ישרנה.

189. מוטב היה אילו היו העותרים, והיועצת המשפטית לממשלה, מבחינים בין מאווייהם הפוליטיים לבין המרחב המשפטי.

190. המשפט הישראלי אינו כלי שרת ריק אליו יכולים העותרים, והיועצת המשפטית לממשלה, לצקת את כל רצונם הפוליטי ולכפותו על על הכנסת, על הממשלה, על ראש הממשלה ועל אזרחי מדינת ישראל.

191. בפני מדינת ישראל עומדים אתגרים לאומיים, ביטחוניים וכלכליים אדירים. זו העת לעצור את הפרימה הפנימית ואת הניסיון המתמיד להפר את כללי המשחק המוסכמים בין אזרחי ישראל.

ז. פגיעה בזכויות הפוליטיות החוקתיות של השר לביטחון לאומי וכלל אזרחי ישראל

192. העתירות דנן, ועצם הדיון בהן, מהוות פגיעה קשה בזכויות הפוליטיות של אזרחי ישראל כולם, בין אלו שהצביעו לרשימתו של השר לביטחון לאומי, בין אלו שהצביעו לקואליציה ובין מצביעי האופוזיציה שעדיין מבקשים לחיות בשלטון בו בחירתם בקלפי היא זו הקובעת את גורל מדינתם ולא הרכב מקרי בבית המשפט העליון.

193. העתירות דנן, ועצם הדיון בהן, אף מהוות פגיעה קשה **בזכויות הפוליטיות של השר לביטחון לאומי**.

194. הזכויות הפוליטיות הן ליבת הזכויות של אזרחי ישראל, הזכויות בלעדיות. אין.
195. ככל פגיעה בזכות, קל וחומר פגיעה אנושה בליבת הזכות הדמוקרטית, נדרשת הסמכה חוקית מפורשת.

196. על כך כבר נפסק בבג"ץ 7157/95 נאווה ארד נ' יושב-ראש הכנסת, ח"כ פרופ' שבח וייס, נ(1) 573 (1996) בזו הלשון:

"...פסילת מועמדים (או חברי-כנסת) מכללא יש בה התערבות בלתי ראויה של הרשות השופטת בתוככי הרשות המחוקקת... ובנושא זה ראוי כי נבקש למצוא, בראש ובראשונה, הוראות חוק מפורשות ומפורטות. שיקול-דעתו של בית המשפט - על דרך הפירוש - ראוי שיהיה מצומצם, שהרי מדברים אנו בהתערבותה של הרשות השופטת בחייה של הרשות העליונה, הרשות המחוקקת..."

197. בענייננו ישנו, כאמור, חוק יסוד מפורש אשר פוסל חברי כנסת מלכהן רק לאחר הרשעה הגוררת קלון.
198. מילים פשוטות – ישנו חוק-יסוד המגן במפורש על זכויות פוליטיות של אזרחי ישראל ונבחריהם בעוד שהעותרים, והיועצת המשפטית לממשלה, מבקשים מבית המשפט לפגוע, אנושות, בזכויות אלו, ללא עילה, ללא סמכות ובניגוד לחוק-יסוד.
199. את זאת אין לאפשר.

ח. הפרת ההסדר הדיוני על ידי היועצת המשפטית לממשלה – ועיצוב עמדתה כאן ככלי למינוף כוחה מול השר לביטחון לאומי בניסוח הנהלים

200. ראשית יובהר כי הניסיון להתנות את כהונת השר לביטחון לאומי ב"מיצוי השיח" עם היועצת המשפטית לממשלה (כפי שנטען בישיבת הממשלה בה הוא מונה), או בגיבוש נהלים חדשים במיוחד בשבילו – הוא תועבה דמוקרטית ופגיעה חמורה בשלטון החוק.
201. נדמה כי בעיני הייעוץ המשפטי לממשלה רק השר הנוכחי צריך כבלים שנארגים במיוחד עבורו בלשכתו של המשנה ליועצת המשפטית לממשלה ד"ר לימון.
202. ד"ר לימון סבור שהוא מוסמך לתפור חליפת מגבלות החלות על השר בהתאם לעמדותיו, תפיסותיו וערכיו. האם זהו שלטון חוק או שמא זהו שלטונם של אנשים? זהו אובדן דרך של הייעוץ המשפטי לממשלה.
203. לאחר שהוגש ההסדר הדיוני לבית המשפט הנכבד, ביום 29.4.2025, שעניינו **בקשה מוסכמת למחיקת העתירות מיד עם הגשת הודעת העדכון בדבר השלמת הנהלים**, התכנסו 4 פעמים צוותי השר לביטחון לאומי יחד עם הייעוץ המשפטי של המשטרה, המשרד לביטחון לאומי והייעוץ המשפטי לממשלה לעיצוב נהלים שונים.
204. **במהלך 4 הישיבות שהתקיימו הגיעו הצדדים להסכמות ברוב המכריע של הסוגיות:**
- א. נושא הדיון מיום 28.5.2025: קבלת החלטות אופרטיביות ושיקול דעת מבצעי (סעיף ג' למסמך העקרונות).
- ב. 26.6.2025 - חקירות (סעיף ד' למסמך העקרונות).
- ג. נושא הדיון מיום 9.7.2025: חופש הביטוי, מחאות והפגנות (סעיף ב' למסמך העקרונות).
- ד. נושא הדיון מיום 20.7.2025: ממשק השר והמשטרה בנושא מינוי וקידום שוטרים (סעיף ה' למסמך העקרונות); לשכת השר ושיחות של השר עם שוטרים (שאינם המפק"ל) (סעיפים ו' ו-ז' למסמך העקרונות).
205. לאחר 4 הישיבות, ותחלופה אינטנסיבית של טיוטות והערות, היה נראה, לאור הגישה החיובית, שניתן להגיע לנוסחים סופיים בתוך זמן קצר, בהתאם למתווה ההסדר הדיוני.
206. במרבית הסוגיות כלל לא התעוררה מחלוקת ובמרבית הסוגיות שבהן הייתה מחלוקת נמצאו פתרונות.
207. במסגרת זו עוצבו טיוטות לנהלים הבאים:
- ה. "נוהל הממשק שבין השר לביטחון לאומי למשטרת ישראל – קביעת מדיניות".
- ו. "נוהל ממשק השר לביטחון לאומי ועובדים במשרות אמון בלשכת השר עם שוטרים".

ז. תיקונים לנוהל המשרד לביטחון לאומי בנושא: "גיוס, מינוי, העלאה בדרגה ופרישה של קצונה בכירה במשטרת ישראל ובשירות בתי הסוהר".

ח. תיקונים לנוהל המשרד לביטחון לאומי בנושא: "המזכירות הביטחונית – יעוד, תפקידים ומבנה ארגוני".

208. אלא שבישורת האחרונה המשנה ליועצת המשפטית לממשלה, ד"ר לימון, תפס את המושכות ועיכב אצלו את הטיוטות כשלושה חודשים: מיום 6.8.2025 ועד ליום 31.10.2025.

209. בתום שלושת הירחים שלח ד"ר לימון נוסחים, בפורמט PDF, אשר חרגו דרמטית מההסכמות ומכל תהליך העבודה.

210. נדמה שהמשנה ליועצת, ד"ר לימון, ניסה לייצר משבר יזום באמצעות שינוי הנוסחים, משל עסקין במו"מ מסחרי ובצד שמנסה למקסם את רווחיו. כל זאת מתוך ניסיון בלתי חוקי, פסול ומגונה לפגוע בסמכויותיו הסטטוטוריות של השר לביטחון לאומי.

211. לאחר שצוות השר לביטחון לאומי הבחין בניסיונות פסולים אלו - לפתע מתחלפת טיוטות ענייניות שהועברו בפורמט WORD בנוסח "עקוב אחר שינויים", ד"ר לימון עבר למענה בקבצי PDF, אשר היו שונים בתכלית ביחס לאלו שהועברו בסבבים קודמים. כזה ראה וקדש. משל היה הוא מחוקק משנה למשטרה או אף עורך חקיקה ראשית כלפי השר.

212. זאת לאחר שכאמור - ד"ר גיל לימון כלל לא טרח להשיב לנוסחים ששלחה לו לשכת השר לביטחון לאומי במשך למעלה מחודשיים.

213. כל ההערות של לשכת השר נסובו סביב הדרישה להיצמד לנוסח ההסדר הדיוני ולא לחרוג ממנו. יובהר כי אין כוונת השר לביטחון לאומי להתפרק מסמכויותיו הסטטוטוריות, על אף שד"ר לימון היה רוצה בכך מאוד.

214. רק במסגרת תגובת היועצת המשפטית לממשלה לעתירות כאן הודיע, למעשה, ד"ר לימון על כישלון הניסיונות לגבש נהלים לאחר עבודה אינטנסיבית וכנה מצד המשרד לביטחון לאומי. אין אלא להצר על כך.

215. נדמה שמבחינת המשנה ליועצת, ד"ר לימון, כשלו ניסיונותיו להרחיב את ההסדר הדיוני עד כדי הפיכת השר לבלתי רלוונטי.

216. יובהר כי מבחינת השר לביטחון לאומי אין כל מניעה להשלים את המלאכה, בתנאי שהיעוץ המשפטי לממשלה לא יחרוג ממסגרת ההסדר הדיוני ולא ינסה לשלול מהשר סמכויות הנתונות בידיו כדין ללא כל בסיס חוקי.

217. מאמציה הכבירים של היועצת המשפטית לממשלה להוציא מפי בית המשפט הנכבד צו על-תנאי, ללא תקדים, ללא עילה וללא סמכות, נועדו לייצר לחץ בלתי חוקי ופסול על השר לביטחון לאומי ולהובילו, כך הם סבורים להסכים להתפרק מסמכויותיו במסגרת עיצוב הנהלים ולהביא למינויים שונים בהם הם חפצים ללא הליך תקין. זה סוד האירוע. דבר זה לא יעלה בידם.

ט. פילוח האירועים הנטענים על ציר הזמן ביחס לצווי הביניים בבג"ץ פטרושקה

וביחס להסדר הדיוני מיום 29.4.2025

218. למעלה מן הצורך יובהר, כפי שבית המשפט הנכבד יווכח מהדברים שיובאו להלן בהרחבה – כי אין לאחר צו הביניים השני בבג"ץ פטרושקה, מיום 10.1.2024 אף אירוע, ולו נטען, ברשימת

עלילות היועצת המשפטית לממשלה שיש בו הוראה אופרטיבית למשטרת ישראל, לא בהפגנות ולא בשום תחום אחר.

219. היועצת המשפטית לממשלה מטשטשת, במכוון, את ציר הזמן ומתעלמת לחלוטין מכך שצווי הביניים בבג"ץ פטרושקה יצרו מצב נורמטיבי חדש, שונה בתכלית מזה שנהג ומה שנהגו על פיו שרים קודמים, לרבות השר המכהן שנהג באופן זהה לקודמיו עד למתן הצווים.

220. בחינת האירועים ברשימת עלילות היועצת, אשר מתוארכים לאחר צו הביניים השני בבג"ץ פטרושקה מגלה כי מדובר ברשימה דלה ומביכה (להלן כל אירוע ינותח בהרחבה):

א. אירוע 22: מדובר בגיבוי של חייל צה"ל שווידאו שהופץ הוביל ללינץ' תקשורתי עליו (אירוע מס' 22 במספור מכתבה של היועצת המשפטית לממשלה). קשה להאמין, אך ממש כך. גיבוי ציבורי שמעניק השר לביטחון לאומי לחייל צה"ל, שכלל לא נמצא תחת פיקודו, מהווה לשיטת היועצת שיקול להדחתו. בושה וחרפה, לא פחות מכך.

ב. אירוע 23: מדובר בבירור שערך השר לביטחון לאומי בשטח בדבר חריגה מהחלטת קבינט מדיני-ביטחוני להקצות לאבטחת שיירות הסיוע כוחות צה"ל ולא משטרה, בעוד שבשטח היו אלה כוחות משטרה שהוסטו למשימה במקום לעסוק במשימות אחרות. קשה להאמין, אך ממש כך. בירור מיניסטרילי מתבקש מהווה לשיטת היועצת שיקול להדחתו של השר. בושה וחרפה, לא פחות מכך.

ג. אירוע 24: מדובר במקרה בו המפכ"ל לשעבר שבתאי נעדר מהאירוע במירון (החלטה חסרת אחריות יש לציין), והשר שוחח על אודות אירועי אלימות עם הקצונה הבכירה שהייתה באתר. קשה להאמין, אך ממש כך. שיח של השר מול הקצונה הבכירה, עניין מתחייב ומתבקש, ודאי לאחר אסון מירון, מהווה לשיטת היועצת שיקול להדחתו של השר. בושה וחרפה, לא פחות מכך.

ד. אירועים 25-26: מדובר בכוונת השר, באותה עת, להביא לסיום תפקידו של המפכ"ל לשעבר שבתאי ומאמצי הסיכול, הן של היועצת המשפטית לממשלה והן של המפכ"ל לשעבר שבתאי. קשה להאמין, אך ממש כך, כוונת שר להדיח מפכ"ל, עניין שכלל לא התממש, מהווה לשיטת היועצת שיקול להדחתו של השר. בושה וחרפה, לא פחות מכך.

ה. אירוע 28: מדובר בהתבטאויות של השר בכנסת אל מול גידופים מפי ח"כים ערבים. קשה להאמין, אך ממש כך, גם עניין זה שורבב לעלילות היועצת המשפטית לממשלה. בושה וחרפה, לא פחות מכך.

ו. אירועים 29 ו-33: מדובר בפרשת רפ"ק מאיר סוויסה. ביקורת השר על המח"ש (אין כל איסור לבקר את רשויות המדינה, בכל הכבוד) ומחלוקת משפטית בדבר ההליך המנהלי שקדם להענקת דרגות סני"צ. מחלוקת שהוכרעה בבית משפט לעניינים מנהליים, בהיעדר ייצוג של השר לביטחון לאומי. קשה להאמין, אך ממש כך, גם עניין זה שורבב לעלילות היועצת המשפטית לממשלה. בושה וחרפה, לא פחות מכך.

ז. אירוע 30: מדובר בגיבוי פומבי וציבורי שהעניק השר לביטחון לאומי לקצין משטרה מוערך סני"צ עמית פולק אשר היה נתון למתקפה מילולית ברוטאלית ברשת, לרבות עלילות דם וגידופים קשים. לא ייתכן ששוטרים מוערכים שעובדים לילות כימים למען ביטחון אזרחי ישראל יהיו כמרמס וכהפקר תחת גלגלי המהפכנים. גם בהיבט זה חשוב הגיבוי כאמירה ערכית עקרונית. קשה להאמין, אך ממש כך, גם עניין זה שורבב לעלילות היועצת המשפטית לממשלה. בושה וחרפה, לא פחות מכך.

ח. אירועים 32-33 : פרשת הר הבית אשר זוכה במסגרת תגובה מקדמית זו לתת-פרק נפרד. אירוע שמסמל, אולי יותר מכל, את האבסורד המוחלט של ההליך דנא ושל התנהלות הייעוץ המשפטי לממשלה.

221. **אין הנחיות אופרטיביות; אין התערבות בהפגנות; אין שחיתות במינויים – אין כלום.**
222. **עיון מדוקדק מגלה לפיכך, לכולי עלמא, כי אין באמתחת היועצת המשפטית לממשלה דבר.**
223. תשומת לבו של בית המשפט הנכבד מופנית לטענות החדשות מפי היועצת המשפטית לממשלה ביחס לאירועים שהתרחשו לאחר ההסדר הדיוני מיום 29.4.2025.
224. תשומת לב מיוחדת זו חשובה משום שאירועים אלה חושפים, לעיני כל, גם הם, עד כמה מדובר באירועים בהם התנהלות היועצת המשפטית לממשלה היא זו אשר חמורה במיוחד.

פרשת רפ"ק רינת סבן

225. בפרשת רפ"ק רינת סבן, לדוגמה, נעשה ניסיון מאפיוזי לאיים, ממש כך, על השר לביטחון לאומי לקדם קצינה ספציפית, מבלי שהתקיים בתשתית העובדתית הרלוונטית דיון בספ"כ כנדרש.
226. האיום כלל, בין היתר, את האמירות לפיהן עמדת הייעוץ המשפטי תשתנה בעתירות דן ובכך הם יפעלו, למעשה, להדחתו.
227. **איומים אלה הועלו על הכתב, במפורש, במסגרת מכתבי המשנים ליועצת המשפטית לממשלה בפרשת רינת סבן, ואף הושמעו בעל-פה (ראו התכתבויות שצורפו לכתב העתירה, וכן פירוט בתגובה המקדמית מטעם השר לביטחון לאומי בעת"מ 60933-09-25).**
- ← תגובה מקדמית מטעם השר לביטחון לאומי בעת"מ 60933-09-25 סבן נ' השר לביטחון לאומי מצ"ב ומסומנים **נספח 1**.
- ← כתב העתירה בעת"מ 60933-09-25 סבן נ' השר לביטחון לאומי מצ"ב ומסומן **נספח 2**.
228. על כך השיב השר לביטחון לאומי במכתבו למשנים ליועצת המשפטית לממשלה, מיום 15.7.2025, בזו הלשון (ראו נספחי כתב העתירה, נספח 2 כאן, סומן ע/6) :
- "אין באיומכם כדי להזיז ולו במילימטר את מחויבותי, ואת חובתי, לקיים את ההליך התקין במלואו לאחר קבלת תשתית עובדתית מלאה ושיקילת כל השיקולים הרלוונטיים".
229. בפרשת רינת סבן הוסתר מעיני השר לביטחון לאומי כי במסגרת בש"פ 1758/20 **יונתן אוריך נ' מדינת ישראל** (נבו 26.1.2021) ציין המשנה לנשיאה לשעבר, כבוד השופט מלצר, ביחס לזכרונה של העותרת 1 כי :

"לכך יש להוסיף את העובדה שבחקירתה פקד סבן הרבתה להשיב שאיננה זוכרת, או ביקשה שלא להשיב לשאלות מסוימות שהופנו אליה... מאידך גיסא, התשובות שנתנה לפיהן אין היא זוכרת דברים, מובנות פחות".

"...במקרה שפנינו פקד סבן הודתה למעשה שלא היתה ערה לדרך ההסכמה הנדרשת ממי שהמטרה מבקשת לחדור למכשיר הסלולרי שלו (כנגזר מהלכת בן חיים) וכן לנוהל

המשטרת הרלבנטית, וזהו איפוא תנאי מספיק, לדעתי, להפעלת ההגנה מן הצדק".

230. אף במסגרת דנ"פ 1062/21 **יונתן אוריד נ' מדינת ישראל** (נבו 11.1.2022) קבע השופט אלרון כי "אין חולק שנפל פגם באופן בו נהגו החוקרים".

231. למעשה הרכב של תשעה שופטים בבית המשפט העליון הסכימו כי נפלו פגמים חמורים ביותר בהתנהלות החקירה שם באותו עניין שפגעו באופן קשה בזכויות אזרח, זכויות נחקרים וחשודים, שלטון החוק ואף קבילות הראיות.

232. פסק הדין בדיון הנוסף אף כולל דיון בשאלה מהי הדרך הנכונה, כמדיניות שיפוטית, כדי לוודא שמשטרת ישראל לא תחוש, בטעות, שניתן להעלים עין מאירועים אלו או כיצד נמנעים מתמריץ שלילי לחוקרים להמשיך ולהפר את הדין (אם בית המשפט לא משית סנקציות בתחום קבילות הראיות או בכל תחום אחר).

233. ראו לעניין זה דבריו הנהירים של כבוד הש' אלרון (שנותר בדעת מיעוט בשאלת הסעד אך בנוגע לאי-החוקיות של פעולות החוקרים הייתה תמימות דעים במותב המורחב):

"פרקטיקה זו, אשר למעשה אינה מבחינה בין צווי חיפוש בחצרים לבין צווי חיפוש במחשבים ובמכשירי טלפון ניידים חכמים בפרט, נלמדת גם מדברי החוקרת בדיון שהתקיים בבית משפט השלום בתל אביב-יפו בעניין עליו נסוב דנ"פ אוריד...

...רק חוקרת אחת שהייתה מעורבת בעניין הופיעה בבית משפט השלום, ואף היא נמנעה מלהשיב לחלק מהשאלות שהופנו כלפיה. זאת, באופן המקשה ללמוד על הטעמים להגשת צו החיפוש המבוקש ועל מאפייני אי החוקיות שהייתה כרוכה בחיפוש המוקדמים.

...מחויבותו של בית המשפט לשמירת קיומו של הליך הוגן היא מושכל ראשון במעלה המהווה את אבן היסוד עליו נסמך המשפט הפלילי. בהתאם, חובה על בית המשפט למנוע שימוש לרעה בכוח הרב שיש לחוקר אל מול נחקר, ולאזן כוח רב זה על ידי הקפדה כי חוקרי המשטרה מקיימים את הוראות החוק ככתבן וכלשונן...

...הליכי חקירה אשר מעליהם מרחפת עננה של ספק באמינותם, כשרותם, תקינותם וחשש לקיפוח זכויות הנחקר, עלולים להוביל לחוסר אמון בתוצאות החקירה – הן מצד בית המשפט הדין בהליך העיקרי והן מצד הציבור. בפועל, כבמקרה דנן, אנו עדים לפגיעה חוזרת ונשנית בזכויותיהם ובפרטיותם של נחקרים במהלך חקירתם. המקרה שלפנינו ממחיש זאת. אין חולק שנפל פגם באופן בו נהגו החוקרים, ועל כן איני רואה מדוע פגם זה שהוביל לעיכוב ההליך והתדיינות רבה מצדיק גישה המרחיבה, הלכה למעשה, את מרחב הפעולה של גופי החקירה; ומנגד, את צמצום

זכויותיהם של נחקרים. לדידי, רצוי שבית משפט זה ינקוט
בגישה שתתמרץ את מניעת הישנותם של פגמים מסוג זה, וכך
יימנע סרבולם של הליכים פליליים".

234. מבחינה מוסדית, הגורם שמבקר בצורה המעמיקה ביותר את המשטרה במדינה דמוקרטית זהו בית המשפט.

235. אם נעלים עינינו מביקורת שיפוטית על המשטרה אזי המשטרה תיוותר ללא איזונים ובלמים.
236. לכן מה בעצם ביקש השר? את המובן מאליו, את המתבקש, את ההליך התקין - דיון בספ"כ בהתבסס על התשתית העובדתית המלאה על מנת שהוא יוכל לקבל החלטה מנהלית בדבר הקידום. זאת משום שההמלצה שהועברה לו לא כללה כל דיון באשר הוא בשלל הסוגיות שנודעו (ויש עוד סוגיות שנודעו מאז ועד עתה).

237. זהו א"ב של משפט מנהלי והליך תקין, בעל הסמכות מבקש שהמוסד שמספק לו את ההמלצה יתייחס לתשתית העובדתית וישקף בעיני את המשקל המתאים, לתפיסתו, לכל שיקול. כל זה לא אירע.

238. לא די שזה לא אירע, אלא שהייעוץ המשפטי לממשלה התגייס למנוע את עצם הדיון בספ"כ.
239. לא יעלה על הדעת שהייעוץ המשפטי לממשלה אוסר על הספ"כ לדון במשקל הדברים, לצד שלל סוגיות עובדתיות אחרות ולהמליץ לשר לביטחון לאומי בדבר שאלת הקידום לאור עובדות אלו, שכלל לא עמדו לנגד עיניהם קודם לכן.

240. כך או אחרת העניין תלוי ועומד ובית המשפט לעניינים מנהליים יכריע בעתירתה של רפ"ק סבן, עתירה שתוקפת החלטה בלתי סופית, הנמצאת בתוככי התהליך המנהלי, ושאינה בת תקיפה.

241. **מילים פשוטות – הייעוץ המשפטי לממשלה הודיע, באופן מאפיוני ממש, כי או שהשר מקדם את העוזרת האישית של ראש אח"מ, ללא הליך תקין, או שהייעוץ המשפטי לממשלה יפעל לסכל את כהונתו במסגרת הליך זה.**

242. כאמור בתגובה המקדמית, במישור העובדתי השר לביטחון לאומי טרם קיבל החלטה סופית, כל שהוא ביקש הוא דיון בספ"כ במלוא המידע הרלוונטי שהתברר בעניינה של הקצינה בטרם יקבל את החלטתו, כמצופה מכל בעל סמכות סטטוטורית. **אלא שאז פרץ מחול שדים במסגרתו קיבלה הקצינה ייצוג בחינם מהתנועה למען איכות השלטון.**

243. **סמכות המינויים היא לב לבה של הסמכות המיניסטרילית של השר לביטחון לאומי, הניסיון לאיים בעניין זה, על מנת שיתקבלו החלטות ללא הליך תקין, לא ייצלח.**

פרשת מסמך המדיניות

244. פרשת מסמך המדיניות היא מיקרוקוסמוס של האופן שבו היועצת המשפטית לממשלה מסכלת מדיניות מתחת לרדאר, יוצרת לעצמה יש מאין זכות וטו בניגוד לחוק ובניגוד לפסיקה, ולאחר מכן לא נושאת באחריות על התוצאות העגומות של המדיניות, אותה היא כופה או מסכלת.

245. לאור הכאוס ששורר בארץ בנושא חסימות הכבישים והאפליה בין אוכלוסיות שונות באכיפה בהקשר זה, כמו גם הסכנה הגלומה בכך לחיי אדם ולסדר הציבורי - ביקש השר לגבש מסמך מדיניות שיסדיר באופן כללי, מראש, את שני ערכיו המרכזיים בעיצוב מדיניות: שוויון באכיפה וסדר ציבורי.

246. ביום 12.6.2025, בהתאם לסמכויותיו החוקיות ובהתאם לבג"ץ פקודת המשטרה, פנה השר לביטחון לאומי עם טיוטת מסמך המדיניות שגיבש בצירוף מכתב נלווה ובו ביקש הערות תוך 14 יום.

← ההתכתבויות בנוגע לטיוטת "מסמך המדיניות" מצ"ב ומסומנות **נספח 3**.

247. אלא שמצד היועצת המשפטית לממשלה לא הייתה כל תגובה.

248. חומרת הדברים ראויה לתשומת לב. הייעוץ המשפטי לממשלה לא מצאה לנכון ולו להגיב לבקשת ההיועצות באחת הסוגיות הבוטלות ביותר, שאך לאחרונה אף גבתה חיי אדם.

249. ביום 29.6.2025, בחלוף 17 יום, פנה שוב השר ליועצת המשפטית לממשלה וביקש את הערותיה למסמך לצורך קיום חובת היועצות, ואף הוסיף עוד 7 ימים תוך שציין כי בהעדר מענה, הוא יראה זאת כקיום חובת ההיועצות.

250. רק לאחר לחץ נוסף זה, ביום 30.6.2025, הגיב לפניית המשנה ד"ר גיל לימון וביקש לקבל את עמדתם הכתובה של המפק"ל ושל יועמ"ש המשטרה תוך שקבע כי כיוון שהנושא מצוי במסמך העקרונות, "נבקש לדון במסמך המדיניות לאחר השלמת השיח בנושא במסגרת עבודת הצוות".

251. יובהר כי אין כל בסיס להתניית, או השהיית, סמכות השר לביטחון לאומי בגיבוש מדיניות בשל מלאכת עבודת עדכון הנהלים, אשר אין בהם, ממילא כל פגיעה בסמכות זו.

252. ביום 28.8.2025 נשלח דוא"ל מלשכת השר לביטחון לאומי ובו נכתב כי סמכותו של השר להתוות מדיניות גם בנושא מחאות, ועבודת הצוות לעניין הנהלים אינה אמורה להשפיע על סמכות זו. על כן בנסיבות אלה, ובחלוף **חודשיים וחצי** מהפנייה הראשונה, ככל שלא יתקבל מענה ענייני בתוך 5 ימים, השר יפרסם את מדיניותו והיא אף תיכנס לתוקפה.

253. ביום 31.8.2025 השיב המשנה כי "דין בטיטוט מסמך המדיניות" יתאפשר רק לאחר הטמעת מסמך העקרונות בהוראות המשרד לבל"מ תוך אמירה כללית כי על פניו המסמך לא תואם את העקרונות ואינו תואם לעמדת המפק"ל. המשנה סיים את המכתב בכך שפרסום מסמך המדיניות יהווה הפרה בוטה של מסמך העקרונות, זאת "מבלי לגרוע מהפרות נוספות שאירעו עד כה".

254. ביום 1.9.2025 פנה השר למשנה ובו ציין כי יעניק לפניים משורת הדין 24 שעות נוספות לקיים היועצות ובהעדר מענה ענייני הוא יתקדם למתן תוקף למסמך המדיניות.

255. ביום 3.9.2025 הגיב המשנה ואמר כי תוצרי צוות העבודה יועברו תוך שבועיים (בפועל הם הועברו בפורמט PDF, עם המון שינויים, רק ביום 31.10.2025) וציין כי מסמך המדיניות סותר את הדין, והוא חסר תשתית מקצועית של המשטרה ולפיכך יש בו בעיה משפטית.

256. ביום 17.9.2025 השר העמיק את ההיועצות במשטרת ישראל וקיים דיון משותף עם המפק"ל בנושא הפגנות (הסיכום נחתם ביום 30.9.2025).

← סיכום ישיבת עם משטרת ישראל בנוגע למסמך המדיניות, מיום 17.9.2025, מצ"ב

ומסומן **נספח 4**.

257. משיבה חשובה זו עלה כי אין פערים של ממש לא שניתנים לפתרון בעבודה משותפת ומקצועית.

258. ביום 25.9.2025 העביר המשנה ליועצת המשפטית לממשלה, לראשונה, מענה מפורט למסמך המדיניות ובו ציין כי נדרש הליך גיבוש למסמך מראשיתו בהתאם לדין ולכללים וניתן יהיה לקיים פגישה מסודרת בעניין.

259. לאורך התהליך השר קיבל במענה להיוועצות מהמפכ"ל תיקונים, ואכן נערכו שינויים במסמך המדיניות והתקיימה אף ישיבה מקצועית לצורך התנעת גיבוש מסמך מדיניות משופר בהשתתפות קצינים בכירים.
260. רק לאחר שהשר התעקש מול ד"ר גיל לימון כי אין קשר בין העבודה על הנהלים לסמכות השר לגבש מדיניות נתקבלה התגובה, הצפויה, אשר שללה את המסמך.
261. לא זהו הפורום ללבן את הדיון אודות מסמך המדיניות, לא כאן זה יוכרע ואין זה מענייננו.
262. אלא חשוב להבחין שעצם פניית השר לביטחון לאומי לגורמים הרלוונטיים לצורך היוועצות בטרם פרסום מדיניות חדשה, עניין שהתחייב מהדין ואף מפסק בדין בבג"ץ פטרושקה, הפכה למשהו שנעשה בו שימוש כנגדו.
263. אין מחלוקת שהסמכות לקבוע מדיניות היא בידי השר לביטחון לאומי, אין מחלוקת כי השר פנה להיוועצות, אין מחלוקת שהחל תהליך ענייני ורציני מול משטרת ישראל במסגרת זו, ואין מחלוקת שמשך זמן רב הייעוץ המשפטי לממשלה עשה כל שאלל ידיו כדי לא להבשיל את טיוטת מסמך המדיניות לכדי מדיניות בעלת תוקף נורמטיבי.
264. **לשיטת היועצת המשפטית לממשלה, כך נראה, עצם הפנייה להיוועצות בנוגע למדיניות שאינה לרוחה היא כבר סיבה להדחתו של שר.**
265. כל זה קרה, כמובן, בגלל תוכן המסמך שניתן לתמצת אותו, כאמור, לכדי שני עקרונות במסגרת השיטות במחאות והפגנות:
- א. שוויון באכיפה – תהיה ההחלטה האופרטיבית המשטרתית אשר תהא, היא לא תושפע מזהות הקבוצה נשוא השיטור. דין אחד לכל אזרח.
- ב. מניעת חסימת צירים ראשיים, צירי חירום וצירים ללא חלופות.
266. **מי יכול לחלוק על עקרונות אלו? ואם ישנה בעיה בניסוח, או ביישום, היועצת המשפטית לממשלה יכולה הייתה לסייע בכך, אלא שלא כך אירע.**
267. **ביום 8.1.2026 פורסם באתר N12 כי לפני דריסתו למוות של הנער בן ה-14 בירושלים אגף המבצעים במחוז ירושלים של משטרת ישראל העביר הנחיה במערכת הפנימית של המשטרה שבה נכתב בזו הלשון:**¹³
- "חל איסור מוחלט על כניסת רכבי משטרה לרחובות בהם תתקיים המחאה".
268. **לא ניתן שלא לתהות שמא אם היועצת המשפטית לממשלה הייתה משתפת פעולה עם השר לביטחון לאומי, ומסייעת בהיוועצות וביישום מסמך המדיניות האמור – אסונות, כפי שהיינו עדים להם, היו נמנעים.**
269. לא יאמן אך אלו האירועים לאחר ההסדר הדיוני אותם היועצת המשפטית לממשלה מציינת כסיבות, לטעמה, להוצאת צו על תנאי בעתירות נגד כהונת השר לביטחון לאומי.
270. אירועים בהם היועצת המשפטית לממשלה היא זו שפעלה באופן פגום ופסול, איימה באמצעות שליחיה במטרה לקדם קצינת משטרה המקורבת לאנשיה ועשתה כל שאלל ידה על מנת לסכל, כבר בשלב ההיוועצות, מדיניות אחראית שעניינה שוויון באכיפה ללא קשר לזהות האזרחים, ומניעת חסימות של צירים ראשיים במסגרת מחאות.
271. בית המשפט הנכבד מתבקש לסמן קו אדום בהקשר זה.

¹³ https://www.mako.co.il/news-law/2026_q1/Article-26f7d48a84d9b91026.htm

י. חשיפת אסטרטגיית ה"הצפה" ("DDoS") של היועצת המשפטית לממשלה,

ולמען הפרוטוקול בלבד: מענה לטענות העובדתיות מפיה

272. אם היה בידי היועצת המשפטית לממשלה לפתוח בחקירה כנגד השר לביטחון לאומי היא הייתה עושה זאת, כמובן. אלא שאין באפשרותה משום שהשר לביטחון לאומי פועל אך ורק על פי דין.

273. ומכאן נובע האירוע כולו, חוסר יכולתה של היועצת המשפטית לממשלה לסכל מבחינה פוליטית את השר לביטחון לאומי בכובעה כתובעת הכללית.

274. היועצת לא שבעת רצון מאופן מילוי תפקידו של השר לביטחון לאומי, אלא שדעתה בעניין זה לא רלוונטית.

275. בצר לה היועצת המשפטית לממשלה נוקטת באסטרטגיה הראויה לגינוי חריף.

276. היא מציפה את בית המשפט בערב רב של מקרים, חלקם שקריים, חלקם מוטעים, חלקם מטעים, וברובם המוחלט אין כל בעיה משפטית מלכתחילה. וזאת תוך ידיעה ברורה כי לא ניתן, בדין המצוי, לעשות דבר ערב רב של טענות מעין אלו.

277. מסיבה זו, מדגישה היועצת המשפטית לממשלה, סעיף 156 לתגובתה כי "וידגש, אין לבחון את מעשיו של השר באופן מבודד ופרטני. יש להשקיף על התמונה המצטברת".

278. בג"ץ אינו הערכאה לבירור עובדתי מקיף של אירועים שונים וממילא אין עילה ואין סמכות בהקשר זה. בית המשפט הנכבד אינו הערכאה לבירור טענות להדחת שר מכהן.

279. על כך אמרו חז"ל "טוביה חטא וזיגוד מ'נגד?!'" (תלמוד בבלי, פסחים, ק"ג ע"ב), והתשובה היא כן. כי זיגוד הביא בפני רב פפא טענות מכפישות כנגד טוביה עת הוא יודע היטב שאין לדיין מה לעשות עם טענות אלו. לכן ראוי להלקות את זיגוד על עצם ניסיון ההכפשה שאין לו כל תכלית משפטית אפקטיבית. תשומת לבו של בית המשפט הנכבד גם לכך שרב פפא ידע את גבולות סמכותו ולא התרשם מההאשמות של זיגוד.

280. וכך בדיוק עושה היועצת המשפטית לממשלה. היא מבקשת לייצר אווירה של גנאי ופסול, תוך שימוש בכזבים והטעויות, ומבלי ללכת בדרך המשפטית הרלוונטית אשר תדרוש בירור עובדתי וראייתי.

281. כאמור לעיל, ביום 14.11.2024 שלחה היועצת המשפטית לממשלה מכתב לרה"מ (צורך וסומן כמש/2 לתגובת היועצת המשפטית לממשלה). במסגרת מכתב זה היועצת המשפטית לממשלה פירטה את "ריכוז האירועים העיקריים", כלשונה, אשר מצדיקים, לכאורה, כי ראש הממשלה יבחן מחדש את העמדה אותה הביע, באמצעות מייצגי המדינה, במסגרת בג"ץ פטרושקה.

282. כאמור לעיל בהרחבה דין העתירות דחייה על הסף. לא זו אף זו, ההשלכות המשפטיות והמשטריות של אי-דחייה על הסף מרחיקות לכת ואחריתו מי ישורנה.

283. אשר לעילות ההתערבות בסמכותו של ראש הממשלה, כמתבקש בעתירות, יטען המשיב כי שיקול דעתו של ראש הממשלה רחב ביותר, כפי שפורט בתגובה המקדמית שהוגשה מטעמו, ויכולת ההתערבות של בית משפט זה – אינה קיימת, בנסיבות עניין זה.

284. בהקשר זה נוסף כי לדברים האמורים משנה תוקף במקום בו, כמפורט בתגובה זו, דבריו של השר הינם המשך ישיר ועקבי לדעות שהביע בהיותו חבר כנסת, בטרם מונה. בהקשר זה יפים דברי כבוד הש' כשר בבג"ץ פטרושקה:

”במסגרת בחינת השיקולים שעל ראש הממשלה לשקול בבואו למנות שר, סבורני כי אלו הנוגעים להתבטאויותיו של המועמד, המבטאות את השקפת עולמו, מציבים, בנסיבות מסוימות, משוכה גבוהה בהרבה להתערבותנו ביחס לשיקולים אחרים, כגון עברו הפלילי. בהקשר ספציפי זה, גם האמירה לפיה התמודדות לכנסת לחוד ומינוי לכהונת שר לחוד, הינה אמירה הכרוכה בקושי... מתן זכות להתמודד בבחירות לכנסת משמעה גם האפשרות שתצלח דרכה של אותה מפלגה בבחירות עד שראשיה יהיו מועמדים טבעיים לכהונת שר. על כן, קיים קושי בקביעה שהתבטאות של חבר כנסת, המבטאת את השקפת העולם של המפלגה במסגרתה נבחר, שהייתה גלויה וידועה עובר לבחירות, יכולה להוות טעם להימנע ממינויו למשרת שר בממשלה”.

285. עם זאת, ולמעלה מן הצורך, להלן יזכה כל “אירוע” אותו ציינה היועצת המשפטית לממשלה במכתבה למענה פרטני.

286. זאת לא משום שיש לדברים השלכה כלשהי על כהונת השר לביטחון לאומי, ולא משום שטענות אלו בכלל דורשות מענה במסגרת זו. אלא משום שהשר לביטחון לאומי הוא נבחר ציבור ולא ניתן להותיר דברים אלו ללא מענה.

287. אל לו לבית המשפט הנכבד לחשוב, בטעות, שיש במענה זה כדי לקבל כאילו גורל העתירות תלוי בבירור הראייתי של הטענות הללו.

288. תשומת לבו של בית המשפט מופנית לאופן שבו היועצת המשפטית לממשלה מוליכה שולל בתועפות ה”אירועים” אותם היא מביאה.

289. מתוך 33 ה”אירועים” במכתבה, 20 מקרים קדמו לצווי הביניים בבג”ץ פטרושקה. אירועים אשר אין בהם כל פסול או פגם, ובחלקם זהים לגמרי להתנהלות שרים קודמים, כאמור.

290. 13 ה”אירועים” עוסקים בחלקם בגיבוי חיילי צה”ל, מה לזה ולענייננו?, בביקורת על מח”ש, שהיא זכותו של השר, בפרשת הר הבית, שהוקדש לה דיון נפרד, בהליכים מנהליים שהסתיימו (מבלי שניתן ייצוג נפרד) בפסק דין כמו בפרשת רפ”ק סוויסה, או בקריאות שקרא השר לעבר חברי כנסת אחרים במליאה.

291. רשימה שטוב היה אילו כלל לא הייתה מוגשת.

292. הבומבסטיות של עמדת היועצת המשפטית לממשלה מסתירה את היעדרן של טענות. אין כאן דבר מלבד ניסיון פסל ללחוץ את השר לביטחון לאומי להסכים למינויים מבלי שהתקיים בהם הליך תקין, או להסכים לנהלים שחורגים מההסדר הדיוני.

293. החידוד לפיו יש לבחון בצורה אחרת לפני צווי הביניים בבג”ץ פטרושקה ולאחריהם, לפני ההסדר הדיוני ולאחרי – כבר הודגש לעיל.

294. כך גם יש להבחין בין ביקורת ציבורית, מפי איש ציבור, כנגד רשויות שונות, שזוהי ליבת השיח הדמוקרטי, לבין התערבות קונקרטית בפעולות חקירה של רשויות אחרות או שיבוש שלהן, חס ושלום.

295. עד כמה גדול מתחם ההתבטאות המותר לנבחר ציבור, ובפרט לשר לביטחון לאומי? ניתן ללמוד זאת, לדוגמה, ממכתבו של השר (דאז) ארדן, מיום 21.4.2020 בו פנה למח”ש בדרישה

פוזיטיבית לחקור אירוע מסוים. איש לא ראה בכך התערבות אסורה. ברי כי איש לא ראה בכך התערבות אסור משום שמח"ש לא תחת שליטתו.

← מכתב השר (דאז) לביטחון פנים ארדן מיום 21.4.2020 מצ"ב ומסומן **נספח 5**.

296. יש במענה פרטני זה, אף שהוא למעלה מן הצורך, כדי להדגיש את שלל הטעויות וההטעויות. אך מעבר להן, ההתייחסות הפרטנית תחשוף את האבסורד שבעתירות, כמו כן את האבסורד שבעמדת היועצת המשפטית לממשלה, וכן עד כמה אין מקומן בין כותלי בית המשפט.

297. **בסעיף 1** למכתב היועצת המשפטית לממשלה מתואר מקרה מיום 8.2.2023 בו פנה ח"כ גלעד קריב למפכ"ל המשטרה בעניין כלשהו ומכתבו נענה על ידי לשכת השר לביטחון לאומי "הגם שהופנה אל המפכ"ל", כלשונו. על כך יש להשיב:

א. מקור התמיהה בחוסר ההיכרות של חה"כ קריב עם הנהלים המושרשים אשר מסדירים נושא זה. נוהל מפורש של המשרד לביטחון לאומי קובע כי פניות של חברי כנסת למפכ"ל עוברות ללשכת השר לצורך ריכוז, טיפול ומעקב. וזאת על מנת למנוע לחצים פוליטיים מיותרים על המפכ"ל. כך היה גם בתקופת השר בר-לב, חברו למפלגה של חה"כ קריב. הניסיון לצייר מצג כוזב כאילו יש כאן אירוע לא תקין של התערבות לשכת השר בלשכת המפכ"ל אינה אלא הטעיה גמורה.

ב. תשובת השר לביטחון לאומי בעניין זה אף הובאה במסגרת התגובה לעתירות בעניין התיקון לפקודת המשפטית מיום 15.3.2023.

ג. בהתאם לנוהל זה פועלת לשכת השר לכל הפחות מאז כהונת השר אהרונוביץ'. ובעניין זה אף צורף בעתירות בעניין התיקון לפקודת המשטרה הנוהל יחד עם תצהיר של עובדת הלשכה.

ד. מילא שחה"כ קריב לא בקי בנהלים המשרדיים, ניחא, אבל היועצת המשפטית לממשלה מעזה לצרף אירוע זה לראש הממשלה ולבית המשפט כעילה להדחת השר, לאחר שהעניין לובן כבר בבג"ץ קודם? תמיהה גדולה.

ה. מתחורר, אם כן, כבר באירוע הראשון בו נתלית היועצת המשפטית לממשלה, כי אין בפעולות המתוארות כל רמז, ולו דק, ל"זלזול בחוק, הפרת דין ופגיעה בעקרונות יסוד משטריים". זאת בלשון המעטה שכן טענות העותרים מופרכות בעניין זה מן היסוד והן עדות לסוריאליזם שבבסיס ההליך דנא.

298. **בסעיף 2 [לפני צווי הביניים בבג"ץ פטרושקה]** למכתב היועצת המשפטית לממשלה מתואר אירוע מיום 9.2.2023 בו השר לביטחון לאומי הביע מורת רוח מאופן הטיפול בהפגנות והודיע כי יבקש לשוחח עם מפקד מחוז ירושלים.

א. תשומת לבו של בית המשפט הנכבד מופנית לעובדה כי כלל לא מדובר בהתערבות אופרטיבית באירוע מבצעי, אלא בדרישה לעמדת הקצונה ביחס למידת התאמה של השיטור בפועל למדיניות הכללית.

ב. פעולה זו היא בסמכותו הסטטוטורית של השר לביטחון לאומי והיא אף כלולה בכל הנוסחים לנהלים שהוצעו בידי ד"ר לימון.

ג. למה הדברים דומים (מבלי להשוות את חומרתם אלא רק לעניין הניתוח האנליטי)? למצב בו השר שלמה בן-עמי היה מביע תמיהה אודות מידת ההתאמה של הטיפול באירועי אוקטובר 2000 למדיניות שקבע, או למצב בו השר אוחנה היה מביע בפומבי תמיהה אודות מידת ההתאמה של הטיפול באירועי מירון למדיניות אותה קבע. ברי כי מדובר בשיח שנמצא

בליבת הדינמיקה שהיא לא רק לגיטימית אלא היא מחויבת המציאות ומתחייבת על פי הדין בין השר למשטרה.

ד. המפכ"ל מצדו הבהיר כי אכן גם לטעמו ישנה הצדקה לתחקיר פנימי באותו עניין אך אין מקום לבירור מול השר עד להשלמתו. וכך, באופן טבעי ובריא נשמרה הדינמיקה בין המוסד המיניסטריאלי למוסד השיטורי. זהו תיאור קלאסי של מתח חיובי בין הגורמים.

ה. מתחור, אם כן, כי אין בפעולות המתוארות כל רמז, ולו דק, להתערבות אופרטיבית או "לזלזול בחוק, הפרת דין ופגיעה בעקרונות יסוד משטריים". זאת בלשון המעטה שכן טענות העותרים מופרכות בעניין זה מן היסוד והן עדות לסוריאליזם שבבסיס ההליך דנא.

299. **בסעיף 3 [לפני צווי הביניים בבג"ץ פטרושקה]** למכתב היועצת המשפטית לממשלה מתואר ציוץ של השר לביטחון לאומי מיום 1.3.2023 שבו נאמר כי הוא הנחה שלא לאפשר חסימות כבישים וכי כי הוא בדרכו לחפ"ק המשטרה.

א. התבטאות זו, כאמור לעיל, זהה להתבטאויות שרים קודמים והיא טרם צווי הביניים בבג"ץ פטרושקה.

ב. במסגרת הציוץ השר עמד על החשיבות של שמירה על החוק והסדר הציבורי, אמירה עקרונית זו היא בליבת תפקידו המיניסטריאלי.

ג. בפועל, ברי כי מעבר להצהרה הכללית בעניין המדיניות מעולם לא הייתה כל התערבות בפועל במישור המבצעי הטקטי.

ד. ואכן, בפועל, כבישים נחסמו באותו היום בהתאם לשיקול הדעת המבצעי של הפיקוד בשטח.

ה. כאן המקום להעיר כי הצגת נוכחות השר לביטחון לאומי בחפ"ק המשטרי, בין אם ברמז, ובין אם במפורש, כ"צלם בהיכל" היא אבסורד מוחלט. למעשה אין שר לביטחון לאומי שלא נכח בחפ"קים משטריים, במהלך אירועים משמעותיים, במסגרת כהונתו.

ו. מתחור, אם כן, כי אין בפעולות המתוארות כל רמז, ולו דק, להתערבות אופרטיבית, או "לזלזול בחוק, הפרת דין ופגיעה בעקרונות יסוד משטריים". זאת בלשון המעטה שכן טענות העותרים מופרכות בעניין זה מן היסוד והן עדות לסוריאליזם שבבסיס ההליך דנא.

300. **בסעיף 4 [לפני צווי הביניים בבג"ץ פטרושקה]** לפני למכתב היועצת המשפטית לממשלה מתואר מקרה מיום 3.3.2023 בו השר פנה במכתב למפכ"ל וביקש לזמן את מפקד מחוז תל-אביב ולחדד בפניו את המדיניות שנקבעה.

א. פניית השר **בדיעבד ולאחר אירוע**, מבקשת לאכוף את החוק וליישם את המדיניות שנקבעה, וזאת בכפוף לאילוצים ולשיקולים המבצעיים והמקצועיים. הא ותו לא.

ב. זו ליבת הסמכות המיניסטריאלית הנתונה לשר לביטחון לאומי והוא מדגיש במכתבו כי "כמובן, שלכל מפקד בשטח שיקול דעת כיצד לממש את המדיניות". והדברים מדברים בעד עצמם.

ג. לא ניתן לדרוש משר אחריות מיניסטריאלית לכשלים אם יוצרים דה-לגיטימציה לעצם המעקב העקרוני אחר יישום המדיניות, וזאת מבלי לפגוע בשיקול הדעת המקצוע האופרטיבי.

ד. מתחור, אם כן, כי אין בפעולות המתוארות כל רמז, ולו דק, "לזלזול בחוק, הפרת דין ופגיעה בעקרונות יסוד משטריים". זאת בלשון המעטה שכן טענות העותרים מופרכות בעניין זה מן היסוד והן עדות לסוריאליזם שבבסיס ההליך דנא.

301. **בסעיף 5 [לפני צווי הביניים בבג"ץ פטרושקה]** למכתב היועצת המשפטית לממשלה מתוארת הצהרה לתקשורת של השר לביטחון לאומי שבמסגרתה התייחס השר לבדיקת מח"ש שנערכה בעניינו של רפ"ק סוויסה אשר השליך רימון הלם במסגרת הפגנה בה נפרצו מחסומים משטריים ואף שברו את ידו של אחד השוטרים.

א. ראשית, יוער כי המפכ"ל (דאז) נכח בחפ"ק ולאחר שנפרצו מחסומים משטריים הוא זה שהורה להשליך רימוני הלם. כלומר, רפ"ק סוויסה פעל בהוראת הקצין הבכיר ביותר במשטרה, המפכ"ל.

ב. לא בכדי המפכ"ל היה במקום וגיבה את אמירתו הכללית של השר בהקשר זה.

ג. מדובר באמירות כלליות על כך ששוטרי משטרת ישראל עושים מלאכתם נאמנה.

ד. העותרים בעצמם מציינים כי "דברי השר במנותק מההקשר עשויים היה להישמע כגיבוי ראוי וסביר של שר את אנשי השירות שעליו הוא מופקד". והרי שזו "הודאת בעל דין" כי אין במקרה זה כל פגם.

ה. עוד יש לציין כי מדיניות משטרת ישראל, הרשמית, היא הענקת גיבוי לשוטרים שמועדים בעניינים שאין בהם רכיב של כוונה או זדון והדברים אירעו במסגרת עבודתם. במובן זה השר הצטרף בדבריו למדיניות, ולרוח, הקיימת במשטרת ישראל. וראוי שזו תהיה הגישה כלפי שוטרים שמקדישים לילות כימים למען שמירה על ביטחון אזרחי מדינת ישראל וניצבים בפני אירועים מורכבים, מסוכנים ורגישים.

ו. עצם הטענה כאילו גיבוי כללי של שר לשוטרי משטרת ישראל היא התערבות בחקירת מח"ש, אשר כלל לא נמצאת תחת אחריותו, היא עלבון לאינטליגנציה.

ז. מתחורר, אם כן, כי אין בפעולות המתוארות כל רמז, ולו דק, ל"זלזול בחוק, הפרת דין ופגיעה בעקרונות יסוד משטריים". זאת בלשון המעטה שכן טענות העותרים מופרכות בעניין זה מן היסוד והן עדות לסוריאליזם שבבסיס ההליך דנא.

302. **בסעיף 6 [לפני צווי הביניים בבג"ץ פטרושקה]** למכתב היועצת המשפטית לממשלה מתואר מקרה מיום 4.2.2023 בו השר נשא דברים מתוך חפ"ק משטרי וחזר על מדיניותו בדבר חשיבות אכיפת החוק והענקת הגיבוי הנדרש לשוטרים הניצבים בסיטואציות מורכבות בשטח.

א. גם כאן, עסקינן בהצהרות עקרוניות בדבר המדיניות אותו קבע השר והאינטרס הציבורי הגלום באכיפת החוק.

ב. ממילא אין בכך כל פסול, ולא ברור מדוע זה אפילו ברשימת העלילות, אפילו עלילה אין כאן [וכן, גם זה לפני צווי הביניים בבג"ץ פטרושקה].

ג. נדמה כי העותרים סרקו את המרשתת בחיפוש אחר כל התבטאות פומבית של השר בדבר הפגנות ומבחינתם דיי בעצם זהות הדובר כדי לתייג את הדברים כ"בעייתיים" וזאת מבלי לבסס שום טיעון, וקל וחומר שמבלי להוכיח דבר.

ד. מתחורר, אם כן, כי אין בפעולות המתוארות כל רמז, ולו דק, ל"זלזול בחוק, הפרת דין ופגיעה בעקרונות יסוד משטריים". זאת בלשון המעטה שכן טענות העותרים מופרכות בעניין זה מן היסוד והן עדות לסוריאליזם שבבסיס ההליך דנא.

303. **בסעיף 7** למכתב היועצת המשפטית לממשלה מתוארת ההחלטה מיום 9.3.2023 להעביר את מפקד מחוז תל-אביב לתפקיד ראש אגף ההדרכה במשטרה.

א. כלל אין זה ברור מהי הטענה בהקשר זה. וכי ישנה מניעה בהעברת קצינים מתפקיד לתפקיד? וכי מישוהו מעלה בדעתו כי יש לשקול הוצאת צו שיפוטי לפיטוריו של הרמטכ"ל אך משום תוצאה שהעותרים לא אוהבים במסגרת סבב מינויים? נדמה שהנייר סובל הכל.

ב. ההחלטה בעניין זה התקבלה על ידי המפכ"ל, ובהסכמת השר. הטענה על עיתוי פרסום ההחלטה – המעלה "חשש" היא אך ורק בעיני העותרים. דומה כי אין עיתוי שהיה נחשב בעיניהם "נכון" ומכל מקום, ההחלטה על העברה התקבלה קודם לביקורת שמתח השר על תפקודו של הקצין, כאמור בעתירות.

ג. המפכ"ל חזר בו מסיבות שונות שאין זה המקום לפרטן אך כעבור חודשים מספר אכן ביצע את אותה החלטה.

ד. אין ולו צל צלו של מום בהחלטה זו, וכלל לא ברור מה טענת העותרים בהקשר זה.
ה. מתחור, אם כן, כי אין בפעולות המתוארות כל רמז, ולו דק, ל"זלזול בחוק, הפרת דין ופגיעה בעקרונות יסוד משטריים". זאת בלשון המעטה שכן טענות העותרים מופרכות בעניין זה מן היסוד והן עדות לסוריאליזם שבבסיס ההליך דנא.

304. **בסעיף 8 [לפני צווי הביניים בבג"ץ פטרושקה]** למכתב היועצת המשפטית לממשלה מתואר מקרה מיום 11.7.2023 בו השר לביטחון לאומי משוחח עם מפקד מחוז מרכז בענייני מדיניות.

א. במסגרת הדברים השר לביטחון לאומי הדגיש כי השוויון בטיפול בהפגנות בין מגזרים שונים הוא עיקרון חיוני. לא ייתכן שקבוצות אוכלוסיה יחושו כי הן זוכות לטיפול משטרתי שונה לחלוטין. וכחאי לישנא: "...ביקש להבין מדוע קיימת אפליה בין מפגיני ימין ומפגיני שמאל". יודגש כי השר לא ביקש, בשום אופן, לנקוט ביחס לא שוויוני כלפי מפגינים מפלג פוליטי כלשהו, לעומת פלג אחר של הציבור.

ב. זהו עיקרון שחיוני ליישמו ברמת המדיניות ללא תלות באילוצים השונים ולשיקולים המבצעים בשטח שהם ודאי משפיעים ממקרה למקרה.

ג. עמידה על עיקרון זה כי רכיב משמעותי באחריותו, ובאחריותו, של השר כלפי הציבור. יתירה מזו, בכך השר, כמוסד, יכול לוודא כי הרגלים שליליים לא מתפתחים כתרבות ארגונית משטרית. זוהי טובת האינטרס הציבורי האמתית.

ד. מתחור, אם כן, כי אין בפעולות המתוארות כל רמז, ולו דק, ל"זלזול בחוק, הפרת דין ופגיעה בעקרונות יסוד משטריים". זאת בלשון המעטה שכן טענות העותרים מופרכות בעניין זה מן היסוד והן עדות לסוריאליזם שבבסיס ההליך דנא.

305. **בסעיף 9 [לפני צווי הביניים בבג"ץ פטרושקה]** למכתב היועצת המשפטית לממשלה מתארת ראיון של השר לערוץ 7 מיום 16.7.2023 שבמסגרתו השר חוזר על עקרונותיו: טיפול שוויוני בהפגנות ללא קשר לאוכלוסייה המפגינה, וזאת מבלי להתערב בשיקולים אופרטיביים. יהא הכלל אשר יהא, אך שיהא כלל ושיהא כללי. עוד ציין במסגרת הראיון כי ההחלטה בעניין מפקד מחוז תל-אביב ניצב עמי אשד התקבלה לאחר תקופה בה נוצר אי-אמון בסיסי בין המפכ"ל לניצב.

א. זו אכן, כאמור, המדיניות הכללית של השר לביטחון לאומי - שוויון בשירותי השיטור שמקבל האזרח ללא תלות בזהותו או במיקומו הגיאוגרפי או האידאולוגי.

ב. כלל אין זה ברור מדוע העותרים, כמו גם היועצת המשפטית לממשלה, דורשים דברים אלה לגנאי. שמא עצם המסגור של אמירות אלו כאמירות מגוונות זה בעצמו הדבר הראוי לגינוי.

ג. גם כאן, כך נדמה, העותרים מזהים כל התבטאות של השר בעניין ההפגנות, או בעניינו של ניצב עמי אשד כאירוע פגום בפני עצמו מבלי להידרש ולו לטעון טיעון לגופם של דברים.

ד. מתחור, אם כן, כי אין בפעולות המתוארות כל רמז, ולו דק, ל"זלזול בחוק, הפרת דין ופגיעה בעקרונות יסוד משטריים". זאת בלשון המעטה שכן טענות העותרים מופרכות בעניין זה מן היסוד והן עדות לסוריאליזם שבבסיס ההליך דנא.

306. **בסעיף 10** למכתב היועצת המשפטית לממשלה מתוארת התייחסותו של השר מימים 27.7.2023 וכן 2.8.2023 לפרשת בדיקת מח"ש בעניינו של סנ"צ חנונה.

א. ראשית, אין כל פגם בביקורת של שר על התנהלותה של מח"ש. וכי יש גוף שאסור לבקרו במדינה דמוקרטית?! להיפך, חוסר ביקורת ציבורית על גופי חקירה, עלול להעניק להם תחושה מסוכנת של עוצמה חסרת שליטה ואצבע קלה על הדק החקירה והפגיעה בזכויות האזרח. ביקורת שיפוטית וציבורית הן כלי חשוב בהבטחת זכויות האזרחים שנתונים לחסדי רשויות החקירה.

ב. הדברים מקבלים משנה תוקף כשמדובר במח"ש שחקירותיה עלולות להיות מונעות ע"י שיקולים זרים, ע"י אי בחינה של אירועים בטרם חקירתם, ע"י פעולות שמונעות ע"י לחץ תקשורתי, ע"י אי ראייה מתכללת של אירועים, אי ראייה של השלכות הרוחב של חקירותיה על תפקוד משטרת ישראל וסירוסה מביצוע פעולות לטובת אזרחי מדינת ישראל, ובדרך זו פגיעה בסדר הציבורי ובביטחון תושבי מדינת ישראל.

במקרה כזה, לשר לביטחון לאומי חובה מוגברת להשמיע את קולו, הן כלפי השוטרים המסורים של משטרת ישראל והן כלפי הציבור הרחב שנפגע, בצורה עקיפה, מחקירות מח"ש.

ג. יתר על כן, מח"ש כלל לא כפופה לשר לביטחון לאומי כך שאין במסגרת הביקורת הנחיה אופרטיבית בנוגע לגורל החקירה כי אם אמירה ערכית עקרונית וכן הבעת המדיניות הראויה בענינו של אזרח ונבחר הציבור. יוער כי אין זו הפעם הראשונה בו מותחים שרים ואישי ציבור על תפקודה של מח"ש. שורה של נבחרים וציבור מתחו ביקורת על מח"ש ובכללם יו"ר הכנסת אמיר אוחנה, שהתבטא בחריפות נגד מח"ש וקרא ל"ניקוי אורוות" והכל שעה שכהן כשר לביטחון לאומי. היעוץ המשפטי לממשלה לא סבר אז שנפל דופי באמירותיו. יוער כי הביקורת המוצדקת על מח"ש הובילה אף להמלצה לשנות את מבנה וכפיפותה.

ד. **חשוב מכך, תגובותיה של היועצת, בנושאים הנוגעים למח"ש, לוקה בניגוד עניינים מובהק, באשר מח"ש כפופה ישירות ליועצת המשפטית לממשלה וכל ביקורת הנמתחת על מח"ש – הינה ביקורת, מיניה וביה, על היועצת המשפטית לממשלה – כממונה על מח"ש. הביקורת של השר על מח"ש אינה שונה מכל ביקורת של איש ציבור על מח"ש או על גורמי חקירה שונים.**

ה. במקרה זה אף הסתבר כי השר לביטחון לאומי צדק בביקורתו. התיק כנגד סנ"צ יאיר חנונה נסגר בחוסר אשמה. בהודעת מח"ש בדבר סגירת התיק נכתב כך :

"בחינת הסרטונים שהוצגו בתקשורת העלתה, כי מדובר בסרטונים ערוכים שהוצגו באופן שהיה בו כדי לעוות את האירוע, כפי שהתרחש בפועל. מחומרי החקירה עלה באופן ברור ומובהק, כי עבודי (המתלונן) הפר את

הסדר הציבורי לאחר שבעט בחפץ לעבר המכת"זית שהייתה במקום

ובהמשך התנגד למעצרו שלא כדין, באופן שהצדיק הפעלת כוח".¹⁴

ו. הדברים מדברים בעד עצמם. קטעי וידאו חלקיים וערוכים יצרו בתקשורת מצג כוזב שהוביל למסקנות נחפזות ומוטעות. זאת בעוד סנ"צ חנונה עשה את שהוטל עליו במסגרת תפקידו לשם אכיפת החוק והשמירה על הסדר הציבורי, מלאכת קודש שעשה בשם אזרחי ישראל כולם.

ז. מהי אחריותו של השר האמון על משטרת ישראל אם לא לגבות את שוטרי ישראל עת הוא סבור כי הם נהגו כשורה? הגיבוי הכללי לשוטרי משטרת ישראל במסגרת מקרים שאירעו במילוי תפקידם זו גם המדיניות הכללית של המפכ"לים האחרונים, **מדיניות שכונתה "מעיל רוח"**.

ח. את המחיר האישי שגבו המתקפות התקשורתיות תיאר סנ"צ חנונה באתר החדשות N12:

"כל אדם ברחוב הרגיש חופשי להצביע עלי באמצע הרחוב, להגיד לי עד

כמה אני נאצי, קלגס, מתעלל בילדים. אומרים אתה אדם חזק, אבל שנה כמו

זו שעברתי מערערת את היסודות הפנימיים ואת החוסן הנפשי של כל אדם

בעולם. מזל שיש לי משפחה וחברים אמיתיים שתמכו לכל אורך הדרך".

ט. השר גאה בגיבוי שהעניק לסנ"צ חנונה. טוב שהיה מי שיגבה את הקצין המוערך וטוב שהאמת יצאה לאור. חשוב לא פחות, השר עד לסיקור תקשורתי מוטה נגד שוטרים, המרשיע אותם בעיני הציבור הרחב, עוד בטרם נחקרו, הועמדו לדין ונשפטו. נזקו של סיקור כזה – עצום. הוא פוגע במוטיבציה של שוטרים לפעול נגד עבריינים ולדאוג לסדר הציבורי ופוגע, בהכרח, גם בסדר הציבורי עליו ממונה השר. גם מטעם זה, רואה השר חשיבות יתרה בגיבוי שוטרים.

י. לא בכדי העותרים, וכן היועצת, העלימו את סיומה של פרשה זו מעיני בית המשפט. זוהי דרך הילוכם, דרך עקלתון.

יא. מתחורר, אם כן, כי אין בפעולות המתוארות כל רמז, ולו דק, ל"זלזול בחוק, הפרת דין ופגיעה בעקרונות יסוד משטריים". זאת בלשון המעטה שכן טענות העותרים מופרכות בעניין זה מן היסוד והן עדות לסוריאליזם שבבסיס ההליך דנא.

יב. בשולי הדברים מילא מדובר בסוגיה שקדמה להסדר הדיוני.

307. **בסעיף 11 [לפני צווי הביניים בבג"ץ פטרושקה]** למכתב היועצת המשפטית לממשלה מתואר

אירוע השר צייץ ביום 4.8.2023 בעניין מעצרו של 2 אזרחים יהודים שהותקפו בידי פלסטינים באזור הכפר הפלסטיני בורקה וכתוצאה מכך לבסוף נהרג פלסטיני.

א. דברי השר לביטחון לאומי היו חזרה על עמדה עקרונית שהוא מציג, שנים ארוכות, ולא נגעו לחקירה הקונקרטית. מדובר באמירה ערכית שעולה בקנה אחד עם פסיקת בתי המשפט לפיה אדם שפועל מתוך הגנה עצמית כשסכנת חיים מרחפת על ראשו – לא שם רוצח ייקרא לו. גם כאן, מוטלת על השר אחריות ציבורית ותפקיד להבטיח שאזרחים בסכנת חיים הפועלים מתוך הגנה עצמית – ידעו שגם השר סבור שהחוק המבטיח את זכויותיהם, חל גם עליהם. לא היה בדברים אלה להשפיע על חקירה, בשום דרך. תפקיד השוטרים לבדוק כל טענה שמעלה נחקר ולפעול, בהתאם. ההחלטה האם להעמיד לדין נתונה בידי הפרקליטות

ואם להרשיע – בידי בית המשפט. ועדיין, השר סבור שאם אנשים יירתעו מהגנה על עצמם במצבים של סכנת חיים – הרי שמדובר בכשל חמור.

ב. פעמים רבות התברר בעת האחרונה בדיעבד כי לא הייתה לכך שום הצדקה. כך לדוגמה אירוע בו השב"כ עצר למספר שבועות קצין צה"ל מוערך שהרג פלסטיני מתוך הגנה עצמית וניסיון להציל קבוצת ילדים מלינץ', חקר אותו בצורה נוקשה ביותר ואף שלל ממנו את זכות ההיוועצות עם עו"ד. לבסוף הוכרה בעניינו הגנת ההגנה העצמית והתיק נסגר.¹⁵ אך הטראומה מהחקירה הדורסנית והאגרסיבית נחקקה.¹⁶

ג. כך גם במקרה זה, אם כי אין כל ידיעה בעניין גורל החקירה, ידוע כי אותם 2 חשודים שוחררו לאחר 6 ימים לביתם ללא תנאים מגבילים.

ד. אין בעניין זה ניסיון להתערב בתוככי החקירה, כי אם אמירה כללית מצד נבחר ציבור כי ראוי לנהוג בצורה עניינית, מקצועית ושוויונית במקרים בהם הנסיבות מצביעות על הגנה עצמית.

ה. מתחורר, אם כן, כי אין בפעולות המתוארות כל רמז, ולו דק, ל"זלזול בחוק, הפרת דין ופגיעה בעקרונות יסוד משטריים". זאת בלשון המעטה שכן טענות העותרים מופרכות בעניין זה מן היסוד והן עדות לסוריאליזם שבבסיס ההליך דנא.

308. **בסעיף 12** למכתב היועצת המשפטית לממשלה מתואר ציוץ של השר מיום 6.9.2023 בעניינה של לוחמת מג"ב אוריאן בר-כליפא: "אוריאן יקרה, בשבילי ובשביל עם ישראל את לוחמת!" וכן דברים ביקורתיים שאמר בהמשך בדבר החלטת מח"ש לערער על הכרעת הדין בת"פ-24097-01-22 מדינת ישראל נ' בן כליפא.

א. העותרים, כך נראה, התבלבלו בין מדורי התגובות הפובליציסטיות להתבטאויות שרים להליכים משפטיים רציניים המתנהלים בפני בית המשפט הנכבד.

ב. מה להתבטאויות אלה ולשאלת סבירות כהונתו של השר? וכי ביקורת של נבחר ציבור על החלטת להגיש ערעור ראוייה היא עניין אסור במדינה דמוקרטית? האם דברי אמפתיה בסיסיים ללוחמת שהתגייסה כדי לשמור על אזרחי מדינת ישראל והסתבכה בתקרית תוך כדי מילוי תפקידה זה עניין מגונה? נדמה כי הנייר סובל הכל.

ג. ראוי לציין כי לבסוף ערעורה של מח"ש נדחה (יחד עם ערעורה של בן כליפא). כך שהתברר בדיעבד כי ביקורתו של השר בדבר ההחלטה לערער הייתה מוצדקת.

ד. שוב ושוב מופיע ניסיון לייצר דה-לגיטימציה או אף קרימינליזציה לביקורת על מח"ש. זהו קו טיעון שאין לקבלו במדינת חירות דמוקרטית.

ה. באופן דומה, ביקורת על החלטות שיפוטיות הינה חלק מחופש הביטוי של כל אזרח, וודאי של נציג ציבור.

"נזכיר את דברי בית המשפט העליון ב רע"פ 2660/05 יוסף אונגרפלד נ' מדינת ישראל (נבו 13.8.2008) היפים לשלל ההתבטאויות של השר כלפי בתי המשפט, מח"ש, והפרקליטות, לאמר: "חשיבותו של השיח הציבורי הפתוח להגשמת התהליך הדמוקרטי הוא רב. הוא מתפרש גם על פני דברי ביקורת על אישי ציבור ומשרתי ציבור; בכלל זה, מצויים

¹⁵ <https://13tv.co.il/item/news/domestic/crime-and-justice/bxbob-903239876/>
¹⁶ <https://www.maariv.co.il/journalists/article-957730>

גם עובדי ציבור, הממלאים תפקידים בשירות הציבורי, וחבים
דין וחשבון לציבור על התנהגותם ועל אופן מילוי תפקידם.
מקור חובה זו נעוץ ביחסי נאמנות הקיימים בין רשויות הציבור
והשירות הציבורי לבין תושבי המדינה, וחובת האמונים
שחבים הרשויות ועובדיהן כלפי הציבור; שהרי רשות הציבור
"כל כולה לא נוצרה כי אם לשרת את הכלל, ומשלה אין לה
ולא כלום" (דברי השופט ח' כהן בבג"צ 142/70 שפירא נ'
הועד המחוזי של לשכת עורכי הדין, ירושלים, פד"י כה(1)
325, 331 (1971)). חופש הביטוי אוצר בתוכו זכות להשמעת
ביקורת, ואף ביקורת קשה ונוקבת על מוסדות השלטון
והשירות הציבורי... לחופש הביקורת בהקשר זה עשוי להיות
ערך ממרק ומחטא, והחשיפה לביקורת והחשש מפניה יוצרים
מנגנונים טבעיים ובריאיים של זהירות עובדי ציבור מפני
סטייה מן השורה, והקפדה על כללי מינהל תקין. חופש הביטוי
והביקורת סובל במסגרתו מידה של ביקורת בוטה ומשתלחת
של אזרח כלפי הרשות או כלפי נושא תפקיד, גם אם אין בו
אמת, וגם אם הוא מבוסס על יצר התנכלות ונקמנות".

ו. ממילא כלל לא היה מדובר בחקירה מתנהלת, ולא הייתה כל התערבות.

ז. מתחור, אם כן, כי אין בפעולות המתוארות כל רמז, ולו דק, ל"זלזול בחוק, הפרת דין
ופגיעה בעקרונות יסוד משטריים". זאת בלשון המעטה שכן טענות העותרים מופרכות
בעניין זה מן היסוד והן עדות לסוריאליזם שבבסיס ההליך דנא.

309. בסעיף 13 [לפני צווי הביניים בבג"ץ פטרושקה] למכתב היועצת המשפטית לממשלה מתוארת
התבטאות של השר לביטחון לאומי מיום 12.9.2023 בתגובה לסרטון שהתפרסם אשר מציג ילד
שמוכה בצורה ברוטאלית וקשה על ידי חבורת נערים.

א. אין בדברי השר בעניין זה כל חריגה מההתבטאויות השגורות בפי שרים לביטחון לאומי
בעבר. אירוע חמור ביותר מגיע לסדר היום הציבור והשר דורש טיפול משטרי מקצועי
בעניין. הא ותו לא. מדובר באירוע שהתרחש לפני צו הביניים בבג"ץ פטרושקה.

ב. אוי לה למדינה בה כולם מביטים אדישים בסרטון המציג תקיפה אכזרית ולא אומרים מילה
כי חזקה על "גורמי המקצוע" שיעשו מלאכתם. הסדר הציבורי נשמר גם באמצעים
דקלרטיביים אשר הם נדבך חשוב בתרבות של חוק וסדר.

ג. מתחור, אם כן, כי אין בפעולות המתוארות כל רמז, ולו דק, ל"זלזול בחוק, הפרת דין
ופגיעה בעקרונות יסוד משטריים". זאת בלשון המעטה שכן טענות העותרים מופרכות
בעניין זה מן היסוד והן עדות לסוריאליזם שבבסיס ההליך דנא.

310. בסעיף 14 [לפני צווי הביניים בבג"ץ פטרושקה] למכתב היועצת המשפטית לממשלה מתואר
ציוץ של השר מיום 5.10.2023 בהמשך לתקיפתו של הרב ליאוי די, ששכל בפיגוע מחריד את אשתו
ובנותיו. הרב די הותקף בעת שהתפלל ברחובה של עיר.

א. השר דרש, גם כאן, טיפול שוויוני במסגרת מדיניותו הכללית. וזאת מבלי להתערב בשיקולים
האופרטיביים. זאת בדומה להתבטאויות שרים אחרים בעבר. גם אירוע זה התרחש לפני צווי
הביניים בבג"ץ פטרושקה.

ב. אין מדובר בהנחיה לפעול בדרך זו או אחרת. שיקול הדעת האופרטיבי היה שמור, באופן מוחלט, למשטרת ישראל.

ג. לפיכך השווה השר את תקיפתו בעת תפילה לתקיפתם של אנשי דת נוצריים בירושלים, אירוע שזכה למענה אכיפתי חמור, וטוב שכך.

ד. מתחורר, אם כן, כי אין בפעולות המתוארות כל רמז, ולו דק, ל"זלזול בחוק, הפרת דין ופגיעה בעקרונות יסוד משטריים". זאת בלשון המעטה שכן טענות העותרים מופרכות בעניין זה מן היסוד והן עדות לסוריאליזם שבבסיס ההליך דנא.

311. **בסעיפים 15-16** למכתב היועצת המשפטית לממשלה מתוארים ציוצים של השר מימים 15.10.2023 ו-30.10.2023 בהם הוא מבקר בחריפות החלטות בית משפט לשחרר ממעצר חשודים בהסתה לטרור ואף תמיכה בטבח ה-7.10.

א. ראשית, דברי ביקורת, גם אם חריפים, בין רשויות המדינה הן חלק מהחיכוך הבלתי נמנע בדינמיקה הדמוקרטית. וכך לדוגמה כבוד הש' ברון תיארה את מקדמי התיקונים **לחוק-יסוד: השפיטה כ"סכנה מבית"** הבאה בהמשך לפסקה שתיארה את הסכנות מחוץ בדמות הטבח של ה-7.10 (בג"ץ 5658/23 **התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' הכנסת** (נבו 1.1.2024).

ב. בדיוק משום ההבנה לחיכוך, הבלתי נמנע, בין הרשויות במסגרת הדיאלוג החוקתי ויחסי הרשויות החוקק העניק חסינות לנבחרי ציבור בהקשרים אלו. ועניין זה נידון בהרחבה בפרק נפרד.

ג. יודגש כי הפרקליטות לבסוף הגישה כתב אישום בעניין זה בחשד להסתה לטרור כנגד גבי' אלהאדי שפרסמה בשעות הבוקר של אותו יום תמונה מאירועי אותו בוקר נורא ובה נראה טרקטור של מחבלי חמאס פורץ את גדר הגבול עם הרצועה ועל גבי התמונה נרשם: "Lets go berlin style". עוד צוין בכתב האישום כי באותו מועד פרסמה אלהאדי תמונה של קשישה בת 85 שנחטפה לעזה ועל גבי התמונה נרשם: "הבחורים שלנו טובים". מעל התמונה היא הוסיפה את הכיתוב: "הגברת יוצאת להרפתקת חייה", וליד התמונה הוסיפה סמיילים הנחזים להיות לועגים. אלהאדי נאשמת גם כי בטלפון הנייד שלה שיתפה ופרסמה באחת מקבוצות חברותיה "דברי שבח, אהדה והזדהות עם ארגון חמאס".

ד. לא ניתן להקל ראש בתמיכה בטבח הנורא ביותר שידע עמנו מאז השואה. מתחורר, אם כן, כי אין בפעולות המתוארות כל רמז, ולו דק, ל"זלזול בחוק, הפרת דין ופגיעה בעקרונות יסוד משטריים". זאת בלשון המעטה שכן טענות העותרים מופרכות בעניין זה מן היסוד והן עדות לסוריאליזם שבבסיס ההליך דנא.

312. **בסעיף 17 [לפני צווי הביניים בבג"ץ פטרושקה]** למכתב היועצת המשפטית לממשלה מתוארת התכתבות מיום 17.11.2023 ברשת 'X' בין השר לביטחון לאומי לבית חה"כ רוטמן.

א. חה"כ רוטמן צייץ כך: "דגל שחור מתנוסס מעל פסק הדין שנתן אישור להפגנת תמיכה באויב ובמעשיו בשעת מלחמה... מצער מאוד שממשלת ישראל "התנדבה" להכשיר עבור בית המשפט את ההפגנה הזו... אני קורא לשר לביטחון לאומי להורות למשטרה לחזור בה...".

ב. תגובת השר בציף, לאחר שההפגנה כבר אושרה, הייתה: "...בהתאם להנחייתי משטרת ישראל מנעה עד כה קיום מפגני הזדהות עם הנאצים מחמאס. לצערי פרקליטות המדינה כפתה על משטרת ישראל להסכים להפגנה זו...".

ג. ובכן בפני בית המשפט מקרה בו ההפגנה אושרה בפועל, והשר מסביר לח"כ אחר כי ההפגנה אושרה על אף דעתו האישית בהוראת פרקליטות המדינה. השר, בפועל, קיבל את התוצאה. כיצד ניתן, אפוא, לצייר מקרה זה כהתערבות פסולה? הנייר, כך נדמה, סובל הכל.

ד. **יש להבחין בין מדיניות אכיפה שמבחינה בין תכנים של הפגנות, עניין אסור לכל הדעות במדינה דמוקרטית, לבין מדיניות לפיה אין להעלים עין מהפגנות שתוכנן הוא עבירה על החוק.**

ה. העותרים מנסים לטעון כאילו יש בדברים השר הנחיה אופרטיבית, ולא היא. מדובר בהנחיה כללית למשטרה במסגרת קביעת מדיניות עקרונית שלא לאפשר הפגנות תמיכה בחמאס בהתאם לחוק הקיים.

ו. מתחורר, אם כן, כי אין בפעולות המתוארות כל רמז, ולו דק, ל"זלזול בחוק, הפרת דין ופגיעה בעקרונות יסוד משטריים". זאת בלשון המעטה שכן טענות העותרים מופרכות בעניין זה מן היסוד והן עדות לסוריאליזם שבבסיס ההליך דנא.

313. **בסעיף 18** למכתב היועצת המשפטית לממשלה מתואר ציוץ של השר מיום 25.11.2023 בו הוא מבקר החלטה שיפוטית שקבעה כי במסגרת אירוע שהיה בו חיכוך בין שוטרים לאזרחים, דווקא השוטר הוא זה שדחף ראשון.

א. ראשית, כאמור, זכות הביטוי כוללת את הזכות לבקר החלטות שיפוטיות, אפילו אילו היה בדברי השר ביקורת על ההחלטה השיפוטית.

ב. שנית, במסגרת הציוץ השר אומר כי הוא "הנחה לגבות" את השוטר, שזו, כאמור גם המדיניות המשטרית.

ג. שלישית, החקירה נערכה במח"ש שאינה כפופה לשר, בכל מקרה.

ד. רביעית, "גיבוי" שוטר שנחקר במח"ש אינו התערבות בחקירת מח"ש אלא אמירה הנוגעת לסביבת העבודה של השוטר שזקוק, בסיטואציה חקירתית כזו, לתמיכה מהסובבים אותו, באופן טבעי.

ה. רשויות החקירה והשפיטה יעשו את שלהן ממילא, אבל על מנת שתישאר למדינת ישראל משטרה עם מצבת כוח אדם מינימלית שלא סופגת גל עזיבות על השוטרים לקבל ולו גיבוי עקרוני כל עוד עסקינן באירועים שמתרחשים אגב מילוי תפקידם וכחלק מהחיכוך עם האזרחים.

ו. ברור גם כי דחיפה כשלעצמה בהחלט יכולה להיות הפעלת כוח סביר בנסיבות העניין וסרטונים חלקיים או דיווחים תקשורתיים לעולם לא ישקפו את מורכבות האירועים עמם נאצלים שוטרי משטרת ישראל להתמודד מדי דקה.

ז. מה לזה ולהדחת שר?

ח. מתחורר, אם כן, כי אין בפעולות המתוארות כל רמז, ולו דק, ל"זלזול בחוק, הפרת דין ופגיעה בעקרונות יסוד משטריים". זאת בלשון המעטה שכן טענות העותרים מופרכות בעניין זה מן היסוד והן עדות לסוריאליזם שבבסיס ההליך דנא.

314. **בסעיף 19** למכתב היועצת המשפטית לממשלה מתואר ציוץ של השר מיום 9.12.2023 אודות אירוע חמור ביותר שבמסגרתו לוחמי צה"ל ניהלו מרדף אחר שב"חים פלסטינים שנמלטו את תוככי כפר-קאסם. הלוחמים הותקפו בעיר והגיבו באמצעים שונים לפיזור הפגנות. המסגור התקשורתי לאירוע זה תיאר, משום מה, את הלוחמים כמי שפעלו בכוחנות בכפר קאסם ללא כל הקשר.

א. ראשית, לא ברור מה הקשר בין גיבוי לוחמי צה"ל לעתירות אלה. לא נזכרה בידיעה כל חקירה, וודאי לא ע"י משטרת ישראל, ואף לו בוצעה הייתה מבוצעת חקירת מצ"ח שבינה ובין השר אין דבר.

ב. שנית, חדירת שב"חים הינה נגע שבו מנסה השר להילחם, בכל כוחו. השר לביטחון לאומי תמך, כחבר הממשלה, בחיילים אשר שפעלו מול שוהים פלסטינים בלתי חוקיים שחצו גדר, ושיש סבירות שהם גם מפגעים ואז אותם חיילים סופגים אלימות מתושבים מסוימים בכפר קאסם. השר, כחבר הממשלה העניק גיבוי ללוחמים שפועלים בשליחות הממשלה, תחת פיקוד הרמטכ"ל ובהובלת שר הביטחון.

ג. לפי תגובת צה"ל: "מתחקיר ראשוני עולה כי במהלך סיור על גדר התפר הלילה סמוך לכפר עזון שבחטיבת אפרים זוהו שני חשודים שחצו את הגדר. כוח צה"ל ביצע מרדף אחר החשודים לכפר קאסם. עם הגעת הכוחות לכפר זוהו כמה חשודים מהכפר כשאחד מהם אחז באלה".

ד. וכי זה לא המינימום המתבקש מחבר הרשות המבצעת במקרה מעין זה בו ישנה מתקפה תקשורתית מופקרת כנגד לוחמי צה"ל?

ה. יתירה מזאת, האם המסגור המטעה של האירוע בידי העותרים, ובידי היועצת המשפטית לממשלה אין משום עלילת דם כנגד לוחמי צה"ל? טוב היה לו טענות אלו כלל לא נשמעו.

ו. מה לזה ולהדחת שר?

ז. מתחוויר, אם כן, כי אין בפעולות המתוארות כל רמז, ולו דק, ל"זלזול בחוק, הפרת דין ופגיעה בעקרונות יסוד משטריים". זאת בלשון המעטה שכן טענות העותרים מופרכות בעניין זה מן היסוד והן עדות לסוריאליזם שבבסיס ההליך דנא.

315. **בסעיף 20** למכתב היועצת המשפטית לממשלה מתואר ציוץ מיום 16.12.2023 של השר לפיו הוא מגבה קצין ושומר מג"ב שתועדו מכים, כביכול, "צלם עיתונות".

א. השוטרים פעלו בשטח, בתנאים מורכבים ביותר, אל מול מוסטפא אל-חרוף, אלג'יראי ושוהה בלתי חוקי בישראל אשר הציג עצמו כ"עיתונאי" אך הוא היה למעשה במקביל פעיל חמאס, ממש כך.

ב. בעקבות הכוונה להרחיקו מישראל דווח באתר "שיחה מקומית", לא בדיוק אתר האוהדים של השר, בלשון עדינה, כי: "כעת טוענים במשרד הפנים כי בידי השב"כ מידע לפיו הוא פעיל חמאס ונמצא בקשר חברים בהתאחדות בלתי מותרת".

ג. ראשית, מדובר בחקירת מח"ש שאינה כפופה לשר אך בהחלט חשופה לביקורת שלו כאיש ציבור.

ד. שנית, דברי השר אינם נוגעים לחקירה.

ה. שלישית, דברי השר הם ביטוי למדיניות העקבית שלו שבאה לביטוי גם בהודעתו, כי אל לו לדון לוחמים "בתנאי מעבדה".

ו. רביעית, נתמה, האם היד הקלה על הדק הביקורת התקשורתית כנגד שוטרי משטרת ישראל, לפי משב הרוח של כל וידאו חתוך וחלקי, זהו החליל לפיו על השר לביטחון לאומי לרקוד? בתזה זו של העותרים השר כופר מכל וכל. אוי לה למדינת ישראל אם שוטריה יהיו נתונים ללינץ' תקשורתי ולינץ' ברשתות החברתיות בהתאם למידע חלקי ובלתי מאומת ולא תהיה סולידריות ארגונית מינימלית או גיבוי מערכתי מינימלי.

ז. מה לזה ולהדחת שר?

ח. מתחוויר, אם כן, כי אין בפעולות המתוארות כל רמז, ולו דק, ל"זלזול בחוק, הפרת דין ופגיעה בעקרונות יסוד משטריים". זאת בלשון המעטה שכן טענות העותרים מופרכות בעניין זה מן היסוד והן עדות לסוריאליזם שבבסיס ההליך דנא.

316. **בסעיף 21** למכתב היועצת המשפטית לממשלה מתואר מקרה מיום 13.3.2023 אשר במסגרתו השר נשא דברים מחוץ למשרדי מח"ש בעניינו של לוחם מג"ב שירה כלפי אדם שירה זיקוקים על שוטרים.

א. כאמור לעיל, אין בדברי הביקורת על מח"ש, שכלל לא תחת סמכותו, כל פגם. אדרבה ואדרבה ללא ביקורת ושיח חופשי בין רשויות בהכרח יצמחו גידולי פרא של שימוש לרעה בכוח השלטוני.

ב. בפועל השר אמר בפורש כהאי ליסנא: "אני לא מתכוון להתערב בחקירה של מח"ש, לא יכול להתערב, אין לי רצון להתערב, אבל אני כן במשרד לביטחון לאומי במסגרת הסמכויות שלי אתן גב ללוחם הזה, יחד עם החברים שלו...".

ג. הנורמה שהתקבעה כאילו וכביכול יש לנרמל ירי זיקוקים על שוטרים עולה בפציעות חמורות ומסכנת חיי אדם. יתירה מזו היא מקרינה אנרכיה ואובדן סדר ציבורי ופגיעה חמורה בשלום הציבור.

ד. לא בכדי נהלי המשטרה מתירים ירי כלפי גורם היורה זיקוקים על שוטרים.

ה. לוחמי מג"ב קיבלו גיבוי גם בתוך יחידותיהם וממחוז ירושלים.

ו. וכך דווח בעניין זה בעיתון "הארץ": "גורמים במשרד המשפטים העריכו כי הסיכוי שיוגש כתב אישום נגד השוטר היורה נמוך מאוד, בין השאר בשל פסיקת עבר שגיבתה שוטרים שפתחו באש במהלך הפרות סדר".

ז. מה לזה ולהדחת שר?

ח. מתחוויר, אם כן, כי אין בפעולות המתוארות כל רמז, ולו דק, ל"זלזול בחוק, הפרת דין ופגיעה בעקרונות יסוד משטריים". זאת בלשון המעטה שכן טענות העותרים מופרכות בעניין זה מן היסוד והן עדות לסוריאליזם שבבסיס ההליך דנא.

317. **בסעיף 22** למכתב היועצת המשפטית לממשלה מתואר מקרה מיום 25.3.2024 בו השר צייץ כי הוא **מגבה חייל צה"ל** שהתפרסם סרטון בו הוא נראה תוקף אדם ומסיר מעליו חולצת הסתה לטרור.

א. וכי יש גנאי בגיבוי ציבורי של לוחמי צה"ל? כבוד וחובה יש בכך!

ב. ראשית, תשומת הלב מופנית לכך שמדובר בחייל צה"ל ולא בשוטר כך שממילא אין זה רלוונטי לענייננו.

ג. לגופם של דבר השר סבור כי ההכפשה והטחת האשמות בלוחמי צה"ל בהתבסס על **קטעי וידאו חלקיים**, עוד בטרם תוחקר האירוע, היא הרגל שאין לקבל. ודאי שלא מצד דובר צה"ל.

ד. רק לאחרונה דובר צה"ל הוציא הודעת גינוי לחיילים שצולמו זורקים גופת פלסטיני מגג מבנה ורק לאחר מכן התברר כי הם קיבלו פקודה חד משמעית לבצע זאת כי לא הייתה דרך אחרת לאסוף את הגופה מבלי לסכן את הלוחמים. החכם עיניו בראשו, ואינו מהקופצים בראש בעניינים מעין אלו.

ה. מה לזה ולהדחת שר?

ו. מתחורר, אם כן, כי אין בפעולות המתוארות כל רמז, ולו דק, ל"זלזול בחוק, הפרת דין ופגיעה בעקרונות יסוד משטריים". זאת בלשון המעטה שכן טענות העותרים מופרכות בעניין זה מן היסוד והן עדות לסוריאליזם שבבסיס ההליך דנא.

318. **בסעיף 23** למכתב היועצת המשפטית לממשלה מתואר מכתבו של מפכ"ל המשטרה מיום 27.5.2024 לפיו השר עקף את סמכותו והנחה את הקצונה הבכירה שלא לאבטח את שיירות משאיות הסיוע לרצועת עזה.

א. אין זו כי אם אחת הדוגמאות הבולטות ביותר לעלילת הדם חסרת היסודות כנגד השר לביטחון לאומי.

ב. נדמה שהיועצת המשפטית לממשלה לא מודעת לכך שהייתה החלטה בקבינט המדיני-ביטחוני כי כוח צה"ל יאבטח את השיירות האמורות.

ג. לפיכך השר ביצע בירור בשטח של פשר הפער בין החלטות הקבינט למה שמתרחש בפועל. קרי – הוקצו לשם כך יחידות משטריות ייעודיות אשר הוסטו ממשימותיהן החשובות.

ד. וכי איזה פגם יש בעמדתו של השר לפיה תהיה זו שגיאה להקצות כוח אדם משטרי לאבטחת פרויקט של צה"ל? לצה"ל יש את היכולת לאבטח שיירות, מבלי לפגוע במשימותיו החשובות האחרות, בעוד שכוח האדם המשטרי חסר מאוד בזירות אחרות.

ה. ובענייננו הדברים דקים אף יותר – השר מעולם לא התנגד לסיוע במשימה זו לצה"ל, כפי שנעשה בשגרה במשימות רבות אחרות, אלא להשבת יחידות במשטרת ישראל והסטת מרכז הכובד לשם ליווי שיירות הסיוע, שעה שהתפקיד של המשטרה באותה תקופה בהתאם להחלטת הקבינט היה לכל היותר לסייע למשימה שבאחריות צה"ל ומצ"ח.

ו. השר מחה כנגד הסטת יחידות שאמונות על הפשיעה במגזר הערבי ושל יחידת יואב, הסטה שניתן לבצע אך ורק לאחר קבלת אישור מיוחד, שלא ניתן בענייננו.

ז. ויכוחים בין ארגונים בדבר תחומי אחריות והקצאת משימות היא עניין שגרתי ביותר בזרועות הרשות המבצעת. אי ההיכרות של העותרים עם נושאים מעין אלו זועקת אל השמיים וחושפת את חוסר הבשלות של העתירות שמונחות על שולחן בית המשפט.

ח. העובדה כי זו ליבת המחלוקת נחשפת במפורש במכתבו של השר

ט. עוד יש לציין כי מכתב המפכ"ל זכה למספר גרסאות סותרות, שלא לומר ל"גירסאות מתפתחות".

י. השר מעולם לא "עקף" את סמכות המפכ"ל בעניין זה. השר ניהל שיח מול הסמפכ"ל אשר כיהן כמפכ"ל בפועל בשל הליך רפואי שעבר המפכ"ל. והדברים פשוטים.

יא. במכתבו הראשון של המפכ"ל נטען כי בתאריך 13.1.2024 פנה השר לסמפכ"ל ועקף את סמכותו. דא עקא שבאותה עת כלל לא היו עדיין שיירות סיוע, לבטח לא הפגנות ואפילו לא החלטת קבינט בעניין. לאחר שהשר הסב את תשומת לב המפכ"ל לעניין זה תיקן המפכ"ל את מכתבו והוציא מכתב נוסף.

יב. במכתב השני נטען כי התאריך הנכון הוא 28.1.2024, אלא שאז, בדיוק כפי שהשר טען מלכתחילה, נבצר מהמפכ"ל לכהן זמנית בשל הליך רפואי והסמפכ"ל החליפו ושימש כמפכ"ל בפועל.

יג. מכתבים תמוהים אלו, וגירסאות מתפתחות אלו, התרחשו שעה שהשר לביטחון לאומי פעל על מנת להביא לסיום כהונתו של המפכ"ל לשעבר שבתאי. תשומת לבו של בית המשפט הנכבד מוסבת לנקודה זו עת היועצת המשפטית לממשלה מנפנת במכתביו.

יד. האם בית המשפט הנכבד הוא המקום לדון בדיונים על הקצאת כוחות וחלוקת אחריות ממשלתית? ומה לזה ולהדחת שר?

טו. מתחורר, אם כן, כי אין בפעולות המתוארות כל רמז, ולו דק, ל"זלזול בחוק, הפרת דין ופגיעה בעקרונות יסוד משטריים". זאת בלשון המעטה שכן טענות העותרים מופרכות בעניין זה מן היסוד והן עדות לסוריאליזם שבבסיס ההליך דנא.

319. **בסעיף 24** למכתב היועצת המשפטית לממשלה מתואר טענה מתוך מכתבו של המפכ"ל מיום 27.5.2024, לפיה ביום 26.5.2024 השר לביטחון לאומי שוחח עם מפקד מחוז צפון אודות האירועים במירון ו"סיכם" על השעיית חלק מהשוטרים המעורבים באירוע.

א. ראשית חשוב להבין את ההקשר של האירועים. מאז פרסום דו"ח ועדת מירון המפכ"ל שבתאי היה כבוי ונוכחותו האפקטיבית פסקה. בהתאם, למרות שהיה מחויב להימצא בחמ"ל במירון, ולמעשה דו"ח הוועדה המליץ לפטרו בשל אחריותו לאסון הנורא במירון בעבר, המפכ"ל שבתאי פשוט לא הגיע למירון וכלל לא נכח בחפ"ק.

ב. המפכ"ל שבתאי לא נכח בהערכות המצב קודם לאירוע, לא בתוך ההר, לא בדיוני הסטטוסים ואפילו לישיבה המסכמת והחשובה הוא לא הגיע.

ג. מעבר לכך, יוער כי השר שוחח עם הפיקוד הבכיר הרלוונטי שהיה מעורב באירוע. לא היה כל פיקוד אחר באותה עת.

ד. השר עודכן בדבר הכוונה להשעות כמה שוטרים שנקטו באלימות קשה כנגד אזרחים שניסו להעפיל להר חרף ההנחיות והמגבלות.

ה. בניגוד לדברי העותרים בהחלט יש בידי השר את הסמכות לעסוק בענייני השעיה לפי סעיף 21 לפקודת המשטרה וראו לעניין זה בג"ץ 2993/22 **סבן נ' השר לביטחון פנים** (נבו 12.07.2022).

ו. בהקשר לאירועי האלימות הקשים שהיו בהר מצד כמה שוטרים אפילו ראש הממשלה הוציא הודעה בה נאמר בזו הלשון: "אני מצפה מהמשטרה לחקור את המקרה כדי למנוע פגיעה מיותרת באזרחים".¹⁷

ז. השר מילא את אחריותו בהקשר זה ויישם את המשמעות של כובד האחריות סביב אירוע מירון, לאחר האסון ולאחר דו"ח הוועדה. כיצד ניתן לדרוש זאת לגנאי?

ח. ומה לזה ולהדחת שר?

ט. מתחורר, אם כן, כי אין בפעולות המתוארות כל רמז, ולו דק, ל"זלזול בחוק, הפרת דין ופגיעה בעקרונות יסוד משטריים". זאת בלשון המעטה שכן טענות העותרים מופרכות בעניין זה מן היסוד והן עדות לסוריאליזם שבבסיס ההליך דנא.

320. **בסעיף 25** למכתב היועצת המשפטית לממשלה מתוארת פניית המפכ"ל מיום 27.5.2024 ליועצת בעניין זימונו לשימוע טרם גיבוש המלצתו לממשלה בדבר פיטוריו.

א. עצם שיבוץ דוגמה זו, שהיא בליבת סמכויותיו של שר לביטחון לאומי, מעידה כאלף עדים שעסקינן בעתירות פוליטיות עם סעדים פוליטיים, לשם מטרות פוליטיות וכנגד יריבים פוליטיים.

ב. השר ביקש להעביר את המפכ"ל מתפקידו בשל אחריותו לאסון מירון, לפי המלצות הוועדה שדנה באסון מירון והטילה עליו אחריות אישית. לא היה לכך כל קשר למכתב כלשהו של

המפכ"ל. בשל הצבעת היועצת המשפטית לממשלה על קשיים בקיום השימוע – נדחה סיום תפקידו, ובסופו של דבר, מאחר שכהונתו הסתיימה כעבור מספר שבועות – לא שב השר לעסוק בנושא.

ג. כך או כך לבסוף השימוע לא בוצע בשל סיום כהונת המפכ"ל, סמוך לאחר מכן. אך גם אם היה מתבצע לא היה בכך רבב מנהלי.

ד. העותרים סבורים, כך נראה, שלא היה צריך להביא לסיום תפקידו של רנ"צ שבתאי, אך איך מכאן דילגו להצדקה להדחתו של השר?

ה. מתחוויר, אם כן, כי אין בפעולות המתוארות כל רמז, ולו דק, ל"זלזול בחוק, הפרת דין ופגיעה בעקרונות יסוד משטריים". זאת בלשון המעטה שכן טענות העותרים מופרכות בעניין זה מן היסוד והן עדות לסוריאליזם שבבסיס ההליך דנא.

321. בסעיף 26 למכתב היועצת המשפטית לממשלה היא מתארת את מכתבו של המפכ"ל, מיום 18.6.2024, שהוגש במסגרת העתירות בעניין התיקון לפקודת המשטרה. במסגרת המכתב המפכ"ל מתאר בצורה כוללת מגמות שליליות, לתפיסתו.

א. ראשית, דברי המפכ"ל נכתבו לאחר שיחסיו נעכרו עם השר, לאחר שנודע לו על כוונת השר להדיחו בעקבות המלצות דו"ח אסון מירון והכישלון הנורא שלו בתפקידו, שעלה בחיי אדם. רצונו להשחיר את פני השר – ובכך להציג את עצמו כאביר זכויות-אדם ולזכות בחיבוק מצד התקשורת והיועצת המשפטית לממשלה, אשר לעומתיים לשר ולממשלה. עדות לכך ניתן לראות בשלל הכזבים שהתבררו במכתבי המפכ"ל לשעבר בקשר לפרשת שיירות הסיוע (אירוע 23).

מטעם זה, לא ניתן לקבל את הדברים של המפכ"ל כתורה מסיני כיוון שבאותו שלב השר כבר הודיע כי הוא מבקש לסיים את כהונתו לאחר שכשל בתפקידו. הסיטואציה בהקשר זה ברורה.

ב. חיזוק למסקנה זו ניתן לראות ב"גירסה המתפתחת" של המפכ"ל במכתבו המתואר בהתייחסות לעיל לסעיף 24 ממכתב היועצת. שם התברר כי לא ניתן לתת אמון בגירסאות אותן מסר בשלב זה. ברי כי לא ניתן לקבל את דברים אותם מסר המפכ"ל, במסגרת מאבקו הפוליטי נגד השר, בניסיון למנוע את פיטוריו ובניסיון לגרוף אהדה מסוימת חרף המסקנות הנוקבות של דו"ח ועדת מירון.

ג. חיזוק נוסף לכך ניתן לראות בכך שהמפכ"ל בחר להתנגד לתיקון לפקודת המשטרה רק לאחר שהבין שבכוונת השר לזמנו לשימוע בעוד שלא הביע כל עמדה שלילית בעניין התיקון קודם לכן.

ד. דברי המפכ"ל בהקשר זה הם בגדר הכפשות כוללניות ובלתי ממוקדות שלא ניתן לברר והן בגדר מה שנהוג לכנות "טענות אווירה" ריקות.

ה. תשומת הלב אף מופנית לכך שהמפכ"ל לא היה מסוגל להציג שום טענה קונקרטית וכל דבריו הינם אמירות כלליות נעדרות בסיס וממילא חסרות משמעות וערך לענייננו.

ו. בעתירות עם סעדים כל כך מרחיקי לכת ראוי לנקוט משנה זהירות עת נשענים על עלילות דברים.

ז. בין כך ובין כך, מה ליחסים עכורים בין השר לבין המפכ"ל הקודם, בשלהי כהונתו, ולאחר שדו"ח ועדת מירון הטיל עליו אחריות אישית, לפיטוריו של השר?

ח. מתחורר, אם כן, כי אין בפעולות המתוארות כל רמז, ולו דק, ל"זלזול בחוק, הפרת דין ופגיעה בעקרונות יסוד משטריים". זאת בלשון המעטה שכן טענות העותרים מופרכות בעניין זה מן היסוד והן עדות לסוריאליזם שבבסיס ההליך דנא.

322. **בסעיף 27** למכתב היועצת המשפטית לממשלה מתואר ציוץ של השר בעניינו של ישראל ביטון, אזרח ישראל שנחשד ב"רצח מחבל נוח'בה" ביום 7.10.2023. השר צייץ: "ישראל, אתה לא רוצח – אתה גיבור".

א. ישראל ביטון, כשמו כן הוא – גיבור ישראל! פרמדיק ומתנדב באיחוד הצלה שסיכן את חייו ויצא, מבלי שקיבל כל פקודה לכך, להילחם ביום הטבח הנורא בעוטף עזה וסיכן את חייו במשימתו להציל כמה שיותר אזרחי ישראל.

ב. ישראל ביטון נחשד וטופל כאחרון העבריינים ברצח מחבל נוח'בה, ממש כך.

ג. הפרקליטות אף החליטה לערער על החלטת בית משפט השלום לשחררו.

ד. מאז האקדח הושב לו ויצאה הודעה על כוונת הפרקליטות לסגור את כל התיקים כנגד מי שהואשמו ב"רצח מחבלי נוח'בה". ראו לעניין זה ההודעה לתקשורת מיום 13.10.2024: "התיק נגד כל המעורבים בפרשת החשד לרצח מחבלים ב-7 באוקטובר צפוי להיסגר, כולל נגד יפוח עצמו, בשל קשיים ראיתיים ובשל הבנה של ייחודיות וחריגות קיצונית של האירוע ב-7 באוקטובר".¹⁸ ואכן כך אירע.

ה. קרי – גם הפרקליטות השתכנעה לבסוף בעמדה אותה טען השר מלכתחילה, ובעמדה אותה טענו רוב רובם של אזרחי מדינת ישראל.

ו. וכי ניתן להשתיק את השיח הציבורי אודות ההחלטות שמתקבלות בפרקליטות? וכי ניתן לנרמל את הניסיון של היועצת המשפטית לממשלה להציג את עצם השיח הביקורתי כשיח אסור?

ז. גם במקרה זה, מנסה היועצת המשפטית לממשלה להשתיק את הביקורת החריפה של השר כלפיה וכלפי החלטותיה והחלטות הכפופים לה – ע"י תמיכה בעותרים. דומה כי המושג "חופש הביטוי" מוכר ליועמ"שית רק בבואה לצאת חוצץ נגד השר אך כשהדברים נוגעים לביקורת עליה ועל הכפופים לה, ובכללם מח"ש – חופש הביטוי נמחק מן הספר.

ח. ומה לזה ולהדחת שר?

ט. מתחורר, אם כן, כי אין בפעולות המתוארות כל רמז, ולו דק, ל"זלזול בחוק, הפרת דין ופגיעה בעקרונות יסוד משטריים". זאת בלשון המעטה שכן טענות העותרים מופרכות בעניין זה מן היסוד והן עדות לסוריאליזם שבבסיס ההליך דנא.

י. בשולי הדברים יצוין כי בעקבות דיון שנערך בכנסת בנושא המשנה לפרקליט המדינה אמר כי ראוי לשקול חוק חסינות מיוחד לאנשים שיצאו להילחם ביום הטבח הנורא ואף הוגשה הצעת חוק בעניין זה.

323. **בסעיף 28** למכתב היועצת המשפטית לממשלה מתוארת התבטאות של השר לביטחון לאומי, מיום 17.7.2024, במליאת הכנסת כנגד חברי הכנסת הערבים התומכים בטרור.

א. ראשית יאמר כי יש לגנות את עצם ההכללה בעתירות אלו אמירות מהמרחב הפרלמנטרי, מרחב מקודש של חסינות מהותית וחופש ביטוי פוליטי.

¹⁸ <https://x.com/avishaigrinzaig/status/1845431926678491358>

ב. אוי לה לדמוקרטיה שממשטרת את ההתבטאויות בפרלמנט שלה, זהו אפקט מצנן ומדרון חלקלק שאחריתו מי ישורנה.

ג. באירוע המתואר חברי הכנסת הערבים צעקו לשר לביטחון לאומי "אפס", "מנוול", "אתה מחבל, והממשלה שלך מחבלת"; יומיים לפני האירוע המתואר במכתבה של היועצת, ביום 15.7.2024, כינה חה"כ טיבי את השר, "השר המחבל" "השר המחבל המורשע" במליאת הכנסת; לאחרונה חה"כ איימן עודה אמר כך: "המשטרה רצחה הלילה את מוחמד חוסיין תראבין אל-סאנע, בן 35. שישה ילדים נותרו בלי אבא, רק מפני שהקצב מקריית ארבע רצה לראות דם בתראבין. והוא קיבל את מבוקשו".

ד. אך לאחרונה היועצת המשפטית לממשלה סירבה לאשר לחקור את חה"כ אחמד טיבי היועצת לא אישרה את בקשת המשטרה לחקור את חה"כ טיבי אשר קרא למרי אזרחי, אך כאן בענייננו היא פועל להדחת שר מכהן כחוק משום אמירות במליאת הכנסת.

ה. אין אלא לתמוה על בחירתה של היועצת המשפטית לממשלה לכלול ציטוטים מאמירותיו של השר מעל דוכן הכנסת כנגד חברי כנסת תומכי טרור ולהתעלם מההקשר המלא וההתגרות והאמירות החריפות שקדמה לכך מצד חה"כ עטאונה וחה"כ טיבי שהכפישו את השר. עוד יאמר שבכל פעם שהשר מגיע למליאה אותם חברי כנסת מכנים אותו "טרוריסט". אלא שבית המשפט כלל לא אמור לעסוק בשאלות "מי התחיל" משל היה גננת. המרחב הפנים פרלמנטרי אינו מרחב בר-מישטור ואוי לתרבות הפוליטית שצועדת בתלם ניסיון שכזה.

ו. מה לדבריו של השר לביטחון לאומי כח"כ במליאה ולהדחתו מכהונתו כשר?

ז. טוב היה לו טענות אלו כלל לא היו מועלות בידי היועצת המשפטית לממשלה.

ח. מתחורר, אם כן, כי אין בפעולות המתוארות כל רמז, ולו דק, ל"זלזול בחוק, הפרת דין ופגיעה בעקרונות יסוד משטריים". זאת בלשון המעטה שכן טענות העותרים מופרכות בעניין זה מן היסוד והן עדות לסוריאליזם שבבסיס ההליך דנא.

ט. נדמה כי העותרים, כמו גם היועצת, המשיכו להם בליקוט אקראי של אירועים מהמרשתת ללא כל סינון של רלוונטיות לעתירה.

324. **בסעיף 29** למכתב היועצת המשפטית לממשלה מתואר ציוץ של השר מיום 18.7.2024 בו ביקר את מח"ש בהקשר לפרשת רפ"ק מאיר סויסה והלין על אכיפה בררנית וניסיון להרתיע שוטרים מלמלא את תפקידם נאמנה.

א. הדברים שכתבנו למעלה לגבי ביקורת על מח"ש ועל היועצת המשפטית לממשלה – יפים גם כאן. גם כאן עסקינן, כאמור לעיל בהרחבה, בביקורת לגיטימית וחיונית לחייה של כל דמוקרטיה יחד עם גיבוי, סולידריות ואמפתיה כלפי שוטר מוערך ומצטיין שהתסבך אגב מילוי תפקידו באירוע מורכב של הפרת סדר.

ב. במקרה זה הביקורת אף התבססה על היכרות עם האירוע ועם העובדה שהמפכ"ל נתן את ההוראה לזרוק רימון הלם לאחר שמחסומי המשטרה נפרצו וידו של אחד השוטרים נשברה.

ג. לא בכדי רפ"ק סויסה, לא למרות אלא משום הייחודיות של הנסיבות במקרה זה, זכה להמצת קידום לאחר שכתב האישום שהוגש נגדו לא ייחס לו כוונה.

ד. ביקורתו של השר ממילא לא משליכה אופרטיבית על החלטותיה של מח"ש אשר אינה כפופה לו, כידוע.

ה. ומה לזה ולהדחת שר?

ו. מתחורר, אם כן, כי אין בפעולות המתוארות כל רמז, ולו דק, ל"זלזול בחוק, הפרת דין ופגיעה בעקרונות יסוד משטריים". זאת בלשון המעטה שכן טענות העותרים מופרכות בעניין זה מן היסוד והן עדות לסוריאליזם שבבסיס ההליך דנא.

325. **בסעיף 30** למכתב היועצת המשפטית לממשלה תואר ציוץ של השר מיום 8.8.2024 שבמסגרתו העניק גיבוי למפקד תחנה חדרה, סני"צ עמית פולק, לאחר שנחשד בביצוע מעצר אלים במהלך הפרת סדר.

א. כאמור לעיל בהרחבה, המדיניות הכללית, הן של השר והן של משטרת ישראל, היא מתן גיבוי עקרוני, כעניין של סולידריות ארגונית, לשוטרים שנחשדים בביצוע עבירות שאין בהן זדון אגב מילוי תפקידם. זאת מחמת מורכבות העבודה המשטרתית שלעולם לא תהיה סטרילית והצורך למנוע אפקט מצנן וזהירות יתר שתעלה בחיי האנשים עליהם המשטרה צריכה לשמור במרחב הציבורי.

ב. יוער כי סני"צ פולק היה נתון למתקפה מילולית ברוטאלית ברשת, לרבות עלילות דם וגידופים קשים. לא ייתכן ששוטרים מוערכים שעובדים לילות כימים למען ביטחון אזרחי ישראל יהיו כמרמס וכהפקר תחת גלגלי "מפרי סדר". גם בהיבט זה חשוב הגיבוי כאמירה ערכית עקרונית, לצד שימור המרחב למח"ש להשלים את בדיקתה וחקירתה.

ג. עוד יוער כי הפגישה שערך השר עם סני"צ פולק הייתה לאחר הגשת כתב האישום נגדו, כך שאין כאן אפילו קצה קצהו של קשר לחקירת מח"ש מתנהלת.

ד. ומה לזה ולהדחת שר?

ה. מתחורר, אם כן, כי אין בפעולות המתוארות כל רמז, ולו דק, ל"זלזול בחוק, הפרת דין ופגיעה בעקרונות יסוד משטריים". זאת בלשון המעטה שכן טענות העותרים מופרכות בעניין זה מן היסוד והן עדות לסוריאליזם שבבסיס ההליך דנא.

326. **בסעיף 31 [בהמשך ובהשלמה לתת הפרק הייעוד בנושא לעיל]** למכתב היועצת המשפטית לממשלה מתוארת עליית השר לביטחון לאומי להר הבית בט' באב כאירוע כמעט מיתי שבו לראשונה התפללו יהודים בהר הבית, וזאת, כביכול, בניגוד למדיניות שקבעה הממשלה והמשטרה לא ביצעה אכיפה במקום. ממש כך. הנייר, כך נדמה, סובל הכל.

א. השר לביטחון לאומי הוביל מהפכה בזכויות האדם הבסיסיות ביותר להם זוכים היהודים העולים להר הבית.

ב. אין אלא להזדעזע מעצם העובדה שניתן להביא את השיפור במצב בהר הבית כעילה להדחת שר. טוב היה לו דברים אלה, אשר יביישו את מחבריהם בראי הדורות, לא היו נכתבים.

ג. השר לביטחון לאומי עובד בשיתוף פעולה עם ממשלת ישראל, בראשות ראש הממשלה.

ד. היועצת המשפטית לממשלה נוהגת ברשלנות איומה, כלל לא מכירה את העובדות ומתייצבת, באופן מביך, בין השר לביטחון לאומי לראש הממשלה בסוגיות מדיניות רגישות, שהן לא מעניינה, ובלי לדעת דבר.

ה. עצם התנהלותה של היועצת המשפטית לממשלה מסכנת את מדינת ישראל שכן היא יוצרת "אווירת משבר", בעניין רגיש, במקום בו אין משבר.

ו. ממש לאחרונה, בישיבת הממשלה מיום 4.1.2026, נאמר כך (ע"פ פרסום תקשורתי):¹⁹

¹⁹ https://www.mako.co.il/news-politics/2026_q1/Article-b43173af1a88b91026.htm

"השר יצחק וסרלאוף: "כל פעם אנחנו מעלים בדיון שהיועצת תוקעת והפרקליטות מונעת, עכשיו הם רוצים לפטר את השר בן גביר. זה לא רק נגדו, זה נגד כולנו".

מכיר הממשלה יוסי פוקס: "אין תקדים לפיטורי שר בלי כתב אישום, זו שבירת כלים, זו סוף הדמוקרטיה".

השר איתמר בן גביר: "ניסה לסחוט אותי מישהו מסביבת היועמ"שית שאם לא אמנה את רינת סבן נפטר אותך ואתה גיל לימון מכיר את המישהו הזה".

השר יואב קיש: "זו הזיה".

סגן השר אלמוג כהן: "צריך להגיד להם עד כאן".

המשנה ליועמ"שית גיל לימון: "זה שקר מה שבן גביר אומר, אנחנו טענו על המדיניות בהר הבית, רה"מ אמר שלא משנים סטטוס קוו ובן גביר עושה שינויים".

רה"מ בנימין נתניהו: "אמרנו שאין שינוי בסטטוס קוו אבל השינויים שבן גביר עושה הם לא משנים את הסטטוס קוו וזה בתיאום איתי".

גיל לימון: "צריכה להיות כאן משטרה עצמאית, ובן גביר פוגע בעצמאות המשטרה. נכון שלא הוגש נגדו כתב אישום אבל זה מצב ש...".

השרה גילה גמליאל: "זה מצב שנמאס לכם מבן גביר".

גיל לימון: "קחו לדוגמה מה קרה הלילה שבן גביר ישר גיבה את השוטרים, נורה אזרח בתראבין ובן גביר לא בדק - אלא ישר גיבה. זו התערבות בחקירה הוא מתערב בחקירות ולא בפעם הראשונה".

השר בצלאל סמוטריץ: "לי מותר ולבן גביר אסור?".

השר ניר ברקת לגיל לימון: "אתה הופך את המשטרה לפוליטית".

רה"מ נתניהו: "זה פשוט מביך, פיטורי השר בן גביר זה לא יקרה, שים לב למה אתה אומר כאן. לא פעם קורה שיש בדיקות בצה"ל על אירוע כזה או אחר אבל זה לא מונע משר הביטחון והרמטכ"ל ולפעמים גם אני נותן להם גב. אף אחד לא משתכנע מזה אתם משתמשים בארגומנטים הזויים".

השר יריב לוין: "גם שר הביטחון תמך באלאור אזריה אז ביקשתם לפטר אותו?".

סמוטריץ: "אתם מוסיפים לבן גביר 20 מנדטים, זה הדבר היחיד שאתם עושים כאן".

בן גביר: "ואם כבר להתערב בחקירות, אתה (גיל לימון) עברייך, אתה התערבת בחקירה שאסור היה לך בעניין

הפצ"רית. שלחת מכתב מתי מסתיימת החקירה כשאתה בניגוד
עניינים, זה אסור לך".
גיל לימון: "שלחתי מייל ולא התערבתי בחקירה".
השר בן גביר: "מה זה משנה מייל או מכתב. אתה התערבת
ולחצת".

רה"מ: "מציע שתשקלו את העמדה שלכם שוב, פיטורי בן גביר
- זה לא יקרה".

- ז. אכן צדק ראש הממשלה "זה פשוט מביך".
- ח. נוסף על כך, וגם את זה היועצת המשפטית לממשלה ככל הנראה לא יודעת – כבר במו"מ הקואליציוני תיאם השר לביטחון לאומי את רצונו להוביל להחלטות מדיניות בנוגע להר הבית.
- ט. ואכן אירעה התקדמות של ממש בהגנה על זכויות היהודים המבקשים לעלות להר הבית, כל זאת מבלי לפגוע בשיקולים מדיניים, ובשיתוף פעולה עם ראש הממשלה.
- י. המזרח התיכון לא בער.
- יא. אלא שהיועצת המשפטית לממשלה, בהתנהלותה, מנסה להבעיר את השטח כאילו יש בעניין הר הבית איזו דרמה בניגוד לעמדת ראש הממשלה.
- יב. זו הפקרות של ממש וסיכון מדיני של מדינת ישראל, ללא כל בסיס, תוך התנהלות רשלנית ומופקרת.
- יג. בנוסף יש לדייק מבחינה עובדתית, יהודים מתפללים בהר הבית ברצף מאז כהונתו של השר גלעד ארדן (מבלי להתייחס לתקופות מוקדמות יותר). השר ארדן התבטא מספר פעמים שזו המדיניות שבה נקט שכן סבר שאין בכך כדי לערער את יסודות המזרח התיכון. כך שהעותרים, כמו גם היועצת המשפטית לממשלה, מטעים את בית המשפט בהטענות חמורות ביותר בכל הקשור לתפילות.
- יד. המדיניות בהר הבית היא סוגיית מדיניות של הדרג המדיני, תמיד הייתה. המדיניות של השר לביטחון לאומי היא להרחיב ככל הניתן את חופש הגישה של יהודים להר הבית ולאפשר תפילת יהודים בהר, במגבלות הידועות. והכל בשיתוף פעולה עם גורמי המקצוע.
- טו. הטענה כאילו השר לביטחון לאומי פעל בניגוד למדיניות הממשלה או רה"מ היא חוכא ואיטלולא.
- טז. וכי היועצת המשפטית לממשלה היא מנגנון פיקוח על פערים בין מדיניות ראש הממשלה למדיניות השרים? חזקה על ראש הממשלה, אם היה רואה חריגה מהמדיניות הממשלתית, שהיה מטפל בכך. זוהי סוגיית מדיניות. זוהי סוגיה פוליטית פנים-ממשלתית, אין לכך כל קשר ליועצת המשפטית לממשלה ואין לכך כל קשר לבית המשפט.
- יז. לא ברור גם מה העותרים, והיועצת המשפטית לממשלה, מצפים מהשר לביטחון לאומי בהקשר זה, האם הם מצפים כי הוא ינחה את המשטרה בשטח לבצע פעולות אכיפה בהתאם למדיניות אותה העותרים בדו מלבם? לפתע הטענה היא מדוע השר לא מנחה את המשטרה בשטח? ישמעו אוזני העותרים מה שפיהם מדבר. אבסורד מוחלט.
- יח. מדובר בעלייה שגרתית של יהודים להר הבית, במסגרת חופש דתם וזכות הגישה למקומות הקדושים. זו זכותם במדינתנו של העם היהודי היא מדינת ישראל ואין לפגוע בזכויות אלו.

יט. לפיכך יש לגנות את עצם המסגור של האירוע כאירוע בעייתי או פגום. אלו דברי בלע שאין לקבל בערכאה העליונה של מדינת היהודים.

כ. אגב כל נביאי הזעם התבדו, ובהם גם השב"כ, מפני מה שיארע אם יהודים יעלו להר הבית בהמוניהם. יהודים עולים להר, כדבר שבשיגרה, לא קרה דבר, לא נפלו השמיים ולא נפתחה הארץ. יהודים עולים להר קודשם ועולם כמנהגו נוהג.

כא. ומה לזה ולהדחת שר?

כב. וכי רוצים להדיח שר כי הוא מאפשר ליהודים להתפלל בהר הבית? זו הטענה?

327. **בסעיף 32** למכתב היועצת המשפטית לממשלה מתואר מכתבו החשאי של ראש השב"כ מיום 14.8.2024.

א. רק במדינות אפלות ובלתי דמוקרטיות ניתן לתאר תרחיש בו ראש המשטרה החשאית מוציא מכתב לתובעת הכללית לפיו נבחר ציבור מסוים לא נאה לו ולאחר מכן עצם קיומו של המכתב, מבלי שתוכנו ייחשף, הופך לראיה במסגרת הליך עוקף-דמוקרטיה להדחתו של השר.

ב. היועצת המשפטית לממשלה אף אומרת כי המכתב-הנעלם "מדבר בעד עצמו". על כך נאמר "לעג לרש".

ג. אין מקום לתופעות מעין אלו, ויש לגדוע את הפרקטיקה האפלה הזו באיבה.

ד. עוד יוער כי מכתב זה טרם הומצא ללשכת השר לביטחון לאומי על אף בקשות חוזרות ונשנות.

ה. איזה בסיס יש כאן להדחת שר?

ו. מתחורר, אם כן, כי אין בפעולות המתוארות כל רמז, ולו דק, ל"זלזול בחוק, הפרת דין ופגיעה בעקרונות יסוד משפטיים". זאת בלשון המעטה שכן טענות העותרים מופרכות בעניין זה מן היסוד והן עדות לסוריאליזם שבבסיס ההליך דנא.

328. נזכיר כי אזרחי ישראל היו עדים לפרסומים תקשורתיים²⁰ שומטי לסת אודות:

מבצע איסוף מרחיק לכת אותו ערך שירות הביטחון הכללי כנגד שר בממשלת ישראל, המשיב 2, וכן כנגד המפכ"ל, משטרת ישראל, נציב שירות בתי הסוהר ושירות בתי הסוהר. וזאת מבלי שהיה בידיו כל חשד לביצוע עבירה או כל בסיס ראייתי ראשוני לביצוע עבירה, אלא אך בשל זהותו הפוליטית של הדרג המדיני, אשר אינה לרוחו; מכתב "חסוי" מטעם ראש השב"כ, אשר לוה, למרבה חסינו, בהודעות לתקשורת אודות עלייתו של המשיב 2 להר הבית בט' באב; מסמכי הכוונה לעבודת האיסוף, סימון המטרות והצבת יעדים.

329. כלומר אנו ניצבים עתה במצב אחר לגמרי המטיל צל, גדול עוד יותר מזה שהיה עד עתה, על עמדת היועצת המשפטית לממשלה.

330. על אף ניסיונות ההכחשה - מסמך השב"כ, מיום 26.9.2024, דלף לתקשורת:

"להלן התייחסות רה"ש

5. התייחסות זו מתייחסת גם למסמך מ. 592101/2409

6. ככלל – סימנו את התפשטות הכהניזם למוסדות
אכיפת החוק כתופעה מסוכנת, שמניעתה חלק מיעוד
שב"כ.

7. נוכח המעורבות של דרגים פוליטיים – יש לעשות
זאת בשום שכל ובמשנה זהירות.

8. יש להמשיך ולאסוף ראיות ועדויות למעורבות
הדרג המדיני בעשיית הדרג הביטחוני, בכיוון הפעלת
הכח באופן המנוגד לחוק – ולבוא עם מספר ממצאים.
בברכה,
רון בר."

331. אלא שעל פי הפרסום האמור, שלא הוכחש, לבסוף ניתנה הודעת אנשי השב"כ לאנשי היועצת
המשפטית לממשלה כי לאחר עבודת איסוף ובדיקה מעמיקה מסתבר כי לא דבק כל רבב
בהתנהלות השר לביטחון לאומי.

332. הנה נחשף לעיני כל ישראל, לדוגמה, שכל טענות היועצת המשפטית לממשלה בנוגע למכתב ראש
השב"כ הן לא רק שגויות עובדתיות, אלא הן הטעיות של ממש של בית המשפט הנכבד (ושל ראש
הממשלה). טענות היועצת המשפטית לממשלה, שהן הידהוד לטענות הכזב של העותרים, הוגשו
לבית המשפט הנכבד על ידי היועצת המשפטית לממשלה לאחר שכבר נמסר לה באמצע
ספטמבר 2024 על ידי אנשי השב"כ, שלאחר בדיקה יסודית לא נמצא ולו צל צלו של רבב
בהתנהלות השר.

333. אלא שעדכונה בידי אנשי השב"כ בדבר נקיון כפיו של השר לביטחון לאומי, באמצע ספטמבר
2024, לא מנע מהיועצת המשפטית לממשלה לכלול טענות כוזבות בעניין זה במכתבה לראש
הממשלה ולהגישן במסגרת הודעת העדכון שהגישה לבית המשפט הנכבד, בנובמבר 2024, תוך
העלמת העובדות המלאות לאשורן.

334. היה זה מן הראוי, בוודאי ממי שהיא Officer of the court במובן המובהק ביותר, לנצל את
התגובה המקדמית על מנת להתנצל בפני בית המשפט הנכבד, בפני ראש הממשלה ובראש
ובראשונה בפני השר לביטחון לאומי, על הטעיה חמורה זו.

335. כל האמור נאמר מבלי להתייחס לצורך לחקור את עצם ניהול מבצע האיסוף כנגד צמרת מערכת
אכיפת החוק והדרג המדיני, שכן אין זה מענייננו כאן.

336. והנה לא רק שהיועצת המשפטית לממשלה לא מתקנת את דרכה, אלא שהיא מציעה, במסגרת
עתירות נעדרות עילה ונעדרות סמכות, להציג בפני בית המשפט הנכבד, במעמד צד אחד,
מסמכי שב"כ כנגד נבחר ציבור על מנת להשיג צו על תנאי כנגד כהונתו.

337. עד לאיזו דיוטה תחתונה ניתן לגרור את המשפט הציבורי הישראלי ואת הדמוקרטיה
הישראלית?

338. בסעיף 33 למכתב היועצת המשפטית לממשלה מתארת את פרשת הענקת דרגות סני"צ לרפ"ק
מאיר סויסה תוך שלל הטעיות עובדתיות וטעויות משפטיות בוטות. אלא שממילא עניין זה
הוכרע בבית המשפט (ראו עת"מ 67496-08-24), מבלי שניתן לשר לביטחון לאומי ייצוג נפרד (ראו
בג"ץ 31238-09-24 השר לביטחון לאומי נ' היועצת המשפטית לממשלה (נבו 9.3.2025)), ולא
ברור מה עניינו לכאן.

339. הנה כי, הרבה למעלה מן הצורך, ואך משום הצורך הציבורי להשיב לטענות הכוזבות הובאה ההתייחסות המקיפה שלעיל.
340. אין בכל זה צורך, ובית המשפט אינו הפורום המתאים לברר ערב רב של טענות מאירועים ומהקשרים שונים. וממילא אין זה ענייננו כאן בעתירות הנוגעות לכהונת שר, עתירות נעדרות עילה ונעדרות סמכות אשר דינן דחייה על הסף.
341. המשיב יוסיף ויטען שהעובדה שהעותרים לא יכלו להצביע על מקרה אחד, מתוך הרשימה הארוכה שהציגו, בו נפתחה חקירה נגד השר או בית המשפט.
342. בפני העותרים סלולות דרכים שונות להשיג על החלטות השר: הגשת עתירות מנהליות, הגשת תלונות למשטרה ומעל לכל – הזכות להצביע ביום הבחירות למי שהליכותיו עולות בקנה אחד עם ציפיותיהם ודעותיהם.
343. עתירה הקוראת לפטר שר – אינה אחת הדרכים הלגיטימיות.
344. ראשית, כעניין שבעובדה כל השרים בעבר, אשר היו אמונים על המשטרה, התבטאו בדיוק באותם האופנים שהובילו את בית המשפט בבג"ץ פקודת המשטרה להוצאת צווי הביניים כנגד השר לביטחון לאומי המכהן:
- א. השר (דאז) גלעד ארדן בציוץ מיום 21.11.2019: "...הנחיתי לתגבר משמעותית את כוח המשטרה בדרום בדגש על רצועת החוף ומרכזי הערים ולהיערך לקראת הימים הבאים..."²¹.
- ב. השר (דאז) גלעד ארדן בציוץ מיום 9.4.2020: "הירי על הניידות ברהט חמור במיוחד ולא נעבור עליו לסדר היום. הוא מחייב תגובה נחושה וקשה כנגד פורעי החוק המשתוללים ברהט. הנחיתי את המשטרה לפעול בכוחות גדולים בכדי למצות הדין עם המעורבים. ברהט פעלו היום יחידות מיוחדות ומאות שוטרים שביצעו עשרות מעצרים. פעילות המשטרה ברהט תימשך בעוצמה"²².
- ג. השר (דאז) גלעד ארדן בציוץ מיום 29.9.2016: "הנחיתי את המשטרה לעשות כל שניתן כדי לצמצם את משך הזמן בו ייסגרו צירי תנועה מרכזיים ולתגבר את מוקד 110 של המשטרה בכדי למסור מידע שוטף כל העת לציבור"²³.
- ד. השר (דאז) עמר בר-לב בציוץ מיום 30.9.2022: "כמדיניות הנחיתי את המשטרה לקיים נוכחות מוגברת בגשרים ובצמתים..."²⁴.
- ה. השר (דאז) עמר בר-לב בציוץ מיום 2.10.2021: "אני גאה בשוטרים שלא נרתעו בפני מיליציה מקומית בכפר קאסם, פעלו בדיוק כמצופה משוטרי בישראל ולא הבליגו בפניה. מדינת ישראל היא הריבון והמשטרה היא שליחתו ותפקידה לשמור על שלום הציבור. הדין ימוצה עם החשודים שנעצרו ועם כל אדם שחושב שהוא יכול להרים יד על לובשי מדים"²⁵.

²¹ <https://x.com/giladerdan1/status/1194302224626835456?s=20>

²² <https://x.com/giladerdan1/status/1248305377336328192?s=20>

²³ <https://x.com/giladerdan1/status/781428522233524224?s=20>

²⁴ <https://x.com/omerbarlev/status/1575900851667107842?s=20>

²⁵ <https://x.com/omerbarlev/status/1444368066587017218>

ו. השר (דאז) עמר בר-לב בראיון לרשת ב' מיום 6.1.2022: "...מדובר במפגין בודד שעמד מול השוטרים והתגרה בהם. השפריצו עליו פעם אחת, ופעם שנייה, ובפעם השלישית קרה מה שקרה".²⁶

ז. השר (דאז) עמר בר-לב בראיון לערוץ 12 מיום 26.3.2022: "... בר-לב גם תקף בחריפות את השוטר שאיים במעצר על האזרח שירה במחבל: "התייחסות בלתי מתקבלת על הדעת, אני שוחחתי על כך עם מפקד המחוז ביום שישי וביקשתי לוודא שמפקד התחנה, הישיר שלו יזמן אותו וינזוף בו ויסביר לו".²⁷

ח. השר (דאז) עמר בר-לב בראיון לזמן ישראל מיום 5.12.2021: "... "למשל, כאשר הייתה שיירה שיצאה מערים ערביות במחאה נגד אלימות, אז הוריתי שהשוטרים ילכו את השיירה כי המטרה שלהם היא המטרה שלנו. אם יש להם מטרה לחסום כבישים – שנזכור שהמטרה שלנו משותפת".²⁸

ט. השר (דאז) עמר בר-לב בציוץ ברשת X מיום 3.9.2022: "האירוע בו נאלץ שוטר לבצע ירי באוויר לאחר שהוא וחבריו הותקפו באלימות במהלך פיזור מסיבה בלתי חוקית, הוא חמור ביותר. מי שירים את ידו על שוטר בעת מילוי תפקידו יענש בחומרה, ומשטרת ישראל תמצה את הדין עם הפורעים האלימים. אני מגבה את השוטרים שפעלו הבוקר כדי להגן על שלום הציבור ועל עצמם".²⁹

י. השר (דאז) עמר בר-לב במפגש עם ראשי רשויות: השר עדכן שהממשלה הולכת לשים דגש רב על נושא האכיפה במתן קנסות כבדים למפרי בידוד, שמזלזלים בתקנות ומסכנים במעשיהם את בריאות הציבור, לדבריו: "הדגש המיידי הוא על פיקוח בשמירת התו השמח בכניסה לאולמי שמחות. אין כוונה ששוטרים ופקחים יפרצו לאולמות וישלפו חוגגים בכוח. האכיפה תתבצע ברועה, בהידברות ובהסברה מתמשכת".³⁰

יא. השר (דאז) עמר בר-לב בציוץ מיום 13.10.2022: "...הנחיתי על גיוס מיידי של 4 פלוגות מיל' לתגבות כוחות באזור, לצד ריווח חופש התנועה של תושבי מ.פ. שועפאט...".³¹

345. כעניין שבעובדה כל השרים בעבר, אף גיבו, כדבר שבשיגרה את שוטרי משטרת ישראל:

א. פוסט של השר (דאז) עמר בר-לב מיום 29.10.2022:³²

***ממשיכים לתת גיבוי לשוטרים ולשוטרות שנקלעים

לאירועי ירי מסכני חיים!***

בששת השבועות האחרונים, כולל אמש בג'סר א-זרקא, היו

שבעה אירועים שבהם שוטרים נתקלו בפושעים שיוורים.

השוטרים חתרו למגע ופתחו באש - במקרים מסוימים הרגו

את הפושעים ובמקרים אחרים פצעו ותפסו אותם.

אני לא זוכר תקופה כזו בעבר אצל שרים לביטחון פנים

קודמים. ולכן, מי שאומר שלא נותנים רוח גבית לשוטרי

ישראל - פשוט מטעה ומשקר.

²⁶ <https://www.makorrishon.co.il/news/443241>

²⁷ https://www.mako.co.il/news-politics/2022_q2/Article-e103c7f57e6cf71027.htm

²⁸ <https://www.zman.co.il/272749>

²⁹ <https://x.com/omerbarlev/status/1566099600456486914>

³⁰ <https://www.ynet.co.il/news/article/s1unm11qau>

³¹ <https://x.com/omerbarlev/status/1580533725674483712?s=20>

³² <https://tinyurl.com/5kmy3var>

הרוח הגבית שהם מקבלים היא חד משמעית!
כל מי שמרים נשק ומאיים על שוטר או אזרח - השוטרים
מגיבים תוך יוזמה, חתירה למגע וסיכון חייהם. ולכך יש
להם גיבוי מלא ממני ומשרשרת הפיקוד במשטרת ישראל".

ב. פוסט של השר (דאז) עמר בר-לב מיום 2.10.2022:³³
"יידע כל עבריינין שיכוון כלי נשק לעבר שוטרים ושוטרות
ויסכן את חייהם - כי דמו בראשו.
השוטרים שחתרו הלילה למגע בג'סר א-זרקא ופגעו
בעבריינין שאיים על הסביבה ועל חייהם - פעלו כפי
שמצופה מהם, ויש להם גיבוי מלא ממני.
האירוע הזה הוא עדות נוספת למאבק הנחוש של משטרת
ישראל בפשיעה בחברה הערבית, כמו גם למסירות, אומץ
הלב וסיכון החיים שנוטלים על עצמם שוטרי ושוטרות
משטרת ישראל מדי יום ומדי לילה.
אנו מחויבים למאבק הזה, למענם של אזרחי ואזרחיות
ישראל הערבים, ולמענה של מדינת ישראל.

ג. בראיון של השר (דאז) עמר בר-לב מיום 7.11.2021:³⁴
"מותו של סנדק נגרם מכך שהוא ניסה להתחמק והשוטרים
עשו את משימתם. זה לא מוצא חן בעיני חלק מנערי
הגבעות אבל זו לא סיבה לפתוח בחקירה נגד שוטרים
שעשו את עבודתם. זה מצביע על כך שיש אזרחים שלא
מכירים במדינה ורוצים לקחת את החוק לידיים"

ד. לא ניתן לשכוח בהקשר זה גם את הגיבוי שהעניק שר הביטחון (דאז) אביגדור ליברמן
לאלאור עזריה.³⁵

ה. חשוב בהזדמנות זו להדגיש את ההבדל בין הגיבוי הציבורי שניתן, וחשוב שיינתן, לאנשים
שמקדישים את חייהם להגנה על אזרחי מדינת ישראל, לבין התערבות מעשית בחקירה
שנפתחה בעניינם. כל בר דעת מבין הבדל זה.

346. **כעניין שבעובדה כל השרים בעבר אף ירדו לשטח, התלו לאירועים ואף נכנסו בחפ"קים. ראוי,
ומצופה, שכך יעשה כל שר בתחום אחריתו על מנת להכיר את הפעילות ולהעמיק את הבנתו
ופיקוחו המיניסטרילי. איש לא טען בשל כך כי הם "מפכ"ל-על". אין מקום במסגרת כתב
טענות זה לאינספור הדוגמאות לכך. יש גבול לאופן שבו ניתן לייצר דין אחד לכל יתר נבחרי
הציבור ודין אחד לשר הנוכחי.**

³³ <https://tinyurl.com/tfk4x5r2>

³⁴ <https://www.inn.co.il/news/530861>

³⁵ <https://www.ynet.co.il/articles/0,7340,L-4853949,00.html>

יא. סיכום

347. בפני בית המשפט הנכבד עתירות אשר הן נעדרות כל עילה משפטית.
348. לפיכך בית המשפט הנכבד אינו מוסמך להוציא מלפניו צו שיחייב את פיטורי השר לביטחון לאומי.
349. לפיכך בית המשפט הנכבד אף אינו מוסמך לקבוע כי הוא מוסמך להוציא מלפניו צו כאמור.
350. היות שאין בבסיס העתירות דגא עילה מוכרת במשפט המנהלי הישראלי – ממילא אל לו לבית המשפט הנכבד להוציא מלפניו ולו צו על-תנאי.
351. אף אם הייתה עילה, ואף אם הייתה סמכות, ואין, אזי הרי שענייננו היה חוסה תחת אי-שפיטות מוסדית.
352. בפני בית המשפט עותרים הסבורים שדעתם הפוליטית עדיפה על פני דעתם הפוליטית של זולתם.
353. היועצת משפטית לממשלה סבורה כי היא יכולה לכפות על השר לביטחון לאומי החלטות, מינויים ומדיניות משלה. היא שוגה.
354. היועצת המשפטית לממשלה שואפת לנטרל את השפעת השר לביטחון לאומי על מדיניות המטרה ועל תחום המינויים – אלא שהשפעה זו היא בדיוק הסיבה בגינה הוא נמצא בתפקידו ומשום כך שלחו אותו בוחריו.
355. מי שמונח על כף המאזנים הוא לא רק השר לביטחון לאומי, אלא המון בית ישראל מצביעיו, מצביעי הקואליציה ואף מצביעי האופוזיציה הדוגלים בדמוקרטיה ייצוגית וזכויות פוליטיות לזולתם.
356. על בית המשפט להבהיר לעותרים, וליועצת המשפטית לממשלה, כי הוא לא הפורום המתאים למימוש מאווייהם הפוליטיים.
357. על בית המשפט להבהיר לעותרים, וליועצת המשפטית לממשלה, כי הוא לא הפתרון המוסדי לגריסה, בדיעבד, של פתקי ההצבעה של אזרחי מדינת ישראל.
358. דין העתירות דחייה על הסף תוך פסיקת הוצאות מוגדלות לדוגמה.
359. מן הדין ומן הצדק שכן יעשה.

דוד פטר, ע"ד

ב"כ המשיב 2 - השר לביטחון לאומי
חה"כ איתמר בן-גביר

היום, ירושלים, 12.1.2025